

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΕΛΛΗΝΕΣ
ΖΩΓΡΑΦΟΙ & ΓΛΥΠΤΑΙ
ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΟΥ

74-2

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ 1974

Φεβρουάριος

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

A
1974-2
C.2

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΕΛΛΗΝΕΣ
ΖΩΓΡΑΦΟΙ ΚΑΙ ΓΛΥΠΤΑΙ
ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ 1974

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Πινακοθήκη

Αίθουσα 9	Ζωγραφική - Γλυπτική
Αίθουσα 13	Ζωγραφική - Γλυπτική
Αίθουσα 15	Γελοιογραφίες
Αίθουσα 11	Προσωπογραφίες
Αίθουσα 12	Ύδατογραφίες και σχέδια της κλασικιστικής Αθήνας Ε. Τσίλλερ
Διάδρομος	Χαρακτική - διακοσμητική έλαφρά ύλη

CULTURAL CENTER OF THE CITY OF ATHENS

Gallery

Room 9	Painting - Sculpture
Room 13	Painting - Sculpture
Room 15	Cartoons
Room 11	Portraits
Room 12	Water-colours and drawings of neo-classical Athens by E. Ziller
Corridor	Engraving - Water-colours

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πρόλογος	5
Κατάλογος	9
Ζωγραφική: Αίθουσα 9	10
Ζωγραφική: Αίθουσα 13	13
Γλυπτική: Αίθουσα 9	17
Γλυπτική: Αίθουσα 13	17
Χαρακτικά - Διακοσμητική Ἐλαφρά ὕλη: Διάδρομος	18
Βιογραφικά σημειώματα	33
Εἰκόνες	83

CONTENTS

Preface	5
Catalogue	9
Painting: Room 9	21
Painting: Room 13	24
Sculpture: Room 9	28
Sculpture: Room 13	28
Engravings and Water-colours: Corridor	29
Biographical Notes	33
Pictures	83

Πρόλογος

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1836, μὲ σχέδια ἀρχιτέκτονος ὁ ὁποῖος ἔμεινε ἄγνωστος, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Δήμου Ἀθηναίων (Δήμαρχος Ἀ. Πετράκης) καὶ μὲ χρήματα τὰ ὁποῖα προσέφεραν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος, ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὁθων καὶ ἡ γυναῖκα του Ἀμαλία, ὁ ἰππότης Ἐυνάρδος, ὁ Κωνσταντῖνος Μπέλιος μὲ τίτλο βαρώνου, ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, ὁ Κωνσταντῖνος Γαλάτης, ὁ Ἰωάννης Κοντογιαννάκης, ἡ Ραλλοῦ Μουρούζη καὶ ἄλλοι ἄγνωστοι εὐεργέτες, θεμελιώθηκε τὸ Πολιτικὸ Νοσοκομεῖο, τὸ ὁποῖο τελείωσε στὴν μορφή πού ἔχει σήμερα τὸν ἐπόμενο χρόνο, 1837. Εἴκοσι χρόνια ἀργότερα, σὲ μιὰ νέα φάση συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως, κτίσθηκαν οἱ δύο πτέρυγες στὸν ἄξονα τῶν ὁδῶν Μασσαλίας καὶ Ἀσκληπιοῦ, πού κατεδαφίσθηκαν πρὶν τρία χρόνια.

Ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ κεντρικοῦ πυρήνος τοῦ κλασικιστικοῦ κτηρίου ἀπὸ τὰ ἐπικτίσματα καὶ τίς προεκτάσεις, ἡ διαμόρφωση τοῦ περιβάλλοντος χώρου καὶ ἡ χωροταξικὴ του ἐνοποίηση μὲ τὰ κτήρια τῆς «τριλογίας Hansen», πού εἶναι ἡ Βιβλιοθήκη (1885), τὸ Πανεπιστήμιο (1864) καὶ ἡ Ἀκαδημία (1887), δημιουργοῦν μαζί μὲ τὸ Ὀφθαλμιατρεῖο (σχέδια Λυσ. Καυταντζόγλου 1852, συμπλήρωση-προέκταση Γερ. Μεταξᾶ 1869) καὶ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τῶν Καθολικῶν (σχέδια L. Klenze Λυσ. Καυταντζόγλου 1853-1887) μιὰ γωνιὰ Εὐρωπαϊκοῦ «ἱστορισμοῦ» μὲ κλασικιστικὰ δείγματα ἀρχιτεκτονικῆς, στὴν ὁποία, ἀκριβῶς ὅπως στὴ Βιέννη (*Ringstrasse*) ἢ στὸ Μόναχο (*Königsplatz*), μπορεῖ κανεὶς εὐχάριστα νὰ περιπλανηθῆ παρατηρῶντας τὰ κτήρια αὐτὰ καὶ νὰ αἰσθανθῆ ὅτι βρίσκεται σ' ἓνα ὑπαίθριο μουσεῖο ἀρχιτεκτονικῆς.

138 χρόνια μετὰ τὴν οἰκοδόμησή του προβάλλει τὸ «Πολιτικὸ Νοσοκομεῖο» στὴν πρωταρχικὴ, κλασικιστικὴ του μορφή μὲ πρωτοβουλία πάλι τοῦ Δήμου Ἀθηναίων (Δήμαρχος Δ. Ρίτσος καὶ σχέδια τοῦ ἀρχιτέκτονος Κίμ. Λάσκαρι) καὶ προσφέρεται μὲ τὸν νέο κοινωνικό-ἐκπαιδευτικὸ σκοπὸ του σὰν «Πνευματικὸ Κέντρο Δήμου Ἀθηναίων».

Οί γραμμές που ακολουθούν τώρα έχουν διπλό σκοπό και διπλή ύποχρέωση. Γραμμένες από ένα δημότη επιθυμούν πρώτον να ευχαριστήσουν όλους αυτούς που προσέφεραν, βοήθησαν, συνεργάστηκαν και δημιούργησαν την πνευματική αυτή ακτινοβολία και δεύτερον να βοηθήσουν την επίσκεψη στις αίθουσες του «Πνευματικού Κέντρου», όπου φιλοξενείται η συλλογή ζωγραφικών, χαρακτικών και γλυπτών έργων του Δήμου.

Ο άναγνώστης του καταλόγου θα βρή στον πίνακα των περιεχομένων του κάθε λεπτομέρεια. Επίσης ο κατάλογος θα τον ενημερώσει όχι μόνον για τον τίτλο κάθε έργου αλλά και θα τον πληροφορήσει για κάθε τι σχετικό με τους καλλιτέχνες των οποίων έργα υπάρχουν στην Συλλογή του Δήμου.

Η Έκθεση αυτή, η οποία νομίζω ότι προσφέρει όχι μόνον μια όπτική και αισθητική απόλαυση αλλά και μία τεχνοϊστορική πηγή για την νεοελληνική ζωγραφική του είκοστου αιώνα, δεν είναι άφιερωμένη ούτε διαμορφωμένη για να προβάλει έναν καλλιτέχνη ή μια ομάδα, μια τεχνοτροπία ή μια εποχή αλλά για να παρουσιάσει όλη τη γενεά των καλλιτεχνών, που προσπάθησε να εκφράσει τις ανθρώπινες, πνευματικές και καλλιτεχνικές ανησυχίες της μέσα στο γενικό κλίμα των αναζητήσεων, κατευθύνσεων και επιρροών που δεν έπαψαν να υπάρχουν και να προβληματίζουν την τέχνη μέχρι και των ημερών μας.

Στην συλλογή αυτή των καλλιτεχνών του μεσοπολέμου και της πρώτης εικοσαετίας μετά τον πόλεμο, ξεχωριστή θέση παίρνουν άγνωστα έργα ζωγράφων που δεν ζούν πιά, τα οποία αγόρασαν με στοργή και αγάπη από Πανελληνίους, ομαδικές και ατομικές εκθέσεις οι διάφοροι Δήμαρχοι των Αθηναίων, ανάμεσα στους οποίους κατέχει ιδιαίτερη θέση η μορφή του Κώστα Κοτζιά.

Τόσο στην Αίθουσα (9), όπου έχουν τοποθετηθεί τα ζωγραφικά έργα, κυρίως έλαιογραφίες ζωγράφων που δεν ζούν σήμερα, όσο και στην Αίθουσα (13), η οποία φιλοξενεί έργα συγχρόνων ζωγράφων και μερικά δείγματα προσωποπλαστικής της συγχρόνου γλυπτικής, ύποχρεωθήκαμε λόγω της στενότητας του χώρου να περιορίσουμε τον αριθμό των έργων κάθε ζωγράφου σε ένα, δύο ή το πολύ τρία. Κατ' αυτόν τον τρόπο ο χρόνος και ο χώρος και η επιθυμία παρουσιάσεως της συλλογής μετέβαλε την ανάγκη σε άρετη και εκθέσαμε τα υπάρχοντα αντιπροσωπευτικά έργα των καλλιτεχνών, ζωγραφικά και γλυπτά ώστε η παρουσίαση να γίνει όχι με άλφαθητική ή θεματογραφική ταξινόμηση αλλά με την αγάπη του ανθρώπου προς την Τέχνη και την συμπάρασταση του ειδικού θεωρητικού προς τον καλλιτέχνη.

Τοποθετήσαμε τα έργα τους σαν ένα έργο χρονικής διάρκειας, το οποίο όλοι μαζί, κοντά-κοντά ο ένας στον άλλον δημιούργησαν και προσέφεραν με ξεχωριστό, κρυφό αλλά για μας τους άπλους θαυμαστές κοινό μυστικό, την μεγάλη τους αγάπη και το όνειρό τους, την Τέχνη τους.

Νομίζω ότι αυτή η σκέψη εκθέσεως ανταποκρίνεται όχι μόνον στην άσυνόρευτη έκφραση της Τέχνης, που τους τυλίγει και τους ενώνει αλλά και στον διδακτικό τρόπο που επιθυμούν και στην καθαρή καλλιτεχνική διαφώτιση, που επιδιώκουν.

Ὁ τρόπος αὐτὸς παρουσιάσεως τῶν ἔργων τέχνης, τὸν ὁποῖο βλέπουμε καὶ στὶς αἴθουσες μὲ ἔργα χαρακτηριστικῆς, ὑδατογραφίας καὶ ἄλλης ἐλαφρᾶς ὕλης, ἀλλάζει μόνον στὴν Αἴθουσα Δ', ὅπου ἕνας μόνον καλλιτέχνης φιλοξενεῖται, ὁ «λόγιος ἀρχιτέκτων», ἀρχαιολόγος καὶ ζωγράφος τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος, ὁ Ἑρνέστος Τσίλλερ (1837-1923), ὁ ὁποῖος μὲ τὶς ὑδατογραφίες τῶν δημοσίων καταστημάτων, τῶν ἀρχοντικῶν καὶ τῶν σπιτιῶν ποὺ ζωγράφησε καὶ τὶς ὁποῖες τὰ παιδιὰ του δώρησαν στὸν Δῆμο Ἀθηναίων, δημιούργησε μιὰν ἀπὸ τὶς ἀξιολογώτερες συλλογὲς τῶν Ἀθηναίων ὄχι μόνον τεχνοϊστορικῆς ἀλλὰ καὶ πολιτικοῖστορικῆς καὶ κοινωνικῆς σημασίας γιὰ τὴν ζωγραφικὴ καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ κλασικισμοῦ στὸν τόπο μας.

Μὲ τὰ 32 ἔργα τοῦ Τσίλλερ, τὰ ὁποῖα γιὰ πρώτη φορὰ ἐκτίθενται στὸ Μορφωτικὸ Κέντρο τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ μὲ τὰ 356 τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης καὶ Μουσείου Ἀλεξάνδρου Σούτζου, ὀλοκληρώνεται μιὰ εἰκόνα τῆς κλασικιστικῆς ἀρχιτεκτονικῆς στὴν Ἑλλάδα.

Στὶς τέσσερις αἴθουσες: Α' ζωγράφοι ποὺ ἔχουν πεθάνει, Β' σύγχρονοι, Γ' γελοιογράφοι, Δ' Ε. Τσίλλερ καὶ μὲ τὶς ὑδατογραφίες στὸν Διάδρομο προσφέρεται στὸν κάθε ἐπισκέπτη μιὰ ἐπαφὴ μὲ ἕνα μέρος τῆς ἐλληνικῆς ζωγραφικῆς τῆς πρώτης πενηκονταετίας μετὰ τὸν Α' παγκόσμιον πόλεμον.

Γιὰ τὸν κάθε ἀπλὸ ἐπισκέπτη ἢ πρώτη ἐπαφὴ μὲ τὰ ἔργα αὐτὰ τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς θὰ εἶναι δύσκολη. Χωρὶς ἀμφιβολία ὅμως ὑπάρχει ἀνάμεσά τους (ἔργο-ἐπισκέπτης) μιὰ σχέση, μιὰ ψυχικὴ ἐπαφὴ ἢ καὶ ἀκόμα μιὰ πηγαία προϋπόθεση γνωριμίας, τῆς ὁποίας χαρακτηριστικὰ εἶναι ὁ τόπος μας, τὸ περιβάλλον μας, ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς πνευματικῆς καὶ φυσικῆς ἀναπτύξεώς μας καὶ ἡ δημιουργικὴ ἐμπνευση τοῦ καλλιτέχνη, ποὺ ξεπηδᾷ καὶ αὐτὴ ὅπως καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐπισκέπτη ἀπὸ τὸν ἴδιον τόπον, τὸν τόπον μας.

Ἀπὸ τὴν σχέση αὐτὴ ποὺ ὑπάρχει πρωτογενῆς μετὰξὺ παρατηρητοῦ καὶ ἔργου, θὰ προχωρήσῃ ὁ ἐπισκέπτης ἀργότερα στὸν ἀπαραίτητον διάλογον γιὰ τὴν δημιουργία τῆς ὀλοκληρωμένης αἰσθητικῆς ἀπολαύσεως τοῦ ἔργου. Σ' αὐτό, ταπεινὴ φιλοδοξία ἔχει καὶ τοῦτος ὁ κατάλογος νὰ προσφέρῃ τὴν βοήθειάν του.

Ἔτσι, ἂν προσέξῃ κανεὶς τὰ πρὸ τοῦ 1940 ἔργα ποὺ ἀντιπροσωπεύονται κυρίως στὴν Αἴθουσα (9) καὶ τὰ ἀντιπαραβάλλῃ μὲ ἔργα τῆς Αἰθούσης (13) εἶναι εὐκόλον νὰ ἀντιληφθῇ ἕνα μεταβολισμὸς στὸ σχέδιον, στὸ χρῶμα, στὸν «νατουραλισμό», μιὰ πνοὴ μεγαλύτερης ζωγραφικῆς ἐλευθερίας καὶ μιὰ ἀπλοποίηση στὴν σχεδιαστικὴ δομὴ τοῦ ἔργου, ποὺ παρουσιάζεται στὰ ἔργα τῆς τελευταίας εἰκοσαετίας.

Ἀνάμεσά τους, δείγματα ζωγραφικῆς τοῦ «ἐλευθέρου φωτός» μὲ μικρότερη ἴσως χρωματικὴ σκᾶλα ἀπὸ αὐτὰ τῆς Αἰθούσης (9) μᾶς δίνουν τὸ εἰκονιστικὸ καὶ παραστατικὸ ξεκίνημα ζωγράφων καθιερωμένων σήμερον στὰ πλαίσια τῆς «μοντέρνας» ζωγραφικῆς. Εὐαίσθησις ζωγραφικὴ, διαφάνεια χρωμάτων καὶ βαθὺς ἐλληνικὸς συναισθηματισμὸς κυριαρχοῦν παντοῦ.

Οἱ ιδιότητες αὐτὲς τῆς ζωγραφικῆς, οἱ ὁποῖες συγχρονίζονται μὲ τὴν ὅλη εὐρωπαϊκὴ καλλιτεχνικὴ κίνησιν, ἔχουν τὰ κοινὰ χαρακτηριστικὰ τῆς νεοελληνικῆς ζωγρα-

φικῆς, τὴν ὁποῖαν ἐκφράζουν μὲ φωτεινὴ χρωματικὴ εὐφράδεια, παραδοσιακό διηγηματικὸ περιεχόμενο καὶ συναισθηματικὸ αὐθορμητισμὸ οἱ Ἕλληνες ζωγράφοι. Ὁ ἥλιος, ὁ οὐρανός, ἡ ἀτμόσφαιρα καὶ ὁ τόπος μας, ὁ τόσο πλούσιος σὲ χρωματικὲς ἀντιθέσεις ἐπέτρεψαν τὴν παρουσίαση τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς ἐξάρσεως καὶ τῆς συντροφικῆς μὲ τοὺς καλλιτέχνες ὅλου τοῦ κόσμου προσφορᾶς στὴν Τέχνη καὶ τὰ παιδιὰ τῆς, ὅπως παρομοίωσε τὶς τάσεις καὶ τὰ ρεύματά τῆς στὸν περίφημο πίνακά του ὁ μεγάλος Γύζης.

Κάθε πίνακας εἶναι ἡ ποιητικὴ μετάφραση καὶ ἡ ζωγραφικὴ μεταφορὰ τοῦ κόσμου τῶν ἀπλῶν πραγμάτων καὶ τῶν εὐγενικῶν ἐντυπώσεων, ἡ σαγηνευτικὴ συμβολὴ στὴν νοσταλγία ἐνὸς κόσμου, μιᾶς ἐποχῆς ποὺ πέρασε καὶ ἡ ποιητικὴ, ἀνεικονικὴ, γεμάτη χρωματικοὺς συμβολισμοὺς ἐπικοινωνία μὲ τὴν φύση καὶ τὸν ἄνθρωπο.

Χωρὶς ἀμφιβολία θὰ εἶναι πολυσύνθετες οἱ συγκινήσεις ποὺ θὰ προκαλέση καὶ στὸν πιὸ ἀπλὸ παρατηρητὴ ἡ ἐπίσκεψή του στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ ἰδιαίτερα τὸ σταμάτημά του μπροστὰ σὲ κάθε ἔργο τέχνης. Γιὰ ἄλλους ψυχικοὶ ἢ πνευματικοὶ συναισθηματισμοί, γιὰ ἄλλους ἐξωγενεῖς καλλιτεχνικοὶ ἢ καὶ ἐξωκαλλιτεχνικοὶ ἐρεθισμοὶ καὶ γιὰ μερικοὺς προσπάθεια λογικῆς πειθοῦς ἢ καὶ ἐπιβεβλημένης κοινωνικῆς ἀντιλήψεως τῆς τέχνης θὰ γεμίσουν τὴν σκέψη τους καὶ θὰ δώσουν τὴν ἀρχὴ γιὰ κριτικὸ ἢ καὶ ἐπικριτικὸ διάλογο.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ συγκίνηση δὲν θὰ εἶναι ποτὲ περισσότερο σημαντικὴ ἀπὸ τὴν αἰτία καὶ ἀπὸ τὴν συγκίνηση ποὺ δοκιμάζουν οἱ ἐμπνευσταὶ καὶ οἱ δημιουργοὶ τοῦ ἀνθίσματος αὐτοῦ μέσα στὸν πνευματικὸ κάμπο τοῦ τόπου μας.

Σ' ὅλους αὐτοὺς, κρατικούς, δημοτικούς καὶ ἰδιώτες, ἀφιερώνω τὶς γραμμὲς αὐτὲς καὶ τοὺς εὐχαριστῶ. Θερμῶς ἐπίσης εὐχαριστῶ τὸν λογοτέχνη κ. Σπ. Παναγιωτόπουλο καὶ τὸν ζωγράφο κ. Βασ. Βασιλειάδη γιὰ τὴν πολύτιμη βοήθεια καὶ συμπαράστασή τους στὸ ἔργο αὐτό.

Ἀθῆναι, Φεβρ. 1974

Δημήτριος Ε. Παπαστάμος
Διευθυντὴς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης καὶ
Μουσείου Ἀλεξάνδρου Σούτζου

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

CATALOGUE

Ζωγραφική

Painting

Γλυπτική

Sculpture

Χαρακτική

Engraving

Διακοσμητική

Water-colours

Έλαφρά ύλη

Θά εἴμεθα ὑπόχρεοι διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ὁποία θά
συντελῇ εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καταλόγου (τηλ. 716.560)

ΑΙΘΟΥΣΑ 9

Κατάλογος έργων Ζωγραφικής

- + 1. Ίακωβίδης Γ.
Παῦλος Μελάς
κάρβουνο, 1,00 × 0,80
- + 2. Ίακωβίδης Γ.
Τὸ γράμμα
έλαιογραφία, 0,85 × 1,15
3. Ἀξελὸς Μ.
Λιμάνι
έλαιογραφία, 0,74 × 1,04
4. Χριστοφῆς Ἀλ.
Παλαιὰ Διαθήκη
έλαιογραφία, 0,78 × 0,98
5. Τριανταφυλλίδης Θ.
Τελευταία δοκιμὴ
έλαιογραφία, 0,73 × 0,62
6. Τριανταφυλλίδης Θ.
Περιφορὰ Ἀναστάσεως
έλαιογραφία, 0,70 × 0,85
7. Βιτσώρης Δημ.
Ἡ κυρία μὲ τὸ ἄσπρο γάντι
έλαιογραφία, 0,80 × 0,60
8. Βιτσώρης Δημ.
Λιμάνι
έλαιογραφία, 0,63 × 0,80
9. Βαρβαρέσσος Ἀχ.
Ἐξαψις
έλαιογραφία, 0,84 × 0,64
10. Λασκαρίδου Σ.
Τοπία
έλαιογραφία, 0,22 × 0,29
11. Ζωγράφος Π.
Ἐρημοκκλήσι
έλαιογραφία, 0,32 × 0,48
12. Ροῖλὸς Γ.
Σπίτια
έλαιογραφία, 0,30 × 0,43
13. Ἀριστεύς Φρ.
Ἡ Ἀγία Ἐλεοῦσα
έλαιογραφία, 0,34 × 0,50
14. Ἀσπρογέρακα Ἐρ.
Σύνθεσις
έλαιογραφία, 0,65 × 0,48
15. Φριλίγγος Ἀλ.
Νεραγκοῦλες
έλαιογραφία, 0,51 × 0,42
16. Γρίβας Λαμ.
Τὸ Καβούρι
έλαιογραφία, 0,70 × 0,98
17. Κοσμαδόπουλος Γ.
Τσιγγάνες στὴ Μύκονο
έλαιογραφία, 0,98 × 1,20
18. Χαϊκάλη Μαρ.
Βάζο μὲ ἄνθη
έλαιογραφία, 0,54 × 0,41
19. Θεοδωρόπουλος Ἄγγ.
Ἡ πρώτη πόζα
έλαιογραφία, 0,60 × 0,46
20. Βυζάντιος Περ.
Παζάρι στὴ Σπάρτη
έλαιογραφία, 0,77 × 1,05
21. Μανιᾶ-Κολοκοτρώνη Ἐλ.
Ἄνθη
έλαιογραφία, 0,78 × 0,48
22. Μηταράκης Ἰω.
Μεγαρίτισσες στὸ πηγάδι
έλαιογραφία, 0,71 × 0,91
23. Χριστοφῆς Ἀλ.
Τζαμί, Μοναστηράκι
έλαιογραφία, 0,63 × 0,50
24. Ροῦμπος Π.
Πόλεμος τοῦ 12-13
έλαιογραφία, 0,68 × 0,48

25. Κορογιαννάκης Άλεξ.
Λατομείο
έλαιογραφία, 0,52 × 0,59
26. Βικάτος Σπ.
Ό τυφλός
έλαιογραφία, 1,05 × 0,78
27. Λύτρας Περ.
Γυναίκα στη θάλασσα
έλαιογραφία, 0,59 × 0,44
28. Στέρης Γ.
Έργασία
έλαιογραφία, 0,58 × 0,67
29. Γερμενής Βασ.
Λαϊκή αγορά
έλαιογραφία 0,68 × 0,98
30. Γαλάνης Δ.
Η ώραία Άθηναία
έλαιογραφία, 0,91 × 0,72
31. Γαλάνης Δ.
Γαλλικό τοπίο
έλαιογραφία, 0,62 × 0,89
32. Παρθένης Κ.
Σχέδιον διακοσμήσεως αίθουσής
Δήμου Άθηναίων.
μελάνι, 0,39 × 1,54
33. Παρθένης Κ.
Ό Εύαγγελισμός τής Θεοτόκου
έλαιογραφία, 0,33 × 0,39
34. Παρθένης Κ.
Η Παναγία
έλαιογραφία, 0,80 × 0,51
35. Βασιλικιώτης Άριστ.
Καϊκια
έλαιογραφία, 0,58 × 0,78
36. Γερασιώτης Δ.
Κόρη με παπαρούνες
έλαιογραφία, 0,61 × 0,75
37. Βασιλικιώτης Άριστ.
Τοπίο
έλαιογραφία, 0,49 × 0,60
38. Γεραλής Λ.
Ντάλιες
έλαιογραφία, 0,68 × 0,51
39. Φωκάς Όδ.
Τοπίο Άττικής
έλαιογραφία, 0,45 × 0,54
40. Γεραλής Λ.
Κεράσια
έλαιογραφία, 0,41 × 0,57
41. Μαθιόπουλος Π.
Χωριατοπούλα
παστέλ, 1,03 × 0,73
42. Παπαλουκάς Σπ.
Τοπίο Μυτιλήνης
έλαιογραφία, 0,58 × 0,49
43. Παπαλουκάς Σπ.
Δρόμος Άγιάσσου
έλαιογραφία, 0,56 × 0,50
44. Παπαλουκάς Σπ.
Τοπίο Μυτιλήνης
έλαιογραφία, 0,57 × 0,50
45. Στεφάνου Άγγ.
Τò πότισμα
έλαιογραφία, 0,43 × 0,50
46. Παντελάκης Π.
Βενετία Μυκόνου
έλαιογραφία, 0,47 × 0,65
47. Ζαΐρης Έμμ.
Η γρηά αύγουλου
έλαιογραφία, 1,22 × 0,91
48. Μηλιάδης Στ.
Τά θράχια
έλαιογραφία, 0,65 × 0,80
49. Άλεκτορίδης Ν.
Λιμάνι
έλαιογραφία, 0,15 × 0,21
50. Δήμα-Τσίλλερ Ίωσ.
Τò μέγαρο τής Δουκίσσης Πλακεντίας
έλαιογραφία, 0,25 × 0,20
51. Βώκος Γεράσιμος
Δρόμος στο Παρίσι
έλαιογραφία, 0,53 × 0,45
52. Δάβης Δημ.
Ναξιώτης
έλαιογραφία, 0,86 × 0,70

53. Γερμενής Βασ.
Περιμένοντας αγώι
έλαιογραφία, 1,35 × 1,80
54. Παπαπαναγιώτου Στ.
'Η 'Αγία Λαύρα
έλαιογραφία, 0,76 × 1,67
55. Προκοπίου Γ.
Οί στήλοι του 'Όλυμπίου Διός
έλαιογραφία, 0,65 × 0,85
56. Προκοπίου Γ.
'Από τον 'Εθνικό Κήπο
έλαιογραφία, 0,71 × 0,88
57. Σκαρλάτος 'Ιω.
Θέατρο 'Ηρώδου 'Αττικού
έλαιογραφία, 0,32 × 0,21
58. Πάγκαλος Κ.
Τοπίο
έλαιογραφία, 0,53 × 0,72
59. Καλογερόπουλος Ν.
'Ο 'Αβέρωφ
έλαιογραφία, 0,59 × 1,00
60. Δήμας Δ.
'Από τὸ Σούνιο
έλαιογραφία, 0,49 × 0,69
61. Σαντοριναῖος Ν.
'Εσωτερικὸ ἐκκλησίας
έλαιογραφία, 0,65 × 0,81
62. Δούκας "Ε.
'Ανταρτόπληκτοι
έλαιογραφία, 1,20 × 1,50
63. Οἰκονομίδη Πηνελ.
Τοπίο
έλαιογραφία, 0,46 × 0,54
64. Φλωρᾶ-Καραβία Θ.
'Ανεμώνες
έλαιογραφία, 0,32 × 0,41
65. Φλωρᾶ-Καραβία Θ.
Μαργαριτάρια
έλαιογραφία, 0,50 × 0,41
66. 'Ιωαννίδης Εὐ.
'Ανάπαυσις
'Ελαιογραφία, 0,71 × 0,96
67. Λύτρας Ν.
Τὸ πεῦκο
έλαιογραφία, 0,49 × 0,80
68. Βάρλας Σπ.
Τὸ τελευταῖο τραγούδι
έλαιογραφία, 0,71 × 0,59
69. Οἰκονόμου Μ.
Σπίτια μὲ νερά
έλαιογραφία, 0,37 × 0,53
70. Κοκότσης Δ.
Κρητικὸ καφενεῖο
έλαιογραφία, 0,62 × 0,80
71. Μαγιάσης Β.
'Ο πλάτανος
έλαιογραφία, 0,58 × 0,74
72. Ροῖλὸς Γ.
Τοπίο
έλαιογραφία, 0,43 × 0,62
73. Μπουζιάνης Γ.
Δύο γυναῖκες
έλαιογραφία, 0,95 × 0,74
74. Πουλιανὸς Δ.
Τοπίο
έλαιογραφία, 0,53 × 0,63
75. Μπουζιάνης Γ.
Γυναίκα στὸν καθρέπτη
έλαιογραφία, 0,93 × 0,70
76. Βανδῶρος Σπ.
Τὸ "Άγιον "Όρος
έλαιογραφία, 0,59 × 0,80
77. 'Οθωναῖος Ν.
'Αγροτικὴ αὐλὴ
έλαιογραφία, 0,35 × 0,55
78. 'Οθωναῖος Ν.
'Ο Πόρος
έλαιογραφία, 0,38 × 0,62
79. Μπραέσσας Δ.
Γυναίκα ποὺ πλέκει
έλαιογραφία, 0,76 × 0,96
80. Ρωμανίδης Κ.
Παρωπλισμένες ψαρόβαρκες
έλαιογραφία 0,78 × 1,15

81. Κόντογλου Φ.
Λαοκόων
έλαιογραφία, 0,80 × 1,00
82. Φραντζισκάκης Έρ.
Δάσος
έλαιογραφία, 0,71 × 0,59

83. Πομόνης Μ.
Μόλις ήλθε ή κυρία
έλαιογραφία, 0,81 × 0,70

ΑΙΘΟΥΣΑ 13

Κατάλογος έργων Ζωγραφικής

1. Γεραλής Άπ.
Στήν αύλή
έλαιογραφία, 0,79 × 0,59	11. Γεραλής Άπ.
Τά αύγά τής Λαμπρής
έλαιογραφία, 1,22 × 1,10
2. Γεραλής Άπ.
Στή μάνα του πόνου
έλαιογραφία, 0,84 × 0,59	12. Γουναρόπουλος Γ.
Ή αποθέωσις του Περικλέους
έλαιογραφία, 0,97 × 1,94
3. Θωμόπουλος Έπ.
Άνατολή στα θουνά μας
έλαιογραφία, 0,68 × 1,24	13. Γουναρόπουλος Γ.
Νεκρά φύσις
έλαιογραφία, 0,64 × 0,80
4. Γρύσπος Νικ.
«Δεύτε προς με»
έλαιογραφία, 0,68 × 0,53	14. Γουναρόπουλος Γ.
Ή μεγάλη κυρία
έλαιογραφία, 0,76 × 0,63
5. Λύτρα Μ.
Ή Άγία Βαρβάρα
έλαιογραφία, 0,48 × 0,67	15. Πολυκανδριώτης Ά.
Νεκρά φύσις
έλαιογραφία, 0,34 × 0,43
6. Λαζαρήσ Θ.
Τοπίο
έλαιογραφία, 0,58 × 1,22	16. Καφής Δημ.
Λυκαθηττός
έλαιογραφία, 0,64 × 0,80
7. Λαζαρήσ Θ.
Γυναίκες στο ποτάμι
έλαιογραφία, 0,72 × 0,94	17. Νάκης Ν.
Λαϊκή αγορά
έλαιογραφία, 1,24 × 1,53
8. Γεωργιάδης Άνδρ.
Άποκαθήλωσις
έλαιογραφία, 0,72 × 1,14	18. Μακαρώνα Ν.
Καϊκια
έλαιογραφία, 0,44 × 0,59
9. Γεωργιάδης Άνδρ.
Προσευχή
έλαιογραφία, 0,58 × 0,49	19. Δανιήλ Α. Δανιήλ
Το πρωϊνό
έλαιογραφία, 0,71 × 0,89
10. Γεωργιάδης Άνδρ.
Ο Ήλιος
έλαιογραφία, 0,52 × 0,39	20. Πετρέα-Άναγνωστοπούλου Ν.
Χριστούγεννα
έλαιογραφία, 1,46 × 1,16

21. Κορακιανίτου-Ευαγγελινού Ίφ.
Φιγούρες στο λιμάνι
έλαιογραφία, 1,00 × 1,22
22. Άλεξιάδου Ν.
Κοντά στο χωριό
έλαιογραφία, 0,69 × 1,00
23. Παπαγεωργίου Δ.
Έλληνική φορεσιά
έλαιογραφία, 1,24 × 0,80
24. Άστεριάδης Άγνήνωρ
Λαχανόκηπος
έλαιογραφία, 0,52 × 0,94
25. Ματσάκης Μ.
Νταμάρι
έλαιογραφία, 0,96 × 1,26
26. Άργυρου-Λύμπερ Τζ.
Γλαδιόλες
έλαιογραφία, 0,67 × 0,54
27. Ζαχαρίου Φ.
Άγιάσος
έλαιογραφία, 0,33 × 0,38
28. Σπέντζα Μ.
Δύο φιγούρες
έλαιογραφία, 0,89 × 1,48
29. Γρηγοριάδης Κ.
Τζαμιά στην Πόλη
έλαιογραφία, 0,48 × 0,78
30. Ρουμेलιώτη - Μαργαρίτη Φ.
Άρχοντικό
έλαιογραφία, 0,80 × 0,60
31. Παναγιωτόπουλος Βάγ.
Μελέαγρος
έλαιογραφία, 0,48 × 0,70
32. Πυλαρινός Σωτ.
Άμβέρσα
έλαιογραφία, 0,26 × 0,21
33. Μόσχος Γ.
Τοπίο
έλαιογραφία, 0,42 × 0,34
34. Δεκουλάκος Ήλιος
Τό καθαλλέτο
έλαιογραφία, 0,80 × 0,49
35. Καταγά- Λάμπρου Λ.
Ψαροπούλες
έλαιογραφία, 0,54 × 0,70
36. Χρονόπουλος Ν.
Κυδώνια
έλαιογραφία, 0,24 × 0,34
37. Πανταζίδου Ύπ.
Λαϊκή αγορά
έλαιογραφία, 0,43 × 0,58
38. Χρονόπουλος Ν.
Καθισμένη φιγούρα
έλαιογραφία, 0,80 × 0,58
39. Παπά Άγλ.
Κόρη στο Παράθυρο
έλαιογραφία, 1,25 × 1,00
40. Μόραλης Ίω.
Καπέλα
έλαιογραφία, 0,50 × 0,77
41. Ζογγολοπούλου Έλ.
Κάκτος
έλαιογραφία, 0,61 × 0,70
42. Γεωργαντή Έλ.
Σούνιο
έλαιογραφία, 0,29 × 0,36
43. Ήλιάδης Κ.
Κόρη αναπαυομένη
έλαιογραφία, 0,85 × 0,69
44. Βακαλό Γ.
Φανταστικός χώρος
έλαιογραφία, 0,34 × 0,47
45. Σπυρόπουλος Ίω.
Σύνθεσις
έλαιογραφία, 0,65 × 0,54
46. Λεονταρίτου Ρ.
Κανάτι
έλαιογραφία, 0,44 × 0,45
47. Κανέλλης Όρ.
Μυρτώ
έλαιογραφία, 0,80 × 0,65
48. Έγγονόπουλος Ν.
Όρέστης και Πυλάδης
έλαιογραφία, 0,39 × 0,28

49. Χατζηκυριάκος-Γκίκας Ν.
Βάρκα
έλαιογραφία, 0,60 × 0,45
50. Νικολάου Ν.
Τοπίο
έλαιογραφία, 0,57 × 0,72
51. Κουτσοურής Κ.
Ἄττική
έλαιογραφία, 0,68 × 0,80
52. Ρέγκος Πολ.
Νάξος
έλαιογραφία, 0,50 × 0,60
53. Σπηλιωτόπουλος Β.
Τρεχαντήρια
έλαιογραφία, 0,53 × 0,66
54. Γιολδάσης Δ.
Τὸ γεφυράκι
έλαιογραφία, 0,24 × 0,32
55. Γιολδάσης Δ.
Τοπίο
έλαιογραφία, 0,23 × 0,30
56. Γιολδάσης Δ.
Ὁ πλάτανος
έλαιογραφία, 0,65 × 0,80
57. Κεραμίδας Ἰ.Αλ.
Στὸ παζάρι
έλαιογραφία, 0,46 × 0,54
58. Γαϊτῆς Ἰω.
Γυμνὸ
έλαιογραφία, 0,81 × 0,61
59. Βράντης Μ.
Λεῦκες
έλαιογραφία, 0,74 × 0,54
60. Φέρτης Ἡλ.
Ἄκρόπολις
έλαιογραφία, 0,61 × 0,80
61. Φέρτης Ἡλ.
Μεταφορὰ τούβλων
έλαιογραφία, 0,30 × 0,36
62. Βελισσαρίδης Γ.
Τὸ κόκκινο καΐκι
έλαιογραφία, 0,44 × 0,49
63. Κεραμίδας Ἰ.Αλ.
Χοιριάτισσες
έλαιογραφία, 0,21 × 0,26
64. Γιαννακόπουλος Κ.
Οἱ ἐπισκέπται τοῦ μοντέρνου μουσείου
έλαιογραφία, 1,00 × 1,30
65. Μιχελῆ Ἰ.Εφη
Πλατεία ἡρώων στὸν Μαραθῶνα
έλαιογραφία, 0,64 × 1,00
66. Λαναρᾶ Ἰ.Ελ.
Σύνθεσις
έλαιογραφία, 0,80 × 1,12
67. Πετρούτση Ζ.
Ἰ.Υδρα
έλαιογραφία, 0,80 × 0,60
68. Περβολαράκης Ἰ.Οθ.
Φθινόπωρο
έλαιογραφία, 0,31 × 0,47
69. Βιτωρόπουλος Σπ.
Ἐλληνοϊταλικὸς πόλεμος
έλαιογραφία, 0,50 × 0,61
70. Μπούκη Δ.
Καΐκια
έλαιογραφία, 0,45 × 0,59
71. Μαραγκοπούλου Κ.
Πλατεία Πηλίου
έλαιογραφία, 0,47 × 0,65
72. Ξένος Ν.
Πανηγύρι
έλαιογραφία, 1,22 × 1,42
73. Παπαδόπουλος Λ.
Ἰ.Αχλάδια
έλαιογραφία, 0,38 × 0,49
74. Φραγκοπούλου Ἰ.Αρ.
Νεκρὰ φύσις
έλαιογραφία, 0,59 × 0,50
75. Βουτυρᾶ Θ.
Νεκρὰ φύσις
έλαιογραφία, 0,41 × 0,51
76. Κεφάλια Σ.
Παζάρι στὸ Καρπενήσι
έλαιογραφία, 0,65 × 0,45

77. Μαγιάσης Ν.
Μπαρμπούνια στον πάγο
έλαιογραφία, 0,38 × 0,53
78. Σεμερτζίδης Βαλ.
Τὸ πεῦκο
έλαιογραφία, 0,40 × 0,31
79. Γιαννουκάκης Δημήτριος
Τὸ λιμάνι
έλαιογραφία, 0,57 × 0,78
80. Μπάρμπας Κ.
Κόκκινη στέγη
έλαιογραφία, 0,44 × 0,60
81. Γλιάτας Κ.
Ὁ γέρος
έλαιογραφία, 0,65 × 0,50
82. Ζέπος Ἐμμ.
Δέντρο
έλαιογραφία, 0,53 × 0,70
83. Θετταλὸς Κ.
Στὴν ἐξοχή
έλαιογραφία, 0,64 × 0,85
84. Κασόλας Ἴω.
Ἐκκλησιά
έλαιογραφία, 0,42 × 0,48
85. Καλλία-Βιτάλη Ἄν.
Ἄνθη
έλαιογραφία, 0,79 × 0,60
86. Μεγαλίδης Δ.
Οἱ χαροκαμμένες
έλαιογραφία, 0,30 × 0,40
87. Βερδεσοπούλου Μ.
Γιὰ τὸν Ἑσπερινὸ
έλαιογραφία, 0,73 × 0,53
88. Κυριακοῦ-Καλλιγᾶ Ν.
Σπέτσες
έλαιογραφία, 0,49 × 0,59
89. Ἐλευθεριάδης Τ.
Τοπία Ἑρεσοῦ
έλαιογραφία, 0,65 × 0,81
90. Ταρσοῦλη Ἄθ.
Τὸ Δαφνί
έλαιογραφία, 0,65 × 0,54
91. Ἀποστολάτου Μ.
Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης
έλαιογραφία, 0,62 × 0,50
92. Γιάνναρης Σπ.
Ἐκκλησιάκι
έλαιογραφία, 0,40 × 0,50
93. Στριφτοῦ Τ.
Στὸ πηγᾶδι
έλαιογραφία, 0,42 × 0,53
94. Κομνηνοῦ-Λεοῦση Δ.
Ἀποκαθήλωσις
έλαιογραφία, 0,70 × 1,45

ΑΙΘΟΥΣΑ 9

ΑΙΘΟΥΣΑ 13

Κατάλογος Γλυπτῶν

1. Ἄ. Σῶχος
Ὁ γλύπτης Γιαννούλης Χαλεπᾶς
Χαλκός, ὕψος 0,30
2. Ν. Γεωργαντῆς
Ὁ μαστρο-Χρήστος
Μάρμαρο, ὕψος 0,36
3. Ἄ. Ἀπάρτης
Γέρος
Μάρμαρο, ὕψος 0,42
4. Ν. Γεωργαντῆς
Τὸ ἐγώ
Μάρμαρο, ὕψος 0,43
5. Γρ. Ζευγώλης
Ἀνάγλυφο κας Ζευγώλη
Μάρμαρο, 0,34 × 0,43
6. Γ. Καστριώτης
Παιδικὸ κεφάλι
Μικτὴ ὕλη, ὕψος 0,31
1. Μ. Τόμπρος
Γυναικεῖο κεφάλι
Μάρμαρο, ὕψος 0,40
2. Λ. Λαμέρας
Γυναικεῖο κεφάλι
Μάρμαρο, ὕψος 0,42
3. Χρ. Καπράλος
Ἀνδρικό κεφάλι
Χαλκός, ὕψος 0,41
4. Γ. Ζογγολόπουλος
Ὁ ζωγράφος Ἑρρίκος Φραντζίσκáκης
Χαλκός, ὕψος 0,44
5. Τ. Χρυσοχοΐδου
Κόρη
Μάρμαρο, ὕψος 0,40
6. Νικόλας
Γυναικεῖο κεφάλι
Μάρμαρο, ὕψος 0,39
7. Ν. Περαντινός
Κόρη
Μάρμαρο, ὕψος 0,41

ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ

Κατάλογος Χαρακτικής - Διακοσμητικής

Έλαφρᾶς Ὑλης

1. Γιαλλινᾶς Ἄγγ.
Ἀκρόπολις, ὕδατογραφία
2. Οἰκονομίδης Γεώργ.
Ἀγρότες, τορευτική
3. Μποκατσιάμπης Β.
Τοπίο, ὕδατογραφία
4. Ἀριστεύς Φρ.
Ἡ συμβουλή τοῦ παπποῦ, ὕδατογραφία
5. Μπουζιάνης Γ.
Κανάλι, ὕδατογραφία
6. Βανδῶρος Σπ.
Σπίτια, μολύβι
7. Ντάκος Κ.
Τοπίο, ὕδατογραφία
8. Πλακωτάρης Κ.
Τοπίο, ὕδατογραφία
9. Μακαρώνα Ν.
Βάρκες, μικτή ὕλη
10. Κογεβίνας Λ.
Σαντορίνη, τέμπερα
11. Παπᾶ Ἀγγ.
Γυναίκα στὸ καβαλλέτο, ὕδατογραφία
12. Βελισσαρίδης Γ.
Νεκρὰ φύσις, ξυλογραφία
13. Ἰωαννίδης Εὐάγ.
Τούρκοι αἰχμάλωτοι, μολύβι
14. Βοῖλα Ἑλλη
Ἄνθη, ψηφιδωτὸ
15. Βαλσαμάκης Π.
Ψαράδες, κεραμεικὴ
16. Χατζημιχάλη Ἀγγ.
Ἐσωτερικὸ ἐκκλησίας, ὕδατογραφία
17. Δάβης Δημ.
Γεφυράκι, χαλκογραφία
18. Κούρκουλος Σεβ.
Σπίτια, ὕδατογραφία
19. Στυλιανίδης Ἀ.
Θερισμὸς, ξυλογραφία
20. Βράντης Μ.
Βάρκες, ὕδατογραφία
21. Δρακούλη Ἰρις
Γυμνὸ, ὕδατογραφία
22. Παπαεμμανουήλ-Καπαϊτζή Ἐ.
Τοπίο, ὕδατογραφία
23. Καστανάκης Ν.
Ἰλισὸς, μολύβι
24. Λαγάνα Ἰφ.
Κηφισιά, ὕδατογραφία
25. Γιαννουκάκης Δ.
Γυμνὸ, aqua-tinta
26. Χρήστου Σ.
Παλιά Ἀθήνα, σινικὴ μελάνη
27. Νικολάου Ν.
Τοπίο, μελάνι
28. Σεμερτζίδης Β.
Τὸ πεῦκο, μολύβι
29. Μιχελή Ἑφη
Ὁρολόγιο Κυρήστου, ὠογραφία
30. Νικολάου Ν.
Κηφισιά, μελάνι
31. Μανιᾶ-Κολοκοτρῶνη Ἐλ.
Σαντορίνη, τέμπερα
32. Συρίγος Γ.
Λιμάνι, ὕδατογραφία
33. Χαρμπούρη Ἰσ.
Τοπίο, χαρακτηριστικὸ
34. Οἰκονομίδης Γ.
Τὸ νέο Καρλόθρασι, ξυλογραφία
35. Καραζήσης Γ.
Ἐξωκκλησί, τέμπερα
36. Οἰκονομίδης Γ.
Τὸ στενὸ τῆς Μυκάλης, ξυλογραφία

37. Μανουσάκης Γ.
Ό πατέρας, χαλκογραφία
38. Κογεβίνας Λ.
Λαϊκή αγορά, χαρακτηριστικό
39. Χαρμπούρη Ίσ.
Στήν έξοχή, χαλκογραφία
40. Ρέγκος Πολ.
Γυμνά, ξυλογραφία
41. Λαμέρας Λ.
Ό Έρμης, μελάνι
42. Γιαννουκάκης Δ.
Ψάρεμα, χαλκογραφία
43. Άργυράκης Μ.
Καντάδα, μελάνι
44. Γκάτ - Βούλγαρη Έ.
Παλιά σπίτια, μικτή ύλη
45. Ζαχαρίου Φ.
Γέννησις, ύδατογραφία
46. Μόσχος Γ.
Πήλιο, χαλκογραφία
47. Βαρλάμος Γ.
Πορτραίτο κοριτσιού, ύδατογραφία
48. Μαστιχιάδης Φ.
Έλιές, χαλκογραφία
49. Ίωαννίδης Εύ.
Κεφαλή γέροντος, μολύβι
50. Κωνσταντινίδη Έλ.
Στό άλώνι, ξυλογραφία
51. Κωνσταντινίδη Έλ.
Γεφύρι, ξυλογραφία
52. Άξιώτης Στρ.
Άπό την Μυτιλήνη, ξυλογραφία
53. Ρέγκος Πολ.
Un réfectoire, ξυλογραφία
54. Κορογιαννάκης Άλ.
Κυκλάδες, χαλκογραφία
55. Μόσχος Γ.
Ρουμελιώτες βοσκοί, ξυλογραφία
56. Ζέπος Έμμ.
Σπίτια, ξυλογραφία
57. Δαγκλής Χρ.
Σκάκι, ξυλογραφία
58. Μπεκιάρη Κ.
Νεκρά φύσις, ξυλογραφία
59. Παπανούτσου Ίουλ.
Τοπίο, τέμπερα
60. Άξιώτης Στρ.
Μάζεμα της έλιās, ξυλογραφία
61. Παπανούτσου Ίουλ.
Σπίτι, τέμπερα
62. Παπαδημητρίου Εύθ.
Νεκρά φύσις, ξυλογραφία
63. Συρίγος Γ.
Παλιά Άθήνα, ύδατογραφία
64. Κορογιαννάκης Άλ.
Ό πρωτεύουσα, ξυλογραφία
65. Δήμου Γ.
Άνθη, ξυλογραφία
66. Ταρσούλη Άθ.
Χιονισμένη Άθήνα, τέμπερα
67. Άραβαντινός Π.
Σκηνογραφία, παστέλ
68. Καχριμάνη Φ.
Γυμνό, ξυλογραφία
69. Μόσχος Γ.
Άπό την Πορταριά, ξυλογραφία
70. Μανουσάκης Γ.
Κρητικός, χαλκογραφία
71. Μαγγιώρου Λ.
Έλιές, ξυλογραφία
72. Κατράκη Β.
Ψαράς, ξυλογραφία
73. Κορογιαννάκης Άλ.
Ψαράδες, ξυλογραφία
74. Χρήστου Σ.
Παλιά Άθήνα, σινική μελάνη
75. Ήλιάδου Έλ.
Καθισμένη κυρία, κάρβουνο
76. Κατράκη Β.
Ρήγας Φεραίος, ξυλογραφία
77. Παπαδημητρίου Εύθ.
Άνάστασις, ξυλογραφία
78. Νικόλας
Γιά τό χειμαδιό, ξυλογραφία

79. Παπαδημητρίου Εύθ.
Νεκρά φύσις, Ξυλογραφία
80. Βελισσαρίδης Γ.
Νησιώτες Σαντορινοί, Ξυλογραφία
81. Βελισσαρίδης Γ.
Καρνάγιο Μυτιλήνης, Ξυλογραφία
82. Θεοδωρόπουλος Ξ. Αγγ.
Θερίστριες, Ξυλογραφία
83. Θεοδωρόπουλος Ξ. Αγγ.
Έλιές, Ξυλογραφία
84. Τάσσος Άλ.
Τὰ βιβλία τοῦ Δὸν Κιχώτη, Ξυλογραφία
85. Τάσσος Άλ.
Ἡ ἄλωσις τῆς Τροίας, Ξυλογραφία
86. Τάσσος Άλ.
Ἡ μητέρα μου, Ξυλογραφία
87. Τάσσος Άλ.
Παζάρι, Ξυλογραφία
88. Κεφαλληνὸς Ἴω.
Γριά, Ξυλογραφία
89. Κεφαλληνὸς Ἴω.
Τὸ ἄνθος, Ξυλογραφία
90. Ζαχαρίου Φ.
Μήτηρ Θεοῦ, ὕδατογραφία
91. Λάσκαρις Κ.
Αἰγαῖο, ὕδατογραφία
92. Παραλῆς Γ.
Ἡ Διάπορος νῆσος, τέμπερα

ROOM 9

Catalogue of Paintings

1. Iacovidis G.
Paul Melas
Charcoal, 1,00 × 0,80
2. Iacovidis G.
The letter
Oil, 0,85 × 1,15
3. Axelos M.
A harbour
Oil, 0,74 × 1,04
4. Christophis Al.
The Old Testament
Oil, 0,78 × 0,98
5. Triantaphillidis Th.
The last rehearsal
Oil, 0,73 × 0,62
6. Triantaphillidis Th.
Easter procession
Oil, 0,70 × 0,85
7. Vitsoris Dem.
The lady with the white glove
Oil, 0,80 × 0,60
8. Vitsoris Dem.
A harbour
Oil, 0,63 × 0,80
9. Varvaressos Ach.
Excitement
Oil, 0,84 × 0,64
10. Lascardidou S.
A landscape
Oil, 0,22 × 0,29
11. Zographos P.
A small country church
Oil, 0,32 × 0,48
12. Roilòs G.
Houses
Oil, 0,30 × 0,43
13. Aristeus Fr.
The church of Saint Eleoussa
Oil, 0,34 × 0,50
14. Asprogeraca Er.
Composition
Oil, 0,65 × 0,48
15. Frilingos Al.
Flowers
Oil, 0,51 × 0,42
16. Grivas L.
A landscape
Oil, 0,70 × 0,98
17. Cosmadopoulos G.
Gipsy women on Myconos
Oil, 0,98 × 1,20
18. Chaicali M.
A vase with flowers
Oil, 0,54 × 0,42
19. Theodoropoulos Ang.
The first pose
Oil, 0,60 × 0,46
20. Vyzantios Per.
A local market-place at Sparta
Oil, 0,77 × 1,05
21. Mania-Colocotroni H.
Flowers
Oil, 0,78 × 0,48
22. Mitarakis J.
Women of Megara at the well
Oil, 0,71 × 0,91
23. Christophis Al.
Mosque, Monastiraki
Oil, 0,63 × 0,50
24. Roumpos P.
Balcanic war
Oil, 0,68 × 0,48

25. Corogiannakis Al.
A quarry
Oil, 0,52 × 0,59
26. Vicatos Sp.
The blind man
Oil, 1,05 × 0,78
27. Lytras Per.
A woman by the sea
Oil, 0,59 × 0,44
28. Steris G.
Work
Oil, 0,58 × 0,67
29. Germenis Vas.
A market-place
Oil, 0,68 × 0,98
30. Galanis Dem.
The beautiful Athenian
Oil, 0,91 × 0,72
31. Galanis Dem.
A French landscape
Oil, 0,62 × 0,89
32. Parthenis C.
Ink-drawing
0,39 × 1,54
33. Parthenis C.
The Annunciation
Oil, 0,33 × 0,39
34. Parthenis C.
Virgin Mary
Oil, 0,80 × 0,51
35. Vassilikiotis Ar.
Fishing-boats
Oil, 0,58 × 0,78
36. Geraniotis D.
A girl with poppies
Oil, 0,61 × 0,75
37. Vassilikiotis Ar.
A landscape
Oil, 0,49 × 0,60
38. Geralis L.
Dahlias
Oil, 0,68 × 0,51
39. Phocas Od.
A landscape of Attica
Oil, 0,45 × 0,54
40. Geralis L.
Cherries
Oil, 0,41 × 0,57
41. Mathiopoulos P.
A country girl
Pastel, 1,03 × 0,73
42. Papaloucas Sp.
A landscape of Mytilene
Oil, 0,58 × 0,49
43. Papaloucas Sp.
A street of Agiassos, Lesbos
Oil, 0,56 × 0,50
44. Papaloucas Sp.
A landscape of Mytilene
Oil, 0,57 × 0,50
45. Stephanou Ang.
The watering
Oil, 0,43 × 0,50
46. Pantelakis P.
Venice, Myconos
Oil, 0,47 × 0,65
47. Zairis Em.
An old woman carrying eggs
Oil, 1,22 × 0,91
48. Miliadis St.
The rocks
Oil, 0,65 × 0,80
49. Alectoridis N.
A harbour
Oil, 0,15 × 0,21
50. Dima-Ziller Jos.
The Duchess' of Plakentia mansion
Oil, 0,25 × 0,20
51. Vocos Ger.
A street in Paris
Oil, 0,53 × 0,45
52. Davis Dem.
A man of Naxos
Oil, 0,86 × 0,70

53. Germenis Vas.
Waiting for a client
Oil, 1,35 × 1,80
54. Papapanagiotou St.
The church of Saint Lavra
Oil, 0,76 × 1,67
55. Procopiou G.
The columns of Olympian Zeus' temple
Oil, 0,65 × 0,85
56. Procopiou G.
In the National Garden
Oil, 0,71 × 0,88
57. Scarlatos J.
The theatre of Herod Atticus
Oil, 0,32 × 0,21
58. Pangalos C.
A landscape
Oil, 0,53 × 0,72
59. Calogeropoulos N.
The warship Averof
Oil, 0,59 × 1,00
60. Dimas Dem.
Sounion
Oil, 0,49 × 0,69
61. Santorinaios N.
Interior of a church
Oil, 0,65 × 0,81
62. Doucas Hec.
The war-stricken
Oil, 1,20 × 1,50
63. Economidou Pen.
A landscape
Oil, 0,46 × 0,54
64. Flora-Caravia Th.
Anemones
Oil, 0,32 × 0,41
65. Flora-Caravia Th.
Pearls
Oil, 0,50 × 0,41
66. Ioannidis Ev.
Rest
Oil, 0,71 × 0,96
67. Lytras N. Nic.
The pine-tree
Oil, 0,49 × 0,80
68. Varlas Sp.
The last song
Oil, 0,71 × 0,99
69. Economou Mich.
Houses by the water
Oil, 0,37 × 0,53
70. Cocotsis Dem.
A Cretan coffeehouse
Oil, 0,62 × 0,80
71. Magiassis Vas.
The plane-tree
Oil, 0,58 × 0,74
72. Roilòs G.
A landscape
Oil, 0,43 × 0,62
73. Bouzianis G.
Two women
Oil, 0,95 × 0,74
74. Poulianos Dem.
A landscape
Oil, 0,53 × 0,63
75. Bouzianis G.
A woman looking at the mirror
Oil, 0,93 × 0,70
76. Vadoros Sp.
Mount Athos
Oil, 0,59 × 0,80
77. Othonaios Nic.
A country yard
Oil, 0,35 × 0,55
78. Othonaios Nic.
The island of Poros
Oil, 0,38 × 0,62
79. Braessas Dem.
A knitting woman
Oil, 0,76 × 0,96
80. Romanidis C.
Deserted fishing-boats
Oil, 0,78 × 1,15

81. Contoglou Ph.
Laocoon
Oil, 0,80 × 1,00
82. Frantziscakis H.
A grove
Oil, 0,71 × 0,59

83. Pomonis M.
The lady has just come in
Oil, 0,81 × 0,70

ROOM 13

Catalogue of Paintings

1. Geralis Ap.
In the yard
Oil, 0,79 × 0,59	11. Geralis Ap.
Easter eggs
Oil, 1,22 × 1,10
2. Geralis Ap.
Prayer
Oil, 0,84 × 0,59	12. Gounaropoulos G.
The apotheosis of Pericles
Oil, 0,97 × 1,94
3. Thomopoulos Ep.
Sunrise on our mountains
Oil, 0,68 × 1,24	13. Gounaropoulos G.
Still life
Oil, 0,64 × 0,80
4. Grypos Nik.
"Come unto me"
Oil, 0,68 × 0,53	14. Gounaropoulos G.
The grand lady
Oil, 0,76 × 0,63
5. Lytra Maria
The church of Saint Barbara
Oil, 0,48 × 0,67	15. Polycandriotis A.
Still life
Oil, 0,34 × 0,43
6. Lazaris Th.
A landscape
Oil, 0,58 × 1,22	16. Kaphis D.
Lycabettus
Oil, 0,64 × 0,80
7. Lazaris Th.
Women in the stream
Oil, 0,72 × 0,94	17. Nakis N.
A market-place
Oil, 1,24 × 1,53
8. Georgiadis And.
The Deposition
Oil, 0,72 × 1,14	18. Macarona N.
Fishing-boats
Oil, 0,44 × 0,59
9. Georgiadis And.
Prayer
Oil, 0,58 × 0,49	19. Daniel A. Daniel
Day-break
Oil, 0,71 × 0,89
10. Georgiadis And.
Ilissos
Oil, 0,52 × 0,39	20. Petrea-Anagnostopoulou M.
Christmas time
Oil, 1,46 × 1,16

21. Corakianitou-Evangelinou Iph.
Figures in the port
Oil, 1,00 × 1,22
22. Alexiadou N.
Near the village
Oil, 0,69 × 1,00
23. Papageorgiou D.
Greek costume
Oil, 1,24 × 0,80
24. Asteriadis Ag.
A kitchen garden
Oil, 0,52 × 0,94
25. Matsakis M.
A quarry
Oil, 0,96 × 1,26
26. Argyrou-Lymer J.
Flowers
Oil, 0,67 × 0,54
27. Zachariou Ph.
Agiassos, Lesbos
Oil, 0,33 × 0,38
28. Spentza M.
Two figures
Oil, 0,89 × 1,48
29. Gregoriadis C.
Mosques in Constantinople
Oil, 0,48 × 0,78
30. Roumelioti-Margariti F.
Triantafyllakos mansion
Oil, 0,80 × 0,60
31. Panagiotopoulos V.
Meleagros
Oil, 0,48 × 0,70
32. Pylarinos S.
Amversa
Oil, 0,26 × 0,21
33. Moschos G.
A landscape
Oil, 0,42 × 0,34
34. Decoulakos E.
The easel
Oil, 0,80 × 0,49
35. Cataga-Lambrou L.
Fishing - boats
Oil, 0,54 × 0,70
36. Chronopoulos N.
Quinces
Oil, 0,24 × 0,34
37. Pantazidou Yp.
Market-place
Oil, 0,43 × 0,58
38. Chronopoulos N.
A sitting figure
Oil, 0,80 × 0,58
39. Papa Agl.
A young girl at the window
Oil, 1,25 × 1,00
40. Moralis J.
Hats
Oil, 0,50 × 0,77
41. Zongolopoulou H.
Cactus
Oil, 0,61 × 0,70
42. Georganti H.
Sounion
Oil, 0,29 × 0,36
43. Iliadis C.
Resting girl
Oil, 0,85 × 0,69
44. Vacalo G.
Imaginary space
Oil, 0,34 × 0,47
45. Spyropoulos J.
Composition
Oil, 0,65 × 0,54
46. Leontaritou R.
Jug
Oil, 0,44 × 0,45
47. Canellis Or.
Myrto
Oil, 0,80 × 0,65
48. Engonopoulos N.
Orestes and Pylades
Oil, 0,39 × 0,28

49. Ghika N.
Boat
Oil, 0,60 × 0,45
50. Nicolaou N.
A landscape
Oil, 0,57 × 0,72
51. Coutsouris C.
Attica
Oil, 0,68 × 0,80
52. Rengos Pol.
Naxos
Oil, 0,50 × 0,60
53. Spiliotopoulos V.
Fishing-boats
Oil, 0,53 × 0,66
54. Gioldassis D.
The small bridge
Oil, 0,24 × 0,32
55. Gioldassis D.
A landscape
Oil, 0,23 × 0,30
56. Gioldassis D.
The plane-tree
Oil, 0,65 × 0,80
57. Keramidas A.
At the market-place
Oil, 0,46 × 0,54
58. Gaitis J.
Nude
Oil, 0,81 × 0,61
59. Vrantis M.
Poplar-trees
Oil, 0,74 × 0,54
60. Fertis El.
The Acropolis
Oil, 0,61 × 0,80
61. Fertis El.
Carrying bricks
Oil, 0,30 × 0,36
62. Velissaridis G.
The red fishing-boat
Oil, 0,44 × 0,49
63. Keramidas A.
Country women
Oil, 0,21 × 0,26
64. Giannacopoulos C.
The visitors of the modern museum
Oil, 1,00 × 1,30
65. Micheli E.
Heroes' square at Marathon
Oil, 0,64 × 1,00
66. Lanara Hel.
Composition
Oil, 0,80 × 1,12
67. Petroutsi Z.
Hydra
Oil, 0,80 × 0,60
68. Pervolarakis Oth.
Autumn
Oil, 0,31 × 0,47
69. Vitoropoulos Sp.
Greek and Italian war
Oil, 0,50 × 0,61
70. Bouki D.
Fishing-boats
Oil, 0,45 × 0,59
71. Marangopoulou C.
Square at Pilion
Oil, 0,47 × 0,65
72. Xenos N.
Fair
Oil, 1,22 × 1,42
73. Papadopoulos L.
Pears
Oil, 0,38 × 0,49
74. Frangopoulou A.
Still life
Oil, 0,59 × 0,50
75. Voutyra Th.
Still life
Oil, 0,41 × 0,51
76. Kefala S.
Market-place at Carpenissi
Oil, 0,65 × 0,45

77. Magiassis N.
Fish on ice
Oil, 0,38 × 0,53
78. Semertzidis V.
The pine-tree
Oil, 0,40 × 0,31
79. Giannoucakis D.
In the harbour
Oil, 0,57 × 0,78
80. Barbas C.
Red roof
Oil, 0,44 × 0,60
81. Gliatas C.
The old man
Oil, 0,65 × 0,50
82. Zepos Em.
The tree
Oil, 0,53 × 0,70
83. Thettalos C.
In the country
Oil, 0,64 × 0,85
84. Cassolas J.
Church
Oil, 0,42 × 0,48
85. Calia-Vitali A.
Flowers
Oil, 0,79 × 0,60
86. Megalidis D.
The death-stricken
Oil, 0,30 × 0,40
87. Verdessopoulou M.
On the way to the afternoon mass
Oil, 0,73 × 0,53
88. Kyriacou-Calliga N.
Spetses
Oil, 0,49 × 0,59
89. Elefteriadis T.
A landscape of Eressos, Lesbos
Oil, 0,65 × 0,81
90. Tarsouli A.
The church of Daphni
Oil, 0,65 × 0,54
91. Apostolatou M.
Saint John
Oil, 0,62 × 0,50
92. Giannaris Sp.
A small church
Oil, 0,40 × 0,50
93. Striftou T.
At the well
Oil, 0,42 × 0,53
94. Comnenou-Leoussi D.
The Deposition
Oil, 0,70 × 1,45

ROOM 9

Catalogue of Sculptures

1. A. Sochos
The sculptor Gian. Chalepas
Bronze, h. 0,30
2. N. Georgantis
Head of an old man
Marble, h. 0,36
3. A. Apartis
Head of an old man
Marble, h. 0,42
4. N. Georgantis
Egoism
Marble, h. 0,43
5. Gr. Zeugolis
Low-relief of the artist's wife
Marble, 0,34 × 0,43
6. G. Castriotis
Head of a child
Mixed material, h. 0,31

ROOM 13

Catalogue of Sculptures

1. M. Tombros
Head of a woman
Marble, h. 0,40
2. L. Lameris
Head of a woman
Marble, h. 0,42
3. Chr. Capralos
Head of a man
Bronze, h. 0,41
4. G. Zongolopoulos
The painter H. Frantziscakis
Bronze, h. 0,44
5. T. Chrysochoidou
Girl
Marble, h. 0,40
6. Nicolas
Head of a woman
Marble, h. 0,39
7. N. Perantinos
Girl
Marble, h. 0,41

CORRIDOR

Catalogue of Engravings and Water-colours

1. Giallinas Ang.
The Acropolis
Water-colour
2. Economidis G.
Peasants
Painting on wood
3. Bocatsiampis V.
A landscape
Water-colour
4. Aristeus Fr.
Grandfather's advice
Water-colour
5. Bouzianis G.
A channel
Water-colour
6. Vandoros Sp.
Houses
Pencil-drawing
7. Dacos C.
A landscape
Water-colour
8. Placotaris C.
A landscape
Water-colour
9. Macarona N.
Fishing-boats
Mixed medium
10. Cogevinas L.
Santorini
Tempera
11. Papa A.
A woman in front of the easel
Water-colour
12. Velissaridis G.
Still life
Woodcut
13. Ioannidis Ev.
Turk captives
Pencil-drawing
14. Voila El.
Flowers
Mosaic
15. Valsamakis P.
Fisher-men
Ceramic
16. Chatzimichali Ang.
Interior of a church
Water-colour
17. Davis Dem.
A small bridge
Etching
18. Courcoulos Seb.
Houses
Water-colour
19. Stylianidis Ar.
Reaping
Woodcut
20. Vrantis Mich.
Boats
Water-colour
21. Dracouli Iris
Nude
Water-colour
22. Papaemmanuel-Capaitzi El.
A landscape
Water-colour
23. Castanakis N.
Ilissos river
Pencil-drawing
24. Lagana Iph.
Kiphisia
Water-colour
25. Giannoucakis D.
Nude
Acqua-tinta
26. Christou S.
The old quarters of Athens
Ink-drawing

27. Nicolaou N.
A landscape
Ink-drawing	41. Lameras L.
Hermes
Ink-drawing
28. Semertzidis V.
The pine-tree
Pencil-drawing	42. Giannoucakis D.
Fishing
Etching
29. Micheli E.
The tower of the winds
Egg-tempera	43. Argyrakis M.
Serenade
Ink-drawing
30. Nicolaou N.
Kiphisia
Ink-drawing	44. Gat-Voulgari H.
Old houses
Mixed-medium
31. Mania-Colocotroni H.
Santorini
Tempera	45. Zachariou Ph.
The Nativity
Water-colour
32. Sirigos G.
A harbour
Water-colour	46. Moschos G.
Pilion
Etching
33. Charbouri I.
A landscape
Engraving	47. Varlamos G.
Portrait of a girl
Water-colour
34. Economidis G.
The new Carlovassi
Woodcut	48. Mastichiadis Ph.
Olive trees
Etching
35. Carasissis G.
A small country church
Tempera	49. Ioannidis Ev.
Head of an old man
Pencil-drawing
36. Economidis G.
The strait of Mycale
Woodcut	50. Constantinidi Hel.
At the threshing-floor
Woodcut
37. Manoussakis G.
The Father
Etching	51. Constantinidi Hel.
Bridge
Woodcut
38. Cogevas L.
A market-place
Engraving	52. Axiotis St.
A landscape of Mytilene
Woodcut
39. Charbouri I.
In the country
Etching	53. Rengos Pol.
A refectory
Woodcut
40. Rengos Pol.
Nude
Woodcut	54. Corogiannakis Al.
Cyclades
Etching

55. Moschos G.
Shepherds of Roumeli
Woodcut	69. Moschos G.
Portaria
Woodcut
56. Zepos Em.
Houses
Woodcut	70. Manoussakis G.
A man of Crete
Etching
57. Danglis Ch.
Chess
Woodcut	71. Mangiorou L.
Olive-trees
Woodcut
58. Bekiari C.
Still life
Woodcut	72. Katraki V.
A Fisher-man
Woodcut
59. Papanoutsou J.
A landscape
Tempera	73. Corogiannakis Al.
Fisher-men
Woodcut
60. Axiotis S.
Harvest
Woodcut	74. Christou S.
The old quarters of Athens
Ink-drawing
61. Papanoutsou J.
A house
Tempera	75. Iliadou Hel.
A sitting lady
Charcoal
62. Papadimitriou E.
Still life
Woodcut	76. Katraki V.
Rhegas Pheraios
Woodcut
63. Sirigos G.
The old quarters of Athens
Water-colour	77. Papadimitriou Epht.
The Resurrection
Woodcut
64. Corogiannakis Al.
The capital
Woodcut	78. Nicolas
On the way to the winter fold
Woodcut
65. Demou G.
Flowers
Woodcut	79. Papadimitriou E.
Still life
Woodcut
66. Tarsouli Ath.
Snow-covered Athens
Tempera	80. Velissaridis G.
Men of Santorini
Woodcut
67. Aravantinos P.
Scenery
Pastel	81. Velissaridis G.
Docks in Mytilene
Woodcut
68. Cachrimani Ph.
Nude
Woodcut	82. Theodoropoulos Ang.
Reaping women
Woodcut

83. Theodoropoufios Ang.
Olive-trees
Woodcut	88. Kefallinos J.
An old woman
Woodcut
84. Tassos Al.
The books of Don Quixote
Woodcut	89. Kefallinos J.
The flower
Woodcut
85. Tassos Al.
The Conquest of Troy
Woodcut	90. Zachariou Ph.
Virgin Mary
Water-colour
86. Tassos Al.
My mother
Woodcut	91. Lascaris C.
Aegean sea
Water-colour
87. Tassos Al.
Market-place
Woodcut	92. Paralís G.
An island
Tempera

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ζωγράφοι

΄Αλεκτορίδης Νικόλαος

Γεννήθηκε στην Καισάρεια τὸ 1874 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1909. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Κωνσταντινούπολη μὲ δάσκαλο τὸν Ἰταλὸ ζωγράφο Zoyaro. Τὸ 1893 ἦλθε στὴν Ἀθήνα, ὅπου μὲ τὸν Χατζῆ ἰδρυσαν τὸ καλλιτεχνικὸ ἐργαστήρι (1905). Πῆρε μέρος σὲ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα, Κάιρο καὶ στὸ Bordeaux, ὅπου τιμήθηκε μὲ χρυσὸ μετάλλιο στὴν ἐκεῖ διεθνή ἐκθεση.

Κυρίως στὰ τοπία ποὺ ζωγράφισε παρουσίασε τὴν εὐαίσθητη χρωματικὴ σκάλα τοῦ χρωστήρα του καὶ τὸ καλοδοουλεμένο ἀκαδημαϊκὸ σχέδιό του.

΄Αλεξιάδου - Καφίκη Νίτσα

Γεννήθηκε στὴ Θεσσαλονίκη. Σπούδασε ζωγραφικὴ μὲ δάσκαλο τὸν Γερμανὸ ζωγράφο Χάνς Κράϊμπερ καὶ ἀργότερα μὲ τὴν Ἐ. Ἡλιάδου. Ἔχει διοργανώσει ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ ἔχει παρουσιάσει ἔργα τῆς σὲ ὁμαδικὲς καὶ στὴν 11ῃ Πανελλήνιο.

Στὴ ζωγραφικὴ τῆς προσπαθεῖ νὰ δώσει μὲ εὐαίσθησια, λιτότητα καὶ κάποια ἀφαίρεση τὴ φύση καὶ τὸν ἄνθρωπο.

΄Αναγνωστοπούλου - Πετρέα Μαρία

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα καὶ ζῆ στὸ Παρίσι. Σπούδασε στὴν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δάσκαλο τὸν Κ. Παρθένη. Ἔργα τῆς παρουσίασε σὲ Πανελληνίους καὶ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις.

Ἀκολουθώντας τὴν παραστατικὴ ζωγραφικὴ προχώρησε σὲ μιὰ προσπάθεια ἀπλοποιήσεως καὶ ἀφαιρέσεως.

΄Αξελὸς Μιχαὴλ

Γεννήθηκε στὴ Σητεία τῆς Κρήτης τὸ 1877 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1965. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ καθηγητὲς τοὺς Γ. Ἰακωβίδη, Γ. Ροῖλό, Δ. Γερασιώτη καὶ Σπ. Βικάντο. Τὶς σπουδὲς του συμπλήρωσε στὸ Παρίσι. Παρουσίασε ἔργα του σὲ Πανελληνίους, ὁμαδικὲς καὶ διεθνεῖς ἐκθέσεις. Τὸ 1918 στὴ Γαλλοελληνικὴ Ἐκθεση στὸ Ζάππειο τιμήθηκε μὲ τὸ γαλλικὸ παράσημο "Palme d' Académie".

Ὁ ἄξελὸς σχεδίασε καὶ συνέθεσε μιὰ σειρὰ ἐλληνικῶν τραπεζογραμμάτων καὶ μεταλλικῶν κερμάτων.

Τοπιογράφος καὶ προσωπογράφος, ἐκφράζει μὲ ἰδιαίτερη φυσικότητα καὶ χρωματικὴ διαύγεια τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν φύση καὶ τὸν ἄνθρωπο.

Ἄξιότης Στρατῆς

Γεννήθηκε στὴ Λέσβο τὸ 1907. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δασκάλους τὸν Οὐ. Ἀργυρό, τὸν Σπ. Βικᾶτο καὶ τὸν Ἰ. Κεφαλληνό. Ἔχει πάρει μέρος σὲ πολλὲς Πανελληνίους ἐκθέσεις, στὴν Διεθνή τῆς Λειψίας τὸ 1934, στοῦ Καΐρου τὸ 1947 καὶ τῆς Στοκχόλμης τὸ 1947. Διοργάνωσε καὶ ἀτομικὲς ἀκθέσεις. Τὰ ἔργα του ἔχουν χρῶμα πλούσιο, ζεστὴ ἀτμόσφαιρα, κίνηση καὶ ζωή.

Ἀποστολάτου Μαρία

Γεννήθηκε στὴν Κεφαλονιά τὸ 1906. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δάσκαλο τὸν Σπ. Βικᾶτο. Ἐμφανίσθηκε σὲ ἐκθεση ὁμαδικὴ καὶ σὲ Πανελληνίους. Ζωγραφίζει προσωπογραφίες, συνθέσεις, τοπία καὶ νεκρὲς φύσεις.

Ἀραβαντινὸς Πᾶνος

Γεννήθηκε στὴν Κέρκυρα τὸ 1886 καὶ πέθανε στὸ Παρίσι τὸ 1930. Σπούδασε στὴ νυκτερινὴ Σχολὴ τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν καὶ στὴν Kunstakademie τοῦ Βερολίνου. Τὸ 1910 βραβεύτηκε μὲ τὸ χρυσοῦ μετᾶλλιο στὸν διαγωνισμὸ τῶν Ἀκαδημιῶν τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ Μονάχου. Ἔργα του παρουσίασε σὲ πολλὲς ἐκθέσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ζωγράφισε πορτραῖτα, σχέδια, θεατρικὲς μακέττες, γελοιογραφίες, σκίτσα, κ.λ.π., διακρίθηκε ὁμως σὰν σκηνοθέτης καὶ θεωρήθηκε ὁ ἀνακαινιστὴς καὶ ὁ «ἐπαναστάτης» τῆς θεατρικῆς τέχνης. Διετέλεσε μόνιμος σκηνοθέτης τῆς Ὀπερας τοῦ Βερολίνου, ὀνομάσθηκε καλλιτεχνικὸς σύμβουλος τῶν Κρατικῶν Θεάτρων τῆς Γερμανίας καὶ τιμήθηκε μὲ τὸν Ἀργυροῦν Σταυρὸ τοῦ Σωτήρος. Σὲ διάστημα δέκα ἐτῶν σκηνοθέτησε περίπου ἑκατὸ θεατρικὰ ἔργα καὶ μπαλέτα στὴ Γερμανία, στὴ Βιέννη καὶ στὸ Λονδίνο. Ὁ Δῆμος Πειραιῶς τοῦ ἀφιέρωσε εἰδικὸ Μουσεῖο.

Ἀργυράκης Μίνως

Γεννήθηκε τὸ 1920 στὴ Σμύρνη, καὶ ἔκανε ἐλεύθερες σπουδές. Ἔργα του παρουσίασε σὲ Πανελληνίους, ἀτομικὲς καὶ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ. Ἔχει ἐργασθῆ σὰν σκιτσογράφος σὲ πολλὰ ξένα καὶ ἑλληνικὰ περιοδικὰ.

Ἀσχολήθηκε μὲ τὴν σκηνογραφία καὶ τὴν διακόσμηση βιβλίων.

Ἀργυροῦ - Λύμπερ Τζένη

Γεννήθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ τὰ πρῶτα μαθήματα ζωγραφικῆς πῆρε ἀπὸ τὴ ζωγράφο Θ. Φλωρᾶ-Καραβία. Τὶς σπουδές της συνέχισε στὴν Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου. Μετὰ τὸ γάμο της μὲ τὸν ζωγράφο Οὐμβέρτο Ἀργυρὸ ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα καὶ εἰδικεύτηκε στὴν ἀνθογραφία. Πῆρε μέρος σὲ πολλὲς Πανελληνίους καὶ παρουσίασε ἔργα της στὴν Ἀλεξάνδρεια, στὴν Ἀμερικὴ, στὴ Γερμανία, στὴ Σουηδία, στὴν Ἰταλία καὶ σὲ ἄλλες χώρες τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τὰ ἔργα της διακρίνονται γιὰ τὴν δροσιά, τὴν φρεσκάδα καὶ τὴν εὐαισθησία τους καὶ ἀποτελοῦν σημαντικὴ προσφορὰ στὸν τομέα τῆς ἀνθογραφίας.

Άριστεύς Φρίξος

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1879 και πέθανε το 1951. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών ζωγραφική με καθηγητές τους Κ. Βολανάκη, Γ. Ροϊλό, και Ν. Λύτρα και γλυπτική με δάσκαλο τον Γ. Βρούτο. Τις σπουδές του συμπλήρωσε στην Ακαδημία του Μονάχου κοντά στον Ν. Γύζη. Έργα του παρουσίασε σε πολλές ατομικές εκθέσεις και Πανελληνίους και τιμήθηκε με μετάλλια. Συνεργάστηκε σαν σκιτσογράφος σε πολλές αθηναϊκές εφημερίδες.

Στην ζωγραφική του έμπνέεται από την μυθολογία, την θρησκεία και την καθημερινή ζωή. Έχει ασχοληθεί επίσης και με την γλυπτική. Μαζί με τον Δ. Μπισκίνη είναι από τους κυριώτερους αντιπροσώπους της σχολής των «Ναζαρηνών» στην Ελλάδα.

Άσπρογέρακα Έρατώ

Γεννήθηκε στο Μεσολόγγι το 1880 και πέθανε στην Αθήνα το 1965. Πήρε ιδιαίτερα μαθήματα ζωγραφικής από τον Δ. Γερανιώτη και τον Γ. Ροϊλό και κατόπιν φοίτησε στη Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητή τον Γ. Ίακωβίδη. Διοργάνωσε ατομικές εκθέσεις και πήρε μέρος σε ομαδικές και Πανελληνίους.

Με λυρισμό, εύαισθησία και λιτότητα ζωγράφησε τοπία, λουλούδια και προσωπογραφίες.

Άστεριάδης Αγήνωρ

Γεννήθηκε στη Λάρισα το 1898. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών. Διοργάνωσε πολλές ατομικές εκθέσεις και έχει πάρει μέρος σε ομαδικές και Πανελληνίους. Έργα του εξέθεσε επίσης σε διεθνείς και Μπιεννάλε στο εξωτερικό.

Τιμήθηκε με μετάλλιο στην Έκθεση ζωγραφικής στο Παρίσι το 1937 και με βραβείο έκδοσης στο Παρίσι τον ίδιο χρόνο και στην Αθήνα το 1939.

Έχει τοιχογραφήσει πολλές εκκλησίες και έχει εκδώσει καλλιτεχνικά λευκώματα.

Καλλιτέχνης με πολύχρονη δράση, βαθιά επηρεασμένος από την βυζαντινή και την λαϊκή παράδοση του τόπου μας, έχει έκφρασή με γνήσια συγκίνηση και εύαισθησία. Το έργο του αποτελεί σημαντική προσφορά στην ελληνική ζωγραφική και χαρακτική.

Βακαλό Γιώργος

Γεννήθηκε το 1901 στην Κωνσταντινούπολη όπου σπούδασε ζωγραφική και τεχνική μικρογραφίας. Στο Παρίσι συμπλήρωσε τις σπουδές του στη ζωγραφική στις Ακαδημίες Julian και Grande Chaumière. Επίσης σπούδασε διακοσμητική στην Ecole du Louvre και στην Ecole des Arts Décoratifs και σκηνογραφία κοντά στον Ladislas Medgués και στη θεατρική σχολή του Charles Dullin, με τον οποίο συνεργάζεται σαν σκηνογράφος από το 1930 ως το 1940 που επιστρέφει στην Ελλάδα. Έχει διοργανώσει ατομικές εκθέσεις και έχει πάρει μέρος σε ομαδικές και Πανελληνίους. Έργα του παρουσίασε επίσης σε πολλές διεθνείς εκθέσεις ζωγραφικής και σκηνογραφίας. Το 1937 τιμήθηκε με το α΄ βραβείο ζωγραφικής με θεατρικό θέμα στην Exposition Carmine στο Παρίσι και το 1953 με το παράσημο του Ίππότη της Λεγεώνας της Τιμής. Έχει διακριθεί ιδιαίτερα σαν σκηνογράφος.

Βαλοσαμάκης Πάνος

Γεννήθηκε στις Κυδωνίες της Μ. 'Ασίας τὸ 1899. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Μασσαλίας καὶ κεραμεικὴ στὴ Σχολὴ Saint-Jean du Désert. Ἔχει παρουσιάσει ἔργα του σὲ Πανελληνίους καὶ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ σὲ διεθνεῖς στὶς Βρυξέλλες, στὸ Παρίσι καὶ στὶς Κάννες. Στὴν Ἀθήνα διοργάνωσε ἀτομικὴ ἐκθεση τὸ 1933.

Ἀπὸ τὸ 1930 ὡς τὸ 1942 διετέλεσε διευθυντὴς τῆς Α.Ε. «Κεραμεικός». Ἔχει ἀσχοληθῆ ἰδιαίτερα μὲ τὴν κεραμεικὴ καὶ ἡ προσφορὰ του στὴν τέχνη αὐτὴ εἶναι πολὺτιμη.

Βανδῶρος Σπύρος

Γεννήθηκε στὸν Πειραιᾶ τὸ 1887 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1940. Σπούδασε στὴν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα καὶ συνέχισε τὶς σπουδὲς του στὸ Μόναχο καὶ στὸ Βερολῖνο μὲ καθηγητὲς τοὺς L. Knauss καὶ Müller-Schoenefeld. Ἀκολούθησε πιστὰ τὸν ἀκαδημαϊκὸ ρεαλισμὸ.

Ζωγράφισε τοπία, προσωπογραφίες καὶ διακοσμητικὲς συνθέσεις. Διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ Μουσείου Λαϊκῆς Διακοσμητικῆς Τέχνης.

Βαρβαρέσος Ἀχιλλεὺς

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1897 καὶ πέθανε τὸ 1971. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Τὸ 1926 διοργάνωσε στὴν Ἀθήνα τὴν πρώτη του ἐκθεση καὶ ἀπὸ τότε ἔλαβε μέρος σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους. Εἶχε εἰδικευθῆ στὴν γραμμοκοσμητικὴ τῶν τραπεζογραμματίων καὶ ἐργάστηκε ἐπὶ χρόνια στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Θεωρεῖται σὰν δική του ἐπινόηση ἡ Gilloscher (τεχνικὴ τῆς χαλκογραφίας) ποὺ ἐφαρμόζεται στὴν γραμμοκοσμητικὴ τῶν τραπεζογραμματίων. Γι' αὐτὴν τὴν ἐπινόηση βραβεύτηκε ἀπὸ τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τὸ 1956.

Κυρίως ζωγράφισε τοπία καὶ πορτραῖτα μὲ ἐμπρεσιονιστικὴ διάθεση.

Βαρλάμος Γεώργιος

Γεννήθηκε στὴν Πάρο τὸ 1922. Σπούδασε ζωγραφικὴ καὶ χαρακτικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν καὶ Παρισίων καὶ στὸ Τεχνικὸ Κολλέγιο Estienne. Τὸ ἔργο του παρουσίασε σὲ ἀτομικὲς, ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους ἐκθέσεις. Εἰδικεύτηκε στὴν τυπογραφία καὶ στὴν τέχνη τοῦ βιβλίου. Ὡς χαρακτὴς ἀσχολήθηκε μὲ τὴν χάραξη γραμματοσήμων.

Ἡ ζωγραφικὴ καὶ χαρακτικὴ του ἐργασία διακρίνεται γιὰ τὴν σαφήνεια τῶν σχεδίων, τὴν ἄρμονία τῶν χρωμάτων καὶ τὴν εὐαισθησία τοῦ περιβάλλοντος.

Βάρλας Σπύρος

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1905 καὶ πέθανε τὸ 1966. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Παρουσίασε ἔργα του σὲ ἀτομικὲς καὶ Πανελληνίους ἐκθέσεις. Ἀκαδημαϊκὸς ζωγράφος ἔχει ἐπιδοθῆ στὸ σχέδιο.

Βασιλικιώτης Άριστοτέλης

Γεννήθηκε στην Εύπατορία της Κριμαίας τὸ 1902 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1972. Τὸ 1922 πῆγε στὸ Παρίσι ὅπου ἔμεινε δέκα χρόνια καὶ σπούδασε ζωγραφικὴ καὶ νωπογραφία στὴν Ecole des Beaux Arts. Ἐζῆσε δύο χρόνια στὴν Ἀθησοῦνία καὶ μετὰ ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα. Πῆρε μέρος σὲ ἐκθέσεις στὸ Παρίσι, στὴν Ἀντίς-Ἀμπέμπα, στὴν Στοκχόλμη, στὴν Ρώμη καὶ σὲ πολλές Πανελληνίους. Διοργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα, στὴν Αἴγυπτο, στὴν Γαλλία καὶ στὴν Σουηδία.

Ὁ Βασιλικιώτης μελέτησε βαθιὰ τὸ ἑλληνικὸ τοπίο, πού τὸν συγκινούσε ιδιαίτερα καὶ ἔγινε τὸ ἀγαπημένο του θέμα. Τὰ τοπία του ἀποδίδουν τὴν ἑλληνικὴ ἀτμόσφαιρα καὶ ἡ ἐπεξεργασία τοῦ χρώματος εἶναι τὸ ιδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τους.

Βελισσαρίδης Γεώργιος

Γεννήθηκε τὸ 1909 στὴν Τραπεζοῦντα τῆς Μ. Ἀσίας. Σπούδασε ζωγραφικὴ καὶ χαρακτικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Πῆρε μέρος σὲ πολλές ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους ἐκθέσεις. Συμμετείχε ἐπίσης καὶ σὲ πολλές ἐκθέσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, στὴν Κόζιτσε καὶ Πράγα τὸ 1935, στὴν Διεθνή τῶν Παρισίων τὸ 1937, στὴν Λειψία τὸ 1940 καὶ στὴν ἐκθεση ἑλληνικῆς τέχνης στὴ Στοκχόλμη. Ἰδιαίτερα διακρίθηκε στὴ χαρακτικὴ. Ἐχει φιλοτεχνήσει πλῆθος ξυλογραφιῶν καὶ χαλκογραφιῶν καὶ ἔχει εἰκονογραφήσει λογοτεχνικὰ βιβλία.

Ὁ Βελισσαρίδης μᾶς ἔδωσε ἓνα ἔργο καθαρὰ Ἑλληνικὸ. Οἱ χαράξεις παραστάσεων σειρῶν γραμματοσήμων ἔχουν ἀναγνωρισθῆ ἀπὸ τοὺς φιλοτελιστὰς ὅλου τοῦ κόσμου ἀπ' τὶς ὠραιότερες τοῦ εἶδους. Ξυλογραφία καὶ χαλκογραφία μὲ θέματα καθαρὰ ἑλληνικὰ τοῦ ἔδωσαν βάσεις γιὰ νὰ προχωρήσῃ στὴν τελευταία φάση τῆς δημιουργίας του, στὴν ἀφαίρεση.

Βερδεσοπούλου Μαρία

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1908. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δάσκαλο τὸν Γ. Ροῖλο. Τιμήθηκε μὲ τὸ Ὦμαιδεῖο βραβεῖο. Ἔργα τῆς παρουσίασε σὲ ὅλες τὶς Πανελληνίους καθὼς σὲ ἀτομικὲς καὶ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις σὲ πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Προικισμένη μὲ εὐαισθησία καὶ ἐξαιρετὴ χρωματικὴ ἔκφραση, ζωγραφίζει θέματα καθημερινῆς ζωῆς καὶ θρησκευτικοῦ περιεχομένου.

Βικᾶτος Σπῦρος

Γεννήθηκε στὴν Κεφαλονιά τὸ 1878 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1960. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ καθηγητὲς τοὺς Σπ. Προσαλέντη καὶ Ν. Λύτρα. Στὸ Μόναχο, ὅπου συνέχισε τὶς σπουδές του εἶχε δάσκαλο τὸν Ν. Γύζη. Ἔργα του παρουσίασε σὲ πολλές ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ διεθνεῖς στὴν Εὐρώπη. Διοργάνωσε ἐπίσης ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὸ Μόναχο καὶ στὴν Ἀθήνα. Τιμήθηκε μὲ ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ μετᾶλλα στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ μὲ τὸ Ἐθνικὸ Ἀριστεῖο Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν. Διετέλεσε καθηγητὴς στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁμότιμος καθηγητὴς στὴν Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου.

Ἀσχολήθηκε κυρίως μὲ τὴν προσωπογραφία ἀλλὰ ζωγράφισε ἐπίσης ἱστορικὲς καὶ θρη-

σκευτικές συνθέσεις καθώς και σκηνές από την καθημερινή ζωή. Οί δημιουργίες του, εμπρεσιονιστικής τεχνοτροπίας, εντός των δυνατοτήτων της 'Ακαδημίας θεωρούνται αξιόλογες επιτεύξεις της νεοελληνικής ζωγραφικής.

Βισώρης Δημήτριος

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1902 και πέθανε στην 'Αθήνα το 1945. Στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών των 'Αθηνών φοίτησε μόνο μία εβδομάδα και μετά αποχώρησε για να ζωγραφίσει ελεύθερος ό,τι τον συγκινούσε. Έζησε λίγα χρόνια στο Παρίσι και το 1927 εγκαταστάθηκε στην 'Αθήνα, όπου παράλληλα με τη ζωγραφική εργάστηκε συστηματικά σαν σκιτσογράφος σε πολλές εφημερίδες. Ίδρυτικό μέλος της ομάδος «Τέχνη» πήρε μέρος σε πολλές Πανελληνίους και ομαδικές εκθέσεις στην 'Ελλάδα και τιμήθηκε με βραβεία. Έργα του παρουσίασε επίσης σε ατομικές και διεθνείς εκθέσεις του έξωτερικού.

Καλλιτέχνης με αναμφισβήτητο ταλέντο και μεγάλη εύαισθησία, ζωγράφισε τοπία, λιμάνια, πορτραίτα και θρησκευτικές συνθέσεις, όπου κυριαρχεί μία ατμόσφαιρα λυρικής μελαγχολίας και ρεμβασμού. Τα έργα του είναι χαρακτηριστικά για τη λιτότητα, τη δύναμη και το έκφραστικό χρώμα.

Βιτωρόπουλος Σπύρος

Γεννήθηκε στην Τρίπολη το 1890. Σπούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δασκάλους τους Σπ. Βικάτο, Δ. Γερανιώτη και Γ. Ίακωβίδη. Παρουσίασε έργα του σε Πανελληνίους, ομαδικές και ατομικές εκθέσεις.

Ζωγράφισε κυρίως τοπία με νατουραλιστική διάθεση και δυνατή απόδοση χρώματος και φωτός.

Βοΐλα Έλλη

Γεννήθηκε στην 'Αθήνα το 1908. Σπούδασε στην Κρατική Σχολή Καλών Τεχνών του Μονάχου και στη Ραβέννα, όπου μελέτησε την τέχνη του ψηφιδωτού. Ψηφιδογράφος από το 1934 εργάστηκε στην αναστήλωση πολλών βυζαντινών εκκλησιών και μοναστηριών όπως του Όσίου Λουκά και της Νέας Μονής Χίου. Φιλοτέχνησε επίσης πολλά εκκλησιαστικά και κοσμικά ψηφιδωτά. Διδάσκει την τέχνη του Μωσαϊκού στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών.

Με άμεμπτη αρχιτεκτονική δομή και σταθερό περίγραμμα ή Έλλη Βοΐλα συνθέτει έργα, τα οποία διακρίνει ή μεγάλη παράδοση του μωσαϊκού στην ελληνική τέχνη και ή απόλυτη συνείδηση του μνημειακού χαρακτήρα.

Βούλγαρη-Γκάτ Έλένη

Γεννήθηκε το 1913 στη Ρωσία και πέθανε στην 'Αθήνα. Σπούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Έργα της παρουσίασε σε Πανελληνίους και ομαδικές εκθέσεις στην 'Αθήνα και σε διάφορες έπαρχίες.

Βουτυρά Θεώνη

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1910. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών τεχνών και παρουσίασε έργα της σε πολλές ομαδικές, ατομικές και Πανελληνίους εκθέσεις.

Στά τοπία και στις νεκρές φύσεις της εκφράζεται με τόλμη, αυθορμητισμό και ευαισθησία.

Βράντης Μιχαήλ

Γεννήθηκε στην Μ. Ασία το 1911. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δασκάλους τον Σπ. Βικάντο, Δ. Μπισκίνη, Δ. Γερασιώτη. Παράλληλα με την ζωγραφική ασχολήθηκε και με την μακέττα σχεδίων σε μεταξωτά υφάσματα. Πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Αθήνα και σε έπαρχίες. Συμμετείχε επίσης και σε Πανελληνίους.

Βυζάντιος Περικλής

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1893 και πέθανε το 1972. Σπούδασε ζωγραφική στο Παρίσι στην Ecole des Beaux Arts και στην Académie Julian. Στην Ελλάδα εξέθεσε για πρώτη φορά το 1916. Πήρε μέρος σε Πανελληνίους και σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, στην Στοκχόλμη, στην Κύπρο και στις Μπιεννάλε της Βενετίας (1934) και του Καΐρου (1948). Διακρίθηκε στην Διεθνή Έκθεση στο Παρίσι το 1937.

Άσχολήθηκε με την σκηνογραφία, την διακόσμηση και την διαφήμιση. Ήταν ιδρυτικό μέλος των ομάδων «Τέχνη» και «Atelier» και ίδρυσε την πρώτη ελεύθερη Σχολή Ζωγραφικής που λειτούργησε μέχρι το 1940. Χρημάτισε διευθυντής των καλλιτεχνικών παραρτημάτων της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών στην Ύδρα και στους Δελφούς. Είναι κυρίως τοπιογράφος. Η ζωγραφική του έχει το όραμα του νησιώτικου τοπίου. Με το έλαφρο και διάφανο χρώμα, την καθαρή και λαμπερή ατμόσφαιρα και τα λιτά του μέσα μάς έδωσε μια ολοκληρωμένη, γνήσια έντύπωση τοπίου γεμάτη φώς και αέρα.

Βώκος Γεράσιμος

Γεννήθηκε στην Πάτρα το 1868 και πέθανε στο Παρίσι το 1927. Διακρίθηκε σαν δημοσιογράφος και λογοτέχνης. Ίδρυσε και διηύθυνε δύο λογοτεχνικά περιοδικά, «Το περιοδικό μας» και τον «Καλλιτέχνη». Στα τελευταία χρόνια της ζωής του εγκαταστάθηκε στο Παρίσι και ασχολήθηκε αποκλειστικά με την ζωγραφική χωρίς να έχη σπουδάσει. Έξέθεσε έργα του στο Παρίσι και στην Αμερική, όπου και βραβεύθηκε.

Τα θέματά του είναι εμπνευσμένα από την σύγχρονη Παρισινή ζωή και τα τοπία του Πηλίου. Τις δημιουργίες του χαρακτηρίζει ακρίβεια σχεδίου, μία λεπτή συγκίνηση και μία βαθιά παρατηρητικότητα.

Γαίτης Γιάννης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1923. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δάσκαλο τον Κ. Παρθένη. Έργα του έχει παρουσιάσει σε ομαδικές, ατομικές και Πανελληνίους εκθέσεις.

Τὰ πρῶτα του ἔργα μᾶς δίνουν τὸ μέτρο τῆς εἰκονικῆς του δεξιότητάς. Ὁ προβληματισμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία νὰ ὑποτάξῃ τὴν ζωγραφικὴ καὶ πλαστικὴ ὕλη τὸν ὁδήγησαν στὰ ρεύματα καὶ τὶς κατευθύνσεις τῆς συγχρόνου ζωγραφικῆς. Πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς κυριώτερους καὶ πρῶτους ἐκπροσώπους τῆς διεθνούς καλλιτεχνικῆς τάσεως "op-art", στὴ χώρα μας, τῆς ὁποίας στοιχεῖα διετήρησε γιὰ νὰ παρουσιάσῃ τὸ προσωπικὸ ζωγραφικὸ του ὕφος, ἐπηρεασμένο ὅπωςδήποτε ἀπὸ τὴν πρωτοποριακὴ κίνηση τῆς ὁμάδος «'Ακραίων», ποὺ μαζὶ μὲ τὸν Λάζαρο Λαμέρα, τὸν Κοντόπουλο καὶ ἄλλους ἱδρυσαν τὸ 1948. Στὴ ζωγραφικὴ τοῦ Γαίτη ἡ τυποποίηση τῆς ἀνθρώπινης μορφῆς ἐξαφανίζει τὴν φυσιογνωμικὴ καὶ ψυχολογικὴ ἔκφραση. Ἡ ἐπιφανειακὴ παρουσίαση τῆς μορφῆς τοῦ ἀνθρώπου μέσα σὲ τρισδιάστατο χῶρο προδιαθέτει γιὰ τὸ φανταστικὸ περιεχόμενον τῆς εἰκόνας.

Γαλάνης Δημήτριος

Ὁ κορυφαῖος αὐτὸς Ἕλληνας ζωγράφος, χαρακτὴς καὶ ξυλογράφος γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1882 καὶ πέθανε τὸ 1966. Τὸ 1897 ἄρχισε νὰ σπουδάζῃ μηχανικὸς στὸ Μετσόβιο Πολυτεχνεῖο καὶ τὸ 1900 ἔφυγε γιὰ τὸ Παρίσι, ὅπου ἔμεινε ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Στὸ Παρίσι σπούδασε στὸ ἐργαστήριον Cormon καὶ στὴν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν.

Ἄρχισε τὴν σταδιοδρομίαν του ὡς γελοιογράφος σὲ γνωστὰς ἀθηναϊκὰς ἔφημερίδες. Σὰν γελοιογράφος ἐπίσης συνεργάσθηκε καὶ μὲ τὶς μεγαλύτερες σατιρικὰς ἔφημερίδες τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας. Γιὰ πρώτη φορά ἐξέθεσε ἔργα του στὸ Παρίσι, στὸ Σαλὸν τοῦ 1904. Ἀσχολήθηκε ἰδιαίτερα μὲ τὴν ζωγραφικὴ, τὴν χαρακτικὴ καὶ τὴν ξυλογραφίαν καθὼς καὶ μὲ τὴν εἰκονογράφηση βιβλίων.

Διοργάνωσε πολλὰς ἀτομικὰς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα, στὸ Παρίσι, στὸ Κάιρο, στὴν Ἀλεξάνδρεια, στὴν Νέα Ὑόρκη. Ἐγένετο καθηγητὴς στὴν Γαλλικὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν, τακτικὸ μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Τιμήθηκε μὲ τὸν Γαλλικὸν Ταξιάρχον τῆς Λεγεώνας τῆς Τιμῆς καὶ μὲ τὸν Ἀνώτερον Ταξιάρχον τοῦ Φοίνικος.

Ἄναμορφωτὴς τῆς χαρακτικῆς τῆς ἐποχῆς μας, ὁ Γαλάνης ἄφησε ἓνα ἔργο πλούσιον καὶ πολύμορφον, ποὺ τὸ χαρακτηρίζουν κλασσικὴ ἀρτιότητα, τελειότητα σχεδίου, λιτότητα, ἰσορροπία καὶ ἁρμονία τῆς φόρμας καὶ τῆς γραμμῆς.

Γεραλῆς Ἀπόστολος

Γεννήθηκε στὴ Μυτιλήνη τὸ 1886. Σπούδασε στὴν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα καὶ ἀργότερα στὸ Παρίσι μὲ ὑποτροφίαν. Ὁργάνωσε ἀτομικὰς ἐκθέσεις καὶ πῆρε μέρος σὲ πολλὰς Πανελληνίους. Διακρίθηκε στὴν Πανελληνίαν τοῦ 1938.

Ζωγραφίζει κυρίως σκηνὰς ὑπαίθρου μὲ τολμηρὰς χρωματικὰς ἁρμονίας, διαύγεια συνθέσεως καὶ θαυμάσια ὀλοκληρωμένον διηγηματικὸ περιεχόμενον.

Γεραλῆς Λουκάς

Γεννήθηκε στὴ Μυτιλήνη τὸ 1875 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1958. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα μὲ καθηγητὰς τοὺς Ν. Λύτρα, Γ. Ἰακωβίδην καὶ Γ. Ροῖλὸ καὶ βραβεύθηκε μὲ τὸ «Χρυσοβέργειον» βραβεῖον. Ὁργάνωσε ἀτομικὰς ἐκθέσεις καὶ πῆρε μέρος σὲ πολλὰς ὁμαδικὰς καὶ Πανελληνίους.

Θαλασσογραφίες, σκηνές από την καθημερινή ζωή και νεκρές φύσεις είναι το πλούσιο έργο του, δοσμένο με ευχάριστη χρωματική έναρμόνιση και σχεδιαστική διάθεση. Διακοσμητική βιβλίων και περιοδικών δείχνει την καλλιτεχνική και πνευματική του εύαισθησία.

Γερασιώτης Δημήτριος

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1871 και πέθανε το 1966. Σπούδασε στην Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών με καθηγητές τους Κ. Βολανάκη και Ν. Λύτρα και στο Μόναχο έγινε μαθητής των Ν. Γύζη, Γ. Ίακωβίδη και Fr. Stuck. Από το 1903 μέχρι το 1936 ήταν καθηγητής στην Σχολή Καλών Τεχνών.

Πήρε μέρος σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και σε διεθνείς στο Παρίσι, στην Ρώμη και στην Βενετία. Άσχολήθηκε κυρίως με την προσωπογραφία ακαδημαϊκού χαρακτήρος.

Γερμενής Βασίλειος

Γεννήθηκε στην Κεφαλονιά το 1896 και πέθανε στην Αθήνα το 1964. Σπούδασε ζωγραφική και γλυπτική στην Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα. Οργάνωσε ατομικές εκθέσεις και πήρε μέρος σε ομαδικές και Πανελληνίους και σε διεθνείς στην Ν. Υόρκη, στην Βενετία και στην Στοκχόλμη. Τιμήθηκε με τον Χρυσό Σταυρό του Γεωργίου Α' και τον Χρυσό Σταυρό του Φοίνικος.

Ζωγράφισε συνθέσεις στο ύπαιθρο, τοπία και θαλασσογραφίες με έμπρεσιονιστική τεχντροπία. Διετέλεσε επίσημος ζωγράφος της Βασιλικής Αύλης της Αθηνών. Άσχολήθηκε επίσης με τη γλυπτική.

Γεωργαντή Έλενη

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική και γλυπτική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών και εν συνεχεία στο Παρίσι και στη Ρώμη. Έχει εκθέσει στο "Salon des artistes" και στην Διεθνή Καλλιτεχνική Ένωση Παρισίων. Το 1925 τιμήθηκε με χρυσό βραβείο στην διεθνή έκθεση διακοσμητικής στο Παρίσι. Έχει φιλοτεχνήσει πολλές προτομές και ανάγλυφα πορτραίτα. Παράλληλα με την γλυπτική, όπου διακρίθηκε κυρίως, άσχολήθηκε και με την ζωγραφική.

Γεωργιάδης Άνδρέας ό Κρης

Γεννήθηκε στα Χανιά το 1892. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών και σε ελεύθερες Ακαδημίες στο Παρίσι ως επίσης νωπογραφία στη Βασιλική Ακαδημία της Μπολώνιας. Τις μελέτες του συμπλήρωσε στα Μουσεία του Βελγίου, του Μονάχου και της Ισπανίας. Διοργάνωσε ατομικές εκθέσεις και παρουσίασε έργα του σε όλες τις Πανελληνίους και σε ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έξέθεσε επίσης σε διεθνείς εκθέσεις στην Βενετία, στην Αίγυπτο και σε άλλες χώρες. Το 1947 διορίστηκε καθηγητής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Το 1924 τιμήθηκε με το Άβερύφειο βραβείο του Έθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, το 1928 με το Βόλτσειο βραβείο του Πανεπιστημίου Αθηνών και το 1962 τιμήθηκε με το χρυσό μετάλλιο της πόλεως των Ίωαννίνων.

Πιστός όπαδός των μεγάλων δασκάλων της τέχνης, έχει δώσει έργα που άποτελούν προσφο-

ρά στη νεοελληνική ζωγραφική. Ξεχωριστή θέση ανάμεσα στις άλλες δημιουργίες του κατέχουν τα πορτραίτα του, χαρακτηριστικά για την επεξεργασία του χρώματος, την εκφραστική δύναμη και την πνευματικότητα των μορφών.

Γιαλλινᾶς "Αγγελος

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα τὸ 1857 καὶ πέθανε τὸ 1939. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴ Βενετία, στὴν Νεάπολη καὶ στὴν Ρώμη. Ἔζησε στὴν Κέρκυρα. Ζωγράφησε τοπία τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἰταλίας, τῆς Τουρκίας, τῆς Ἰσπανίας καὶ ἄλλων χωρῶν. Ἐξέθεσε ἔργα του στὸ Λονδίνο, στὸ Παρίσι, στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ Βερολίνο. Στὸ Λονδίνο ὀργάνωσε καὶ ἀτομικὴ ἐκθεση τὸ 1892.

Διακρίθηκε σὰν ὑδατογράφος καὶ ζωγράφησε κυρίως τοπία. Τὰ τοπία τῆς Κερκύρας εἶναι ἀπὸ τίς ωραιότερες δημιουργίες του. Ὁ Γιαλλινᾶς εἶναι ὁ Ἕλληνας καλλιτέχνης, πού ἀνήγαγε τὴν ὑδατογραφία σὲ εἶδος μὲ μεγάλες ζωγραφικὲς δυνατότητες, χωρὶς νὰ καταργήσῃ τὴν ἀμεσότητα καὶ φρεσκάδα πού διακρίνει τὴν τέχνη αὐτή. Τὰ τοπία του διακρίνονται γιὰ τίς χρωματικὲς εὐαισθησίες, γιὰ τὴν ὀργάνωση τοῦ χώρου ἀλλὰ κυρίως γιὰ τὴν ζωντανὴ παρουσία τῆς φύσεως.

Γιαννακόπουλος Κώστας

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1917. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ καθηγητὲς τοὺς Σπ. Βικᾶτο καὶ Οὐ. Ἀργυρὸ καὶ μετεκπαιδεύτηκε μὲ γαλλικὴ ὑποτροφία στὴ Σχολὴ τοῦ Λούβρου. Ἔχει διοργανώσει ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὸ Λονδίνο, στὸ Παρίσι, στὸ Μονακὸ καὶ σὲ ἄλλες πόλεις καὶ ἔχει ἐκθέσει ἔργα του σὲ Πανελληνίους, σὲ ὁμαδικὲς στὸ Παρίσι, σὲ διεθνεῖς καὶ σὲ Μπιεννάλε. Τιμήθηκε μὲ τὸ Ὄσκαρ τοῦ Μ. Carto, μὲ τὸ χρυσὸ μετάλλιο τῆς πόλεως τῶν Παρισίων καὶ τῆς Διεθνούς Ἀκαδημίας Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τῆς Φιλαδέλφειας, μὲ τὸν Ταξιάρχῃ Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τῆς Γαλλίας καὶ μὲ ἄλλες διακρίσεις.

Ἡ ζωγραφικὴ του ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὸν γαλλικὸ ἐμπρεσσιονισμὸ ἔχει λιτότητα, ἐλευθερία χρώματος καὶ δύναμη σχεδίου. Ξεχωριστὴ θέση στὸ ἔργο του κατέχουν τὰ ζωντανὰ καὶ ἐκφραστικὰ πορτραίτα του.

Γιάνναρης Σπύρος

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν συνεχείᾳ μὲ ὑποτροφία ὀλοκλήρωσε τίς σπουδές του στὴν Ἰταλία. Διοργάνωσε ἀτομικὲς καὶ πῆρε μέρος σὲ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις.

Ἔχει διακριθῆ ἰδιαίτερα στὸ τοπίο.

Γιαννουκάκης Δημήτριος

Γεννήθηκε στὴ Σύρο τὸ 1898. Σπούδασε ζωγραφικὴ καὶ χαρακτικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Δρέσδης καὶ τῶν Παρισίων. Ἀσχολήθηκε ἰδιαίτερα μὲ τὴν χαρακτικὴ καὶ εἰκονογράφησε πολλὰ βιβλία. Ἔχει ἐμφανισθῆ ἐπίσης καὶ σὰν ζωγράφος σὲ πολλὲς ἀτομικὲς καὶ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις. Τὸ 1934 πῆρε μέρος στὴ Μπιεννάλε τῆς Βενετίας καὶ ἔχει

έκθέσει στις μεγαλύτερες πόλεις της Εύρώπης και της 'Αμερικής.

Τò 1937 βραβεύθηκε στην Exposition Internationale des Arts et Techniques στο Παρίσι, τò 1938 στην Α΄ Πανελλήνιο, τò 1962 τιμήθηκε με τò «άργυρòν μετάλλιον» της πόλεως τών Παρισίων, τò 1963 με τò «Diplome d' Honneur de l'art libre» και τò 1963 με τò Β΄ βραβείο χαρακτηριστικής στη Μπεννάλε 'Αλεξανδρείας.

Ζωγραφική και χαρακτηριστική παρουσιάζουν τήν τεχνική του κατάρτιση και τήν συνθετική δύναμη του έργου του.

Γιολδάσης Δημήτριος

Γεννήθηκε στα "Αγραφα τò 1897. Σπούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. "Ελαβε μέρος σè Πανελληνίους και παρουσίασε έργα του σè ατομικές εκθέσεις στην 'Αθήνα και σè πολλές έπαρχίες. "Εχει εκθέσει επίσης στην Ν. 'Υόρκη, στη Μόσχα, στο Βελιγράδι και στην 'Αλεξάνδρεια.

'Ο Γιολδάσης είναι βασικά τοπιογράφος, πιστòς και είλικρινής ύμνητής της αγροτικής ζωής, τήν όποία αποδίδει με θρησκευτική εύλάβεια και βαθιά κατανόηση. Τά έργα του έχουν σχέδιο δυνατό, πλαστικότητα, βάθος, ποιότητα χρώματος, άρμονία τόνων, δύναμη και εύαισθησία.

Γλιάτας Κώστας

Γεννήθηκε στην Τριφυλλία τò 1909. Σπούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. "Εχει άσχοληθè κυρίως με τήν άγιογραφία. "Εργα του παρουσίασε σè Πανελληνίους και ατομικές εκθέσεις.

Γουναρόπουλος Γεώργιος

Γεννήθηκε τò 1889 στη Σωζόπολη της Βουλγαρίας. Σπούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και στις 'Ακαδημίες Julian και Grande Chaumière τών Παρισίων. Διοργάνωσε πολλές ατομικές εκθέσεις και πήρε μέρος σè πολλές όμαδικές στην 'Ελλάδα και στο έξωτερικό. Τò 1958 τιμήθηκε με τò διεθνές βραβείο Γκούγκενχαϊμ και τò 1973 με τò βραβείο «"Εργον ζωής» του 'Ιδρύματος της 'Εθνικής Τραπέζης.

'Ο σύνδεσμος που ξεκινά από τò αντικείμενο με τήν άπελευθερωμένη «φόρμα» και ένώνεται με τήν έκ του αντικειμένου άπελευθερωμένη χρωματική έκφραση είναι ή βάση της «όρφικης - υπερκόσμιας» ζωγραφικής, της όποιας ό Γουναρόπουλος είναι ό κυριώτερος εκπρόσωπος στòn τόπο μας. Στα έργα του χώρος, αντικείμενο και φώς υποβάλλονται από τò χρώμα. 'Η ιδιαίτερη, περιπλανωμένη πάνω στòn πίνακα αίσθηση μαγείας της ζωγραφικής του Γουναρόπουλου φθάνει στην ύλοποίησή της και γίνεται άπόλυτα άντιληπτή από τά σχεδιαστικά δεδομένα του θέματος. Μονοχρωμίες με θαυμάσιες φωτιστικές άνταύγειες άπωθòν τò βάρος της όρφικής μελαγχολίας και προσφέρουν νατουραλιστικές ζωγραφικές απολαύσεις.

Γρηγοριάδης Κωνσταντίνος

Γεννήθηκε στην Κύζικο της Μ. 'Ασίας τὸ 1913. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Ἔργα του παρουσίασε κυρίως σὲ ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ σὲ λίγες ὁμαδικές.

Ζωγραφίζει τοπία, ἄνθη καὶ νεκρὲς φύσεις.

Γρίβας Λάμπρος

Πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1956. Σπούδασε στὸ Ἐθνικὸ Μετσόβιο Πολυτεχνεῖο καὶ συνέχισε τὶς σπουδές του στὴ Γαλλία, ὅπου ἔζησε γιὰ ἓνα διάστημα. Ἔργα του παρουσίασε σὲ πολλὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα, στὸ Παρίσι, στὴν Αἴγυπτο καὶ στὴ Ν. Ἀμερικὴ. Ζωγράφησε τοπία, πορτραῖτα, νεκρὲς φύσεις, ἀλληγορικὲς συνθέσεις, διακρίθηκε ὁμως σὰν θαλασσογράφος. Ἡ θάλασσα τοῦ ἔδωσε τὰ περισσότερα θέματα τῆς ζωγραφικῆς του, τὰ ὁποῖα ξεχωρίζουν γιὰ τὴν φυσικότητα καὶ τὴν εὐαισθησία τους.

Γρύσπος Νικήτας

Γεννήθηκε στὴν Ἀμοργὸ τὸ 1874. Εἶχε δασκάλους τὸν Σπ. Προσαλέντη, τὸν Νικ. Λύτρα καὶ τὸν Κ. Βολανάκη. Διοργάνωσε πολλὲς ἀτομικὲς ἐκθέσεις.

Εἶναι ἓνας ἀγνὸς ἐμπρεσσιονιστὴς, ποὺ ἀποδίδει τὰ ἠθογραφικὰ στιγμιότυπα μὲ ἐνάργεια καὶ τρόπο προσωπικό. Χρῶμα φωτεινὸ, ἀλήθεια καὶ πηγαιὰ εὐαισθησία στὴν ἀπεικόνιση τῆς καθημερινῆς ζωῆς χαρακτηρίζουν τὸ ἔργο του.

Δάβης Δημήτριος

Γεννήθηκε στὰ Χανιά τὸ 1905 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1973. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δάσκαλο τὸν Β. Μποκατσιάμπη καὶ στὴν Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου (1924-29).

Ἄρκεστηκε σὲ δύο μόνο ἀτομικὲς παρουσίες στὴν Ἀθήνα (1932 καὶ 1953) καὶ σὲ πολλὲς Πανελληνίους.

Τὸ ἔργο του παρουσίασε ἡ Ἐθνικὴ Πινακοθήκη σὲ μιὰ ἀναδρομικὴ ἐκθεση (1974). Ὁ γερμανικὸς νεο-ἐμπρεσσιονισμὸς ὑπάρχει στὸ πρῶτο ἔργο του, παράδειγμα τοῦ ὁποῖου εἶναι καὶ ὁ «Ναξιῶτης» τῆς εἰκ. 52. Ἀργότερα ἡ ζωγραφικὴ του ἐκφράζει πνευματικότητα, ψυχικὲς ἀναζητήσεις καὶ χρωματικούς προβληματισμούς. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἐλαιογραφίες του, ἔδωσε ἓνα ὄγκο σχεδίων, σκίτσων καὶ γελοιογραφιῶν. Εἰκονογραφήσεις βιβλίων, λιθογραφίες καὶ ἄλλα χαρακτηριστικὰ ἔργα εἶναι τὸ πλούσιο καλλιτεχνικό του κατάλοιπο.

Σεμνά, ἀθόρυβα καὶ ἀπέριττα ἔζησε καὶ πέθανε πραγματικὸς ἀξίος καλλιτέχνης.

Δαγκλῆς Χρῖστος

Γεννήθηκε στὰ Ἰωάννινα τὸ 1916. Παρακολούθησε μαθήματα ζωγραφικῆς καὶ χαρακτηριστικῆς στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὰ ἐργαστήρια Κ. Παρθένη καὶ Ἰ. Κεφαλληνοῦ. ἔχει διοργανώσει ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ ἔχει παρουσιάσει ἔργα του σὲ Πανελληνίους καὶ ὁμαδικὲς στὴν Ἑλλάδα. Ἐξέθεσε ἐπίσης σὲ ὁμαδικὲς καὶ διεθνεῖς ἐκθέσεις ζωγραφικῆς καὶ χαρακτηριστικῆς σὲ πολλὲς χώρες τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπου διακρίθηκε ἐπανεπισημάντως. Παράλληλα

ασχολήθηκε με την επιμέλεια εκδόσεων και την εικονογράφηση βιβλίων. Το χαρακτηριστικό του έργο έχει αναγνωρισθεί διεθνώς.

Ζωγραφίζει κυρίως τοπία με έλευθερία στην έκφραση, δυνατό σχέδιο και ζωηρές χρωματικές αντιθέσεις.

Δανιήλ Α. Δανιήλ

Γεννήθηκε στον Τύρναβο Θεσσαλίας το 1914. Σπούδασε ζωγραφική στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών των 'Αθηνών, στη Γαλλία και στην 'Ιταλία. Έχει διοργανώσει ατομικές εκθέσεις στην 'Ελλάδα και έχει παρουσιάσει έργα του σε πολλές Πανελληνίους και ομαδικές. Έξέθεσε επίσης στη Μπιεννάλε της 'Αλεξανδρείας και σε άλλες εκθέσεις του εξωτερικού. Διετέλεσε διευθυντής του παραρτήματος της Σχολής Καλών Τεχνών Πανόρμου στην Τήνο.

Έλεύθερο σχέδιο και πλούσιο, τολμηρό χρώμα χαρακτηρίζουν τις μορφές, τα τοπία, τα άνθη και τα φρούτα του. Στα πορτραίτα του, που κατέχουν ξεχωριστή θέση στο έργο του, ψυχογραφεί τον άνθρωπο με δύναμη και λιτότητα.

Δεκουλάκος 'Ηλίας

Γεννήθηκε στην 'Αθήνα το 1929 και σπούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Πήρε μέρος σε ομαδικές και Πανελληνίους εκθέσεις. Επίσης διοργάνωσε και ατομικές. Συμμετείχε στην διεθνή έκθεση της Τύνιδος και στην Μπιεννάλε των Παρισίων το 1961, στην Μπιεννάλε της 'Αλεξανδρείας το 1963 και 1964, στις εκθέσεις του Σάλτσμπουργκ και των Βρυξελλών το 1964 και της Βουλγαρίας το 1966. 'Ατομική του έκθεση παρουσίασε στην Drisan Gallery του Λονδίνου το 1964. Έχει επανειλημμένως τιμηθεί με βραβεία και έχει διακριθεί σε πολλούς διαγωνισμούς.

Νεορεαλιστικοί συμβολισμοί και μονοχρωματικές γιγαντιαίες παραλλαγές δείχνουν στα τελευταία χρόνια την στροφή του αυτή, που συνοδεύεται από επιμέλεια σχεδίου, πρωτοτυπία έκφρασης, πίστη στην ζωγραφική και συνέπεια στο περίγραμμα.

Δήμα-Τσίλλερ 'Ιωσηφίνα

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1885 και πέθανε το 1965. Ήταν κόρη του Γερμανού αρχιτέκτονα 'Ερνέστου Τσίλλερ και σύζυγος του ζωγράφου Δ. Δήμα. Σπούδασε 8 χρόνια μουσική και ζωγραφική στη Βιέννη και στη Δρέσδη και συμπλήρωσε τις σπουδές της στην 'Αθήνα, στη Σχολή Καλών Τεχνών με δάσκαλο τον Γ. 'Ιακωβίδη. Διοργάνωσε ατομικές εκθέσεις με τον σύζυγό της και πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές. Έργα της παρουσίασε επίσης στην Διεθνή Έκθεση του 1938 στο Παρίσι καθώς και σε Μπιεννάλε στη Βενετία.

Στα έργα της δείχνει την αγάπη της προς τον τόπο που την φιλοξένησε.

Δήμας Δημήτριος

Γεννήθηκε το 1886 στην Β. Ήπειρο και πέθανε το 1957 στην 'Αθήνα. Σπούδασε στην Σχολή Καλών Τεχνών των 'Αθηνών. Διοργάνωσε ατομικές εκθέσεις και πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές και Πανελληνίους. Παρουσίασε επίσης έργα του σε διεθνείς εκθέσεις

στην Ρώμη, στην Βενετία, στο Σίδνεϋ και τιμήθηκε με βραβεία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Διετέλεσε πρόεδρος του Καλλιτεχνικού Έπιμελητηρίου.

Ο Δήμας ζωγράφισε κυρίως τοπία, προσωπογραφίες και θρησκευτικές συνθέσεις. Έχει άγιογραφήσει πολλές εκκλησίες στην Ελλάδα.

Δήμου Γεώργιος

Σπούδασε χαρακτηριστική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Πήρε μέρος σε διεθνείς εκθέσεις, σε Πανελληνίους και ομαδικές. Το 1931 τιμήθηκε με το α΄ βραβείο ταπητουργικού διαγωνισμού και το 1932 με το α΄ βραβείο άφισσας στην έκθεση αεροπορίας.

Δούκας Έκτωρ

Γεννήθηκε στην Σμύρνη το 1886 και πέθανε στην Αθήνα το 1969. Σπούδασε στην Ακαδημία των Καλών Τεχνών στην Βενετία, στην Ακαδημία του Μονάχου και στην Ακαδημία Julian στο Παρίσι. Το 1907 εγκαταστάθηκε στο Μόναχο, όπου πήρε μέρος σε πολλές εκθέσεις. Αργότερα εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και διοργάνωσε πολλές ατομικές εκθέσεις.

Το 1913 στην διεθνή έκθεση του Μονάχου πήρε τιμητική διάκριση.

Ο Δούκας ζωγράφισε τοπία, ήθογραφικές συνθέσεις, προσωπογραφίες και ασχολήθηκε με την απεικόνιση των ζώων.

Δρακούλη Ίρις

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών ζωγραφική και χαρακτηριστική με δασκάλους τους Ί. Μόραλη και Ί. Κεφαλληνό. Πήρε επίσης μαθήματα στην Ecole Supérieure des Beaux Arts και Arts Décoratifs. Έχει ειδικευτεί στην τέχνη ύφανμάτων. Το έργο της έχει παρουσιασθεί σε Πανελληνίους, ομαδικές και ατομικές εκθέσεις του εξωτερικού.

Έγγονόπουλος Νικόλαος

Γεννήθηκε το 1910 στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δάσκαλο τον Κ. Παρθένη και βυζαντινή τέχνη με τον Κόντογλου και τον Ξυγγόπουλο. Συνέχισε τις σπουδές του στο Παρίσι, στο Μόναχο και στην Ιταλία. Έχει πάρει μέρος σε όλες σχεδόν τις Πανελληνίους εκθέσεις του Ζαπείου. Έργα του παρουσίασε στη Ν. Υόρκη το 1939, στο Όσλο το 1951, στη Ρώμη και Όττάβα το 1953, στο Μόντρεαλ, Βανκούβερ και Έντμοντον το 1954, στο Σάν Πάολο το 1955 και στις Βρυξέλλες το 1964. Την Ελλάδα εκπροσώπησε το 1954 στην Μπιεννάλε Βενετίας. Έχει ασχοληθεί με την σκηνογραφία και την εικονογράφηση βιβλίων και διετέλεσε τακτικός καθηγητής ελεύθερου σχεδίου στην Σχολή Αρχιτεκτόνων του Πολυτεχνείου Αθηνών.

Σαν μελωδία μακρινή ενός χαμένου παραδείσου του μύθου και της αρχαιότητας παρουσιάζονται στους πίνακες του Έγγονόπουλου οι μυθολογικές μορφές των συνθέσεών του. Η επιθυμία του περιόπτου δίνει την αίσθηση πως σε κάθε μορφή ό έρεθισμός προέρχεται

από κάποιο άρχαιο έλληνικό γλυπτό πού ή μαγική λέξη του «συγχρόνου» έχει μεταβάλει και στολίσει άκόμα μιá φορά με χρώματα και ποιητική έκφραση. Με θαυμάσιο σχεδιαστικό ενδιαφέρον μάς έμπιστεύεται ό Έγγονόπουλος τις μυθικές μορφές του, μάς τις ξαναθυμίζει και μάς τις κάνει γνωστές και άγαπητές. Στόν ποιητικό κόσμο του οί ζωγραφικοί πρωταγωνιστές του προέρχονται από τόν κόσμο του «όνείρου» και του «πνεύματος».

Έλευθεριάδης Τάκης

Γεννήθηκε τό 1911 στην Πέτρα τής Λέσβου. Είναι αúτοδίδακτος και έχει παρουσιάσει έργα του σέ Πανελληνίους, όμαδικές και άτομικές έκθέσεις.

Άνεπηρέαστος από τις επίδράσεις ό Έλευθεριάδης διαμόρφωσε ένα δικό του τρόπο καλλιτεχνικής έρμηνείας και ένα έντελώς προσωπικό έκφραστικό κλίμα. Τό θέμα πού τόν άπασχολεί είναι πάντοτε ή νεκρή φύση, τήν όποία άποδίδει χωρίς ύλική ύπόσταση σάν σύμβολο του μοναχικού του κόσμου.

Εύαγγελινού-Κορακιανίτου Ίφιγένεια

Γεννήθηκε στην Άθήνα τό 1937. Σπούδασε ζωγραφική κοντά στόν Κ. Ήλιάδη. Έλαβε μέρος σέ έκθέσεις έξωτερικού και έσωτερικού. Ζωγραφίζει θαρραλέα και τολμηρά με χρωματικούς συνδυασμούς πού τήν άνησυχούν και τήν προβληματίζουν συνεχώς.

Ζαΐρης Έμμανουήλ

Γεννήθηκε στην Άλικαρνασσό (:) τό 1876 και πέθανε στη Μύκονο τό 1948.

Σπούδασε στην Άκαδημία του Μονάχου με καθηγητή τόν Ν. Γύζη. Άργότερα ήλθε στην Έλλάδα και έγινε διευθυντής του Καλλιτεχνικού Σταθμού τής Άνωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών στη Μύκονο.

Πήρε μέρος σέ πολλές έκθέσεις στην Άθήνα και στο Μόναχο, όπου κέρδισε μετάλλιο τιμής. Ό Ζαΐρης ζωγράφισε κυρίως σκηνές από τήν εργασία των άπλοϊκών ανθρώπων με χονδρές πινελιές και έκφραστικές, δυνατές φόρμες.

Ζέπος Έμμανουήλ

Σπούδασε στην Άνωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών χαρακτηριστική και ζωγραφική με δάσκαλο τόν Κ. Παρθένη. Τις σπουδές του συμπλήρωσε στο Παρίσι και στην Ρώμη. Έχει έκθέσει σέ όλες τις Πανελληνίους. Έργα του παρουσίασε σέ πολλές έκθέσεις του έξωτερικού, στη Λειψία τό 1940, στη Στοκχόλμη, Όσλο και Κοπεγχάγη τό 1947, στο Παρίσι τό 1949, στο Λουγκάνο τό 1956, στη Χιλή τό 1958, στη Γερμανία τό 1959 και στο Έλσίνκι τό 1960. Στην Δ΄ Μεσογειακή Μπιεννάλε τής Άλεξανδρείας θραβεύτηκε τό έργο του ή «Άθηναία». Διετέλεσε σύμβουλος, γραμματέας και άντιπρόεδρος του Καλλιτεχνικού Έπιμελητηρίου και μέλος σέ πολλές έπιτροπές.

Ζωγράφος και χαρακτήρας έχει άσχοληθή με ιδιαίτερη άγάπη για κάθε θέμα πού τόν άπασχόλησε. Είλικρίνεια και χρωματική εύαισθησία χαρακτηρίζουν τό έργο του, πού φέρει τήν επίδραση του μεγάλου διδασκάλου.

Ζογγολοπούλου Έλενη

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1909. Σπούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητή τον Κ. Παρθένη και συνέχισε τις σπουδές της στο Παρίσι και στη Φλωρεντία. Παρουσίασε έργα της σε Πανελληνίους, ομαδικές και ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και σε πολλές διεθνείς εκθέσεις του εξωτερικού. Έχει διακοσμήσει τον Σιδηροδρομικό Σταθμό της Κορίνθου και την 'Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου 'Αθηνών.

Ο συμβολισμός κυριαρχεί στην εργασία της και δημιουργεί τις αναγκαίες προϋποθέσεις του διαλόγου με τον παρατηρητή.

Ζωγράφος Παντελής

Γεννήθηκε το 1880 και πέθανε το 1937. Πιστός όπαδός της βυζαντινής παραδόσεως, ζωγράφιζε έργα με βυζαντινή τεχνική και έκανε αντιγραφές των τοιχογραφιών των εκκλησιών του Μυστρά. Ζωγράφιζε επίσης τοπία με έμπρεσσιονιστική τεχνοτροπία.

'Ηλιάδης Κώστας

Γεννήθηκε στην 'Αθήνα το 1903. Σπούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών των 'Αθηνών και στην σχολή Grande Chaumière ζωγραφική και χαρακτική με δάσκαλο τον Δ. Γαλάνη. Ειδικεύτηκε επίσης στην συντήρηση και άποκατάσταση παλαιών έργων κοντά στον Γ. Χατζόπουλο.

Έλαβε μέρος σε πολλές Πανελληνίους εκθέσεις. Το 1927 τιμήθηκε με το Χρυσοθήργιο και Θωμαΐδειο βραβείο, το 1929 με το 'Αβερώνφειο και το 1938 με το Κρατικό «'Αργυρούν Μετάλλιον».

Με απόλυτη συνθετική ισορροπία και με σπάνια πλαστικά έκφραστικά μέσα, γεμίζει τα άπλοποιημένα και χωρίς καλλιγραφικούς μετασχηματισμούς έργα του.

'Ηλιάδου Έλενη

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1895. Σπούδασε στην 'Ακαδημία του Μονάχου. Έργα της έχει παρουσιάσει σε Πανελληνίους, ομαδικές και ατομικές εκθέσεις στην 'Αθήνα και στην Κωνσταντινούπολη όπου τιμήθηκε με άργυρο μετάλλιο.

Θεοδωρόπουλος Άγγελος

Γεννήθηκε στην 'Αθήνα το 1889 και πέθανε το 1965. Σπούδασε στην Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητή στην ζωγραφική τον Γ. 'Ιακωβίδη και στην χαρακτική τον 'Ι. Φέρμπο. Τις σπουδές του στην ξυλογραφία συμπλήρωσε άργότερα στην 'Αγγλία, στην 'Ιταλία, και στην Γαλλία.

Ο Θεοδωρόπουλος στα πρώτα χρόνια της σταδιοδρομίας του δημοσίευσε πολλά σχέδια σε έφημερίδες και περιοδικά. Το 1918 παρουσίασε για πρώτη φορά στην 'Αθήνα πρωτότυπα έργα ξυλογραφίας. Οργάνωσε πέντε ατομικές εκθέσεις με ξυλογραφίες και χαλκογραφίες και πήρε μέρος σε ομαδικές και Πανελληνίους. Παρουσίασε επίσης έργα του στις διεθνείς εκθέσεις της Βενετίας (1939), της Κόζιτσε της Πράγας, των Παρισίων και της Αίγυπτου.

Τιμήθηκε με τὸ Ἄργυρὸ Μετάλλιο τῆς Πανελληνίου Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως γιὰ τὴν χαρακτηριστικὴ του.

Τὰ τοπία του καθὼς καὶ οἱ νεκρὲς φύσεις χαρακτηρίζονται γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ ὄγκου, τὴν ἰσορροπία τοῦ ἄσπρου καὶ τοῦ μαύρου καὶ τὴν αἰσθητικὴ τους πληρότητα.

Θετταλὸς Κώστας

Γεννήθηκε στὸ Βόλο τὸ 1905. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Τὰ ἔργα του ἔχει παρουσιάσει σὲ Πανελληνίους, ὁμαδικὲς καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις.

Ὁ Θετταλὸς διακρίθηκε στὰ τοπία, τὰ ὁποῖα παρουσιάζει μέσα σὲ μία εἰδυλλιακὴ ἀτμόσφαιρα μὲ δύναμη στὸ φῶς καὶ στὸ χρῶμα.

Θωμόπουλος Ἐπαμεινώνδας

Γεννήθηκε στὴν Πάτρα τὸ 1871. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Νεάπολη, Ρώμη καὶ Βενετία. Ἔλαβε μέρος σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικόν. Διοργάνωσε ἐπίσης πολλὲς ἀτομικὲς. Τὸ 1915 ἔγινε καθηγητὴς στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ τὸ 1927 τιμήθηκε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν μὲ τὸ «Ἀριστεῖον Τεχνῶν».

Κυρίως ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ φύση. Εἶναι ὁ σύγχρονος νεοέλληνας ζωγράφος μὲ τὴν ὀλοκάθαρη ἑλληνικότητα στὸ ἔργο του. Μακριὰ ἀπὸ σχολὲς καὶ καλλιτεχνικὲς τάσεις μὲ τὴν προσωπικὴ του ἀντίληψη καὶ ἔκφραση δημιούργησε δική του σχολή, τὴν σχολὴ τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου.

Ἰακωβίδης Γεώργιος

Γεννήθηκε στὰ Χύδρα τῆς Λέσβου τὸ 1853 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1932. Στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν, ὅπου σπούδασε ἀπὸ τὸ 1870 μέχρι τὸ 1876, ἦταν μαθητὴς τοῦ Νικηφόρου Λύτρα στὴ ζωγραφικὴ καὶ τοῦ Λεωνίδα Δρόση στὴ γλυπτικὴ.

Στὴν Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου φοίτησε μὲ ὑποτροφία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὸ 1878 ὡς τὸ 1883 μὲ καθηγητὲς τοὺς L. Löfftz καὶ G. Max. Μετὰ τὸ τέλος τῶν σπουδῶν του ἄρχισε τὴν καλλιτεχνικὴ του σταδιοδρομίαν στὴ Βαυαρικὴ πρωτεύουσα καὶ πῆρε ξεχωριστὴ θέση ἀνάμεσα στοὺς γερμανοὺς ζωγράφους τῆς ἐποχῆς του. Τὸ 1884 ἔγινε τακτικὸ μέλος τῆς καλλιτεχνικῆς ὀργανώσεως "Münchener Künstlergenossenschaft" καὶ μέλος τῆς ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς τῶν ἐκθέσεων τῆς. Τὸ 1900 ἦλθε στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ διοργανώσῃ τὴν Ἐθνικὴ Πινακοθήκη καὶ τὸ 1904 ἔγινε καθηγητὴς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν ὅπου δίδαξε ὡς τὸ 1930. Ἔμεινε πάντα πιστὸς στὰ διδάγματα τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μονάχου καὶ ἀντιτάχθηκε στὶς νέες ἐμπρεσσιονιστικὲς τάσεις τῶν ζωγράφων ποὺ μαθήτεψαν στὴ Γαλλία, ἂν καὶ ὁ ἴδιος ἐπηρεάσθηκε βαθιὰ στὴν ἀπόδοση τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ χρώματος, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὰ ὅρια ἐλευθερίας ποὺ τοῦ ἔδινε ἡ Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου.

Ζωγράφησε κυρίως σκηνὲς τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ὅπου κυριαρχοῦσε τὸ παιδί στὸ περιβάλλον του, σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση τῆς Βαυαρικῆς Σχολῆς. Στὴ μεγάλη παραγωγὴ τῆς τελευταίας πεντηκονταετίας ἀνήκουν ἐπίσης πολλὰ πορτραῖτα, νεκρὲς φύσεις, τοπία καὶ λουλούδια.

Ίωαννίδης Εὐάγγελος

Γεννήθηκε στὸ Αἰδίνιο τὸ 1868 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1942. Σπούδασε στὴν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα καὶ στὴν Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου. Ἐργάστηκε στὴν Σμύρνη, στὴν Ἀθήνα, στὸ Παρίσι, στὸ Λονδίνο καὶ ζωγράφισε ἀγιογραφίες σὲ ἑλληνικὲς ἐκκλησίες τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ Ίωαννίδης ἀσχολήθηκε κυρίως μὲ τὴν προσωπογραφία καὶ τὴν ἀγιογραφία καὶ ἀκολούθησε τὸν ἀκαδημαϊσμὸ τοῦ Μονάχου.

Καλλία - Βιτάλη "Αννα

Γεννήθηκε στὴν Κωνσταντινούπολη. Πῆρε τὰ πρῶτα μαθήματα ζωγραφικῆς στὴ R. Drawing Society τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Στὴν Ἀθήνα μαθήτευσε κοντὰ στὸν ζωγράφο Δ. Δάβη, εἰς τὸν ὁποῖον χρωστᾶ καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ζωγραφικῆς τῆς ἐκφράσεως. Ἔργα τῆς παρουσίασε σὲ ἀτομικὲς, ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους ἐκθέσεις.

Ἀσχολήθηκε κυρίως μὲ προσωπογραφίες.

Καλογερόπουλος Νικόλαος

Γεννήθηκε στὴν Κόρινθο. Ἦταν αὐτοδίδακτος ζωγράφος. Διοργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ πῆρε μέρος σὲ ὁμαδικὲς. Διετέλεσε Διευθυντὴς Καλῶν Τεχνῶν καὶ Γραμμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, καθηγητὴς στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ ὑποδιευθυντὴς τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης. Ἀσχολήθηκε κυρίως μὲ τὴ θαλασσογραφία καὶ διακρίθηκε στὴν ἀπεικόνιση πολεμικῶν πλοίων.

Κανέλλης Ὁρέστης

Γεννήθηκε στὴ Σμύρνη τὸ 1910. Σπούδασε στὸ Παρίσι σὲ ἐλεύθερες ἀκαδημίες. Διοργάνωσε πολλὲς ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ παρουσίασε ἔργα του σὲ Πανελληνίους καὶ σὲ ὁμαδικὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικό. Ἐξέθεσε ἐπίσης σὲ διεθνεῖς ἐκθέσεις στὴ Βενετία, στὴν Ἀλεξάνδρεια, στὴ Ν. Ὑόρκη κ.ἄ. Ἔχει δημοσιεύσει μελέτες καὶ κριτικὲς εἰκαστικῶν τεχνῶν σὲ καλλιτεχνικὰ περιοδικά.

Ὁ Κανέλλης καλλιέργησε τὴν προσωπογραφία καὶ τὴν τοπιογραφία, ὅπου μὲ πραγματικὴ αἴσθηση τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἐλευθέρου φωτὸς ἀποδίδει τὸ ἑλληνικὸ τοπίο καὶ τὴν διάχυτη διαφάνειά του.

Καραζήσης Γιώργος

Γεννήθηκε στὸ Κίεβο τῆς Ρωσίας τὸ 1918. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν Γαλλία καὶ στὴν Ἰταλία ζωγραφικὴ καὶ διακοσμητικὴ. Πῆρε μέρος σὲ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα καὶ Θεσσαλονίκη καὶ ἐμφανίσθηκε καὶ σὲ μιά Πανελλήνιο. Εἶναι ὁπαδὸς τοῦ σουρεαλισμοῦ.

Καρτωνάκης Νάκης Νικόλαος

Γεννήθηκε στη Σμύρνη τὸ 1899. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα. Ἔργαστηκε στὴ Φλωρεντία καὶ στὸ Παρίσι. Ἔχει διοργανώσει ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ ἔχει πάρει μέρος σὲ ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους.

Ζωγραφίζει κυρίως τοπία καὶ πορτραῖτα μὲ ἓνα δικό του, προσωπικὸ τρόπο, ἐπηρασμένος ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ λαϊκὴ τέχνη.

Κασόλας Ἰωάννης

Γεννήθηκε στὸ Μεσολόγγι. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Ἐγίνε καθηγητὴς σχεδίου στὸ Πειραματικὸ Σχολεῖο τοῦ Παν/μίου Θεσσαλονίκης. Ἔργα του παρουσιάσε σὲ Πανελληνίους καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις.

Τοπιογράφος μὲ πλούσια χρωματικὴ σκάλα, ζωγράφησε μὲ ἀνετὴ τεχνικὴ καὶ σταθερὸ σχέδιο. Θέματα ἀγιογραφίας καὶ τοπία δίνουν τὸ μέτρο τῆς καλλιτεχνικῆς του εὐαισθησίας.

Καστανάκης Νίκος

Γεννήθηκε τὸ 1896 στὴν Πόλη καὶ πέθανε τὸ 1961 στὴν Ἀθήνα. Ἐμφανίσθηκε ὡς γελοιογράφος στὰ περιοδικὰ καὶ ἡμερολόγια τῆς Πόλης. Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφὴ ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα ὅπου ἐργάστηκε. Ὑπῆρξε συνεργάτης πολλῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων. Ἔργα του παρουσίασε κατὰ καιροὺς σὲ ἐκθέσεις Ἀθηναίων γελοιογράφων.

Καταγᾶ-Λάμπρου Λάντα

Γεννήθηκε στὸ Ναύπλιο. Σπούδασε στὸ Παρίσι στὴν Ecole des Beaux Arts καὶ στὴν Ἀκαδημία Julian. Διοργάνωσε πολλὲς ἀτομικὲς καὶ πῆρε μέρος σὲ Πανελληνίους καὶ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ.

Κατράκη Βάσω

Γεννήθηκε στὸ Αἰτωλικὸ Μεσσηνίας τὸ 1914. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν ζωγραφικὴ στὸ ἐργαστήριό τοῦ Κ. Παρθένη καὶ χαρακτηριστικὴ στὸ ἐργαστήριό τοῦ Ἰ. Κεφαλληνοῦ. Ἔχει παρουσιάσει ἔργα τῆς σὲ Πανελληνίους καὶ σὲ ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ ἔχει ἀντιπροσωπεύσει τὴν Ἑλλάδα στὴν Μπιεννάλε Βενετίας, ὅπου τιμήθηκε μὲ τὸ βραβεῖο λιθογραφίας.

Μὲ ἀπόλυτη κατοχὴ τῶν τεχνικῶν μέσων ἡ Κατράκη ἀποδίδει μὲ τὴν χαρακτηριστικὴ τὸν μνημειακὸ χαρακτήρα τῆς πλαστικῆς. Ἄσπρες μικρὲς ποιότητες διαφοροποιοῦν τίς μαῦρες ἐπιφάνειες δημιουργώντας ἔνταση καὶ πλαστικότητα στὸ ἐξπρεσιονιστικὸ περιεχόμενο τῆς χαρακτηριστικῆς τῆς.

Καφῆς Δημήτριος

Γεννήθηκε τὸ 1897 στὸ Βαθὺ τῆς Σάμου. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Φοίτησε ἐπίσης γιὰ δύο χρόνια καὶ στὸ τμήμα γλυπτικῆς. Συνέχισε τίς σπουδές του μὲ

ύποτροφία στο Παρίσι όπου παρακολούθησε την Ecole Supérieure des Beaux Arts. Έργα του παρουσίασε σε ατομικές, ομαδικές και Πανελληνίους εκθέσεις.

Άγιογράφος και ζωγράφος με παραστατικό χαρακτήρα παρέμεινε πιστός στα διδάγματα του ακαδημαϊσμού.

Καχριμάνη Φωφώ

Γεννήθηκε και πέθανε στην Αθήνα. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών ζωγραφική με δασκάλους τους Ού. Άργυρο και Κ. Παρθένη και χαρακτηριστική με τον Ί. Κεφαλληνό. Έλαβε μέρος σε πολλές Πανελληνίους. Έργα της παρουσίασε και σε εκθέσεις ομαδικές στην Αμερική, στη Ρωσία, στη Ρουμανία κ.ά. Δίδαξε για πολλά χρόνια σχέδιο και ζωγραφική στο Άρσάκειο. Ξεκίνησε σαν ζωγράφος αλλά ιδιαίτερα διακρίθηκε στην χαρακτηριστική με ξυλογραφίες, λιθογραφίες και χαλκογραφίες.

Κεραμίδας Άλκης

Γεννήθηκε στην Υπάτη το 1905. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δάσκαλο τον Κ. Παρθένη. Πήρε μέρος σε Πανελληνίους και συμμετείχε σε εκθέσεις του έξωτερικού. Διοργάνωσε ατομικές στην Αθήνα και άλλες πόλεις της Ελλάδος. Κυρίως εμπνέεται από το έλληνικό ύπαιθρο. Προικισμένος με ευαισθησία και αυθορμητισμό έρμηνεύει με λιτότητα γραμμής και χρώματος το έλληνικό τοπίο.

Κεφάλια Σοφία

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1912. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και στο Πανεπιστήμιο του Καίμπριτζ. Έχει πάρει μέρος σε πολλές Πανελληνίους και ομαδικές εκθέσεις. Ζωγραφίζει έλαιογραφίες, ύδατογραφίες και σχέδια. Το έργο της ξεχωρίζει για την ευγένεια της γραμμής, την ευχέρεια του σχεδίου και τους καθαρούς και λεπτούς χρωματικούς τόνους.

Κεφαλληνός Ίωάννης

Γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια το 1894 και πέθανε στην Αθήνα το 1957. Σπούδασε στο Κάιρο και στο Παρίσι, όπου εργάστηκε συστηματικά σαν χαράκτης και εικονογράφος πολλά βιβλία.

Το 1932 διορίστηκε καθηγητής της χαρακτηριστικής στην Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών και προσέφερε πολλά σαν δάσκαλος.

Πήρε μέρος σε Πανελληνίους και διοργάνωσε μία ατομική έκθεση το 1932 στην Αθήνα.

Δημοσίευσε διάφορα δοκίμια και έκανε μία περίφημη άπεικόνιση δέκα λευκών άττικων ληκύθων με αρχαίες παραστάσεις.

Άπο το 1954 ήταν Διευθυντής της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών.

Το έργο του Κεφαλληνού, που το χαρακτηρίζει μεγάλη τεχνική τελειότητα και καλλιτεχνική ευαισθησία αποτελεί σταθμό στην νεοελληνική τέχνη και τον κατατάσσει ανάμεσα στους διδασκάλους της έλληνικής χαρακτηριστικής.

Κογεβίνας Λυκοῦργος

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα τὸ 1887 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1940. Σπούδασε στὸ Παρίσι. Ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ζωγραφικὴ καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὴν χαλκογραφία. Παρουσίασε ἔργα του σὲ πολλὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ τιμήθηκε μὲ τὸ χρυσὸ μετάλλιο τῆς Ἐκθέσεως Διακοσμητικῶν Τεχνῶν στὸ Παρίσι.

Τὰ χαρακτηριστικά του διακρίνονται γιὰ τὴν καθαρότητα τῆς γραμμῆς καὶ τὴν λιτότητα τῆς συνθέσεως.

Κοκότσης Δημήτριος

Κατάγεται ἀπὸ τὴν Κρήτη. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ μετανάστευσε στὴν Ἀμερική. Πῆρε μέρος στὶς πρῶτες Πανελληνίους Ἐκθέσεις. Ἀσχολήθηκε μὲ τὴν προσωπογραφία, θρησκευτικὰ θέματα καὶ σκηνὲς τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Ἀκαδημαϊκὸς ζωγράφος καὶ νατουραλιστῆς.

Κομνηνοῦ-Λεοῦση Δέσποινα

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ στὸ Παρίσι. Ἔργα τῆς παρουσίασε σὲ Πανελληνίους, ὁμαδικὲς καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα, στὴν Κωνσταντινούπολη, στὸ Παρίσι καὶ σὲ ἄλλες πόλεις.

Κόντογλου Φώτης

Γεννήθηκε στὶς Κυθωνίες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὸ 1897 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1965. Σπούδασε στὴ Γαλλία καὶ σὲ ἄλλες χώρες τῆς Εὐρώπης. Διοργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ πῆρε μέρος σὲ ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους. Παρουσίασε ἐπίσης ἔργα του σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς ἐμφανίσεις τῆς ἐλληνικῆς τέχνης στὴν Γαλλία, στὴν Γερμανία, στὴν Νορβηγία, στὴν Ἰταλία, στὴν Ἀμερική καὶ τιμήθηκε μὲ πολλὰ μετάλλια καὶ βραβεῖα στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ.

Ἐργάσθηκε σὰν συντηρητῆς καὶ ἀντιγραφεὺς τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν, τοῦ Μουσείου Κερκύρας καὶ τοῦ Κοπτικοῦ Μουσείου στὸ Κάιρο. Ἀγιογράφησε ἐκκλησίες καὶ ζωγράφησε φορητὲς εἰκόνες ναῶν. Ἔχει ἐπίσης εἰκονογραφήσει βιβλία καὶ ἔχει κάνει σχεδιάσματα λαογραφικῆς ὕλης. Ἡ συγγραφικὴ ἐργασία του εἶναι πλουσιώτατη.

Σὰν ζωγράφος ὁ Κόντογλου ἀκολούθησε στὴν ἀρχὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ ρεαλισμὸ πού ἐγκατέλειψε γρήγορα γιὰ μιὰ ζωγραφικὴ ἐπηρεασμένη βαθιὰ ἀπὸ τὴν λαϊκὴ καὶ βυζαντινὴ παράδοση ἀλλὰ καὶ ἐντονα προσωπικὴ.

Κορογιαννάκης Ἀλέξανδρος

Γεννήθηκε στὰ Μέγαρα τὸ 1906 καὶ πέθανε τὸ 1969 στὴν Ἀθήνα. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν, ἐπιδόθηκε στὴν ξυλογραφία καὶ ἀργότερα σπούδασε στὴ Βιέννη χαλκογραφία. Εἰδικεύτηκε στὴν τεχνικὴ χαράξεως καὶ ἐκτυπώσεως τραπεζογραμμάτων.

Πῆρε μέρος σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ διεθνεῖς

στην Βενετία, στο Λουγκάνο, στο Παρίσι στην 'Αλεξάνδρεια κ.ά.

Τιμήθηκε με το χρυσό βραβείο χαρακτηρισής στην Διεθνή Έκθεση του 1937 στο Παρίσι και με το α' βραβείο χαρακτηρισής στην Α' Μπιεννάλε της 'Αλεξανδρείας.

Κοσμαδόπουλος Γεώργιος

Γεννήθηκε στο Βόλο το 1895 και πέθανε στην 'Αθήνα το 1967. Σπούδασε ζωγραφική στην 'Ακαδημία Καλών Τεχνών στην Λειψία και αργότερα στην 'Ακαδημία Grande Chaumière στο Παρίσι.

Όργάνωσε ατομικές εκθέσεις και πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές και Πανελληνίους. Έξέθεσε επίσης έργα του σε διεθνείς εκθέσεις στο Παρίσι, στη Βενετία, στο Σίδνεϋ καθώς και στην Ν. 'Υόρκη. Τιμήθηκε με το αργυρό μετάλλιο στην διεθνή έκθεση του 1936 στο Παρίσι.

Ό Κοσμαδόπουλος κλίνει προς τόν έμπρεσιονισμό τόσο στην σύνθεση όσο και στο χρώμα.

Κούρκουλος Σεβαστιανός

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1913. Σπούδασε στην Σχολή Καλών Τεχνών της Κερκύρας και διδάχτηκε χρωμολιθογραφία και ζωγραφική από τόν Δ. Γιαννουκάκη. Μαθήτευσε επίσης κοντά στον 'Αγ. Γιαλλινά. Έργα του παρουσίασε σε Πανελληνίους, ομαδικές και ατομικές εκθέσεις. Οι ύδατογραφίες του αποδίδουν με χρωματική έναρμόνιση τό αγαπημένο του θέμα, τό ύπαιθρο.

Κουτσοურής Κώστας

Γεννήθηκε στα Καλάβρυτα το 1913. Σπούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Έργα του εξέθεσε σε Πανελληνίους και ομαδικές εκθέσεις. Διετέλεσε συντηρητής έργων της 'Εθνικής Πινακοθήκης.

Ζωγραφίζει αποκλειστικά τοπία, τά όποια αποδίδει με όλες τις εύαισθητες έναλλαγές του πρασίνου κάτω από την επίδραση τών έντόνων φωτοσκιάσεων.

Κυριακού-Καλλιγᾶ Νέλλη

Γεννήθηκε στο 'Ηράκλειο Κρήτης. Πήρε τά πρώτα μαθήματα ζωγραφικής από τόν Κ. Παρθένη. Συνέχισε τις σπουδές της στην 'Ακαδημία της Βιέννης στον Ζωγράφο Bray Btuyayer, στην Ecole National des Beaux Arts και στην Academie de la Grande Chaumiere στο Παρίσι.

Διοργάνωσε ατομικές εκθέσεις στην 'Αθήνα και στην έπαρχία. Πήρε μέρος σε Πανελληνίους καθώς και σε ομαδικές στην 'Ελλάδα και στο έξωτερικό.

Κωνσταντινίδη 'Ελένη

Γεννήθηκε στην 'Αθήνα το 1915. Σπούδασε ζωγραφική στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δάσκαλο τόν Κ. Παρθένη και χαρακτηρισή με τόν 'Ι. Κεφαλληνό. 'Ασχολήθηκε με την

Ξυλογραφία αλλά κυρίως διακρίθηκε σαν ζωγράφος. Πήρε μέρος σε πολλές Πανελληνίους, διοργάνωσε και εκθέσεις ατομικές. Έργα της παρουσίασε στην Πράγα, στη Ν. Ύορκη, Άλεξάνδρεια, Χιλή, Σουηδία, Ρωσία, Ίταλία, στη Μπιεννάλε του Σάν Πάολο και στην Μπιεννάλε της Άλεξανδρείας.

Λαγόνα Ίφιγένεια

Γεννήθηκε στο Μεσολόγγι το 1916. Σπούδασε ζωγραφική στην Άνωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών των Άθηνών. Έχει διοργανώσει ατομικές εκθέσεις και έχει παρουσιάσει έργα της σε ομαδικές και Πανελληνίους. Έξέθεσε επίσης στην Άλεξάνδρεια στη Ρώμη, στην Όλλανδία, στη Νέα Ύορκη, και στο Λονδίνο.

Στα έργα της με απλά μέσα και με την ανάλαφρη χάρη της ύδατογραφίας κατορθώνει να αποδώσει τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του κάθε τοπίου και τη συγκίνησή της στο αντίκρουσμα της φύσεως.

Λαζαρης Θόδωρος

Γεννήθηκε στη Λειβαδιά το 1885. Σπούδασε στην Άνωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με καθητές τους Γ. Ροϊλό και Γ. Ίακωβίδη. Έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις καθώς και σε όλες τις Πανελληνίους, και έχει τιμηθεί με πολλά μετάλλια και βραβεία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Στις δημιουργίες του εκφράζεται η αγάπη του για τον τόπο του, για τους ανθρώπους και τα υπάρχοντά τους. Με το προσωπικό χαρακτηριστικό ύψος αποδίδει στα έργα του τα φωτεινά χρώματα ή την ύγρη νοτισμένη ατμόσφαιρα του δειλινού. Ευαίσθητοι χρωματικοί τόνοι διαχέονται σαν άχλη πάνω από τα δένδρα, την από την βροχή νοτισμένη γη, τους τοίχους των σπιτιών, τα χωριά και τις πόλεις. Είναι μια ατμοσφαιρική απόδοση που ενώ ξεφεύγει από το κλίμα της ξερής μεταλλικής ξεκάθαρης αποδόσεως του Άκαδημαϊσμού παραμένει στην εικονική παράσταση της φύσεως ή του αντικειμένου.

Λαναρά Έλένη

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Σπούδασε ζωγραφική στην ελεύθερη Σχολή του Κ. Ήλιάδη. Έχει διοργανώσει ατομικές εκθέσεις και έχει παρουσιάσει έργα της σε Πανελληνίους και σε ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Στη ζωγραφική της, όπου προχωρεί σε μία σταδιακή αφαίρεση που φθάνει στην κατάργηση του αντικειμένου, εκφράζεται με χρωματική ευαισθησία, ειλκρίνεια και ελευθερία.

Λασκαρίδου Σοφία

Γεννήθηκε στην Άθήνα το 1882 και πέθανε το 1965. Σπούδασε στην Σχολή Καλών Τεχνών των Άθηνών, στο Μόναχο με ύποτροφία και αργότερα στο Παρίσι. Διοργάνωσε δέκα ατομικές εκθέσεις και πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές και διεθνείς στην Άθήνα, στο Παρίσι, στο Μόναχο, στο Βερολίνο και στην Ρώμη.

Τιμήθηκε με βραβεία, στην Άθήνα το 1903, στο Μόναχο το 1910 και στο Παρίσι το 1937.

Τα έργα της είναι σκηνές από την καθημερινή ζωή, προσωπογραφίες και τοπία έμπρεσσιο-

νιστικής τεχντροπίας.

Μαζί με την Κάκια Ναταρίδου και την Θάλεια Καραβία αποτελούσαν το πρώτο γυναικείο «τρίο» της έμπρεσιονιστικής κινήσεως στην Ελλάδα.

Λάσκαρις Κίμων

Γεννήθηκε στη Λαμία. Σπούδασε στο Έθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο αρχιτεκτονική και συνέχισε τις σπουδές του στο Παρίσι. Έχει τιμηθεί με τον Ταξιάρχη του Φοίνικος.

Λεονταρίτου Ρέα

Γεννήθηκε στο Αξάριο της Μ. Ασίας το 1910. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών με δάσκαλο τον Κ. Παρθένη. Διοργάνωσε μια ατομική έκθεση το 1951 στην Αθήνα και πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές και Πανελληνίους. Έργα της παρουσίασε επίσης σε εκθέσεις στη Ν. Υόρκη, στην Αλεξάνδρεια, στο Παρίσι, στη Γερμανία και σε άλλες χώρες του έξωτερικού.

Στά πορτραίτα, στις νεκρές φύσεις και στα τοπία της με λιτότητα και χρωματική ευαισθησία κατορθώνει να δώσει την ποιότητα και την ύψη των αντικειμένων.

Λύτρα Μαρία

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1889. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δασκάλους τους Δ. Γερασιώτη, Σπ. Βικάτο, Γ. Ροϊλό και τον σύζυγό της Νικόλαο Λύτρα.

Ζωγραφίζει νεκρές φύσεις, τοπία και προσωπογραφίες.

Λύτρας Νικόλαος

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1883 και πέθανε το 1927. Σπούδασε στην Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών με δάσκαλο τον πατέρα του Νικηφόρο Λύτρα. Από το 1907 ως το 1911 φοίτησε στην Ακαδημία του Μονάχου με καθηγητή τον Löfftz και το 1911 γύρισε στην Αθήνα, όπου έγινε μέλος της «Ομάδος Τέχνης». Το 1923 διορίστηκε καθηγητής της ζωγραφικής στην Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών και δίδαξε ως τον θάνατό του.

Ο Λύτρας αναδείχθηκε ένας δυνατός νατουραλιστής ζωγράφος στα πλαίσια του έμπρεσιονισμού. Στις σκηνές από την ζωή, στις θαλασσινές συνθέσεις και στα τοπία του υπάρχει πλούσιος λυρισμός και ευαισθησία στο φως και στο χρώμα. Οι ωραιότερες δημιουργίες του είναι τα πορτραίτα του, που έχουν ιδιαίτερη δύναμη και έκφραστικότητα.

Λύτρας Περικλής

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1888 και πέθανε το 1940. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών, απ' όπου αποφοίτησε το 1909. Το 1928 έφυγε με υποτροφία στο Παρίσι για να συνεχίσει τις σπουδές του και έμεινε εκεί δύο χρόνια.

Όργάνωσε ατομικές εκθέσεις στο Παρίσι και στην Αθήνα και πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές.

Γυιός του μεγάλου Λύτρα, ζωγράφισε τοπία και σκηνές καθημερινής ζωής με νεο-εμπρεσιονιστικά στοιχεία.

Μαγγιώρου Λουκία

Γεννήθηκε το 1914. Σπούδασε ζωγραφική και χαρακτική στη Σχολή Καλών Τεχνών. Πήρε μέρος σε διάφορες εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Τα έργα της ξεχωρίζουν για το τοπικό χρώμα τους, την χρωματική αρμονία και το σκηνογραφικό στοιχείο.

Μαγιάσης Βασίλειος

Γεννήθηκε στο Κάιρο το 1880 και πέθανε στην Λέρο το 1926. Σπούδασε στην Νεάπολη της Ιταλίας στην Ακαδημία των Καλών Τεχνών με καθηγητή τον Δ. Μορέλλι. Ταξίδεψε σε διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις και το 1914 ήλθε στην Αθήνα. Παρουσίασε έργα του στο Κάιρο, στην Αθήνα κ.ά.

Ο Μαγιάσης ζωγράφισε κυρίως τοπία και θαλασσογραφίες με επίδραση του γερμανικού ακαδημαϊσμού.

Μαγιάσης Νικόλαος

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1905. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δασκάλους τους Γ. Ιακωβίδη, Δ. Γερασιώτη, Σπ. Βικάντο. Έργα του παρουσίασε σε πολλές ατομικές εκθέσεις και σε Πανελληνίους.

Θαλασσογραφίες και τοπία αποτελούν το ειλικρινές ζωγραφικό έργο του.

Μαθιόπουλος Παύλος

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1876 και πέθανε το 1956. Σπούδασε στην Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητή τον Νικηφόρο Λύτρα και στο Παρίσι στην Ακαδημία Julian. Το 1911 διορίστηκε καθηγητής της Σχολής Καλών Τεχνών και το 1949 έγινε ακαδημαϊκός. Έργα του παρουσίασε στην Αθήνα, στο Κάιρο, στο Παρίσι, στο Βερολίνο, στο Άμστερνταμ, στη Ρώμη.

Ζωγράφισε θέματα καθημερινής ζωής, τοπία και προσωπογραφίες.

Η χρωματική πανδαισία του, την οποία με τόλμη μάς παρουσιάζει, τον καθιέρωσαν σαν ένα από τους πρώτους δεξιοτέχνες της ζωγραφικής με μολύβι, παστέλ και γκουάς.

Πρωτοποριακή υπήρξε και η προσφορά του στα θέματα σχεδιάσεως αφισσών με σκοπό την προβολή των πρώτων βιομηχανικών προϊόντων.

Μακαρώνα Νίτσα

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική σε ελεύθερες Σχολές και ειδικεύτηκε στη Μονοτυπία. Διοργάνωσε πολλές ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και παρουσίασε έργα της σε Πανελληνίους και ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Έλαιογραφίες, ύδατογραφίες με ανάλαφρα χρώματα και αξιόλογες μονοτυπίες αποτελούν το έργο της, που διακρίνεται για το αίσθημα, και τη χρωματική αρμονία. Τα τοπία κυριαρχούν στα θέματά της.

Μανιά-Κολοκοτρώνη Έλενη

Γεννήθηκε στη Λαμία και πέθανε το 1968. Σπούδασε ζωγραφική στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δασκάλους τους Σπ. Βικάτο, Δ. Μπισκίνη, Έπ. Θωμόπουλο, Π. Μαθιόπουλο και Κ. Παρθένη. Πήρε μέρος σε όλες τις Πανελληνίους εκθέσεις, σε πολλές ομαδικές και διοργάνωσε ατομικές.

Ζωγράφισε κυρίως τοπία. Στο έργο της υπάρχει συγκίνηση, πλαστική δύναμη και ευαισθησία.

Μανουσάκης Γεώργιος

Γεννήθηκε στο 'Ηράκλειο Κρήτης το 1914. Σπούδασε ζωγραφική και χαρακτική στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητές τους Κ. Παρθένη, Ού. 'Αργυρό και 'Ι. Κεφαλληνό. Παρουσίασε έργα του σε Πανελληνίους, ατομικές και εκθέσεις της ομάδος «'Αρμός».

Ο Γεώργιος Μανουσάκης είναι ο ζωγράφος που αποδίδει με λιτότητα αλλά διαπεραστική διείσδυση την σαγήνη του κόσμου των άπλων πραγμάτων. Ξεμοναχιασμένα από τον άλλο κόσμο αποκτούν ξαφνικά έξωπραγματική υπόσταση χωρίς όμως να βγαίνουν από την σφαίρα της στενής τους επικοινωνίας με την ανθρώπινη αίσθηση.

Μαστιχιάδης Φώτιος

Γεννήθηκε στο 'Αϊβαλί της Μ. 'Ασίας. Μαθήτευσε κοντά στον Φώτη Κόντογλου. 'Ασχολήθηκε με την ζωγραφική αλλά κυρίως διακρίθηκε σαν χαράκτης. Φιλοτέχνησε χαλκογραφίες, ξυλογραφίες, λιθογραφίες. 'Εργάστηκε πολλά χρόνια στο νομισματοκοπείο της Τραπεζής 'Ελλάδος.

Ματσάκης Μίκης

Σπούδασε στο Παρίσι, στην 'Ακαδημία Grande Chaumière και στην 'Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου. Έχει διοργανώσει πολλές ατομικές εκθέσεις στην 'Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έχει τοιχογραφήσει εκκλησίες στην 'Ελλάδα, στην Αίγυπτο, στις 'Ηνωμένες Πολιτείες και είναι καλλιτεχνικός σύμβουλος του Πατριαρχείου 'Αλεξανδρείας από το 1954.

'Αγαπημένο του θέμα είναι η φύση. Στα ελληνικά τοπία του αποδίδει την ατμόσφαιρα και το φως των ελληνικών νησιών και της ύπαιθρου.

Μεγαλίδης Δημήτρης

Γεννήθηκε στην 'Αθήνα το 1908. Σπούδασε ζωγραφική και χαρακτική στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών των 'Αθηνών και στο Παρίσι. Έργα του παρουσίασε σε ατομικές, ομαδικές εκθέσεις του εξωτερικού καθώς και σε Πανελληνίους. Το 1963 πήρε μέρος στη Διεθνή Έκθεση Χαρακτικής στα Σαντιάγο της Χιλής.

Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ περιβάλλον του, ἡ σκληρὴ ζωὴ τῆς ἐπιβιώσεως καὶ ὁ μόχθος τῆς ἐργασίας εἶναι τὰ θέματα πού τὸν ἀπασχόλησαν κατὰ καιροῦς. Προσωπογράφος καὶ χαράκτης φιλοτέχνησε ἐπίσης λευκώματα.

Μηλιάδης Στυλιανὸς

Γεννήθηκε στὴ Χίο τὸ 1881 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1965. Μαθήτευσε κοντὰ στὸν Κ. Βολανάκη καὶ μετὰ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα. Τὸ 1898 πῆγε στὸ Μόναχο καὶ συνέχισε τὶς σπουδές του στὴν Ἀκαδημία Καλῶν Τεχνῶν μὲ καθηγητὲς τοὺς Ν. Γύζη καὶ Löfftz καὶ ἀργότερα φοίτησε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὸ Παρίσι ὅπου ἔμεινε 15 χρόνια.

Διοργάνωσε πολλὲς ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ. Παρουσίασε ἐπίσης ἔργα του σὲ πολλὲς Πανελληνίους καθὼς καὶ σὲ διεθνεῖς ἐκθέσεις στὴ Γαλλία, στὴ Βενετία, στὸ Σίδνεϋ, στὴ Στοκχόλμη.

Διακρίθηκε στὸ τοπίο, πού ἀπέδωσε μὲ ἰδιαίτερη εὐαισθησία φωτὸς καὶ χρώματος. Ἡ ἐμπροσ-
σιονιστικὴ του ἔκφραση εἶναι τὸ κατάλοιπο τῆς μαθητείας του στὴ Γαλλία.

Μηταράκης Ἰωάννης

Γεννήθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια τὸ 1898 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1962. Μεγάλωσε στὴ Χίο καὶ τὸ 1915 ἔφυγε γιὰ σπουδὲς στὸ Παρίσι, ὅπου ἔμεινε δεκαπέντε χρόνια καὶ ἀπασχόλησε πολλὲς φορὲς τὴν κριτικὴ. Μετὰ τὴν ἐπιστροφή του στὴν Ἑλλάδα ἔγινε μέλος τῆς «Ὁμάδος Τέχνης».

Πῆρε μέρος σὲ Πανελληνίους ἐκθέσεις καὶ διοργάνωσε ἀτομικὲς στὴν Ἀθήνα, στὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ στὸ Κάιρο. Ἔργα του παρουσίασε ἐπίσης σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς καὶ διεθνεῖς ἐκθέσεις στὴ Γαλλία, στὴ Βενετία, στὴν Αἴγυπτο, στὴν Ν. Ἀμερικὴ καὶ τιμήθηκε μὲ βραβεῖα στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ.

Μὲ χαρακτήρα ἔντονα προσωπικὸ ἀποδίδει στὰ τοπία τὸ φῶς, τὸ χρῶμα καὶ τὶς πλαστικὲς ἰσορροπίες τοῦ κυκλαδίτικου τοπίου.

Μιχελῆ Ἔφη

Γεννήθηκε καὶ σπούδασε στὴν Ἀθήνα. Διοργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ παρουσίασε ἔργα τῆς σὲ Πανελληνίους. Ἐξέθεσε ἐπίσης σὲ ὁμαδικὲς καὶ διεθνεῖς ἐκθέσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἔχει τιμηθῆ μὲ ἀργυρὸ μετάλλιο καὶ δῖπλωμα τιμῆς στὸ Παρίσι καὶ μὲ μετάλλιο στὴ Διεθνῆ Ἐκθεση τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ Ἔφη Μιχελῆ ἀνήκει στοὺς ζωγράφους πού ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὴν λαϊκὴ παράδοση ἐκφράζονται μέσα σὲ χώρους ἀπροοπτικούς μὲ ἀπλοϊκὰ, σχηματοποιημένα πρόσωπα καὶ πράγματα.

Μόραλης Γιάννης

Γεννήθηκε στὴν Ἄρτα τὸ 1916. Σπούδασε ζωγραφικὴ καὶ χαρακτικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν, στὴ Ρώμη καὶ στὸ Παρίσι, ὅπου παρακολούθησε καὶ μαθήματα τεχνικῆς τῆς τοιχογραφίας καὶ τοῦ μωσαϊκοῦ. Πῆρε μέρος σὲ Πανελληνίους καὶ σ'

άλλες ομαδικές εκθέσεις όπως της ομάδας «Αρμός», της οποίας υπήρξε και ιδρυτικό μέλος. Έργα του παρουσίασε σε μεγάλες πόλεις της Ευρώπης και της Αμερικής. Είναι τακτικός καθηγητής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών.

Στη ζωγραφική του Μόραλη της εποχής του έργου αριθ. 40 τα αντικείμενα εκφράζονται με σύντομη, περιεκτική χρωματική απομόνωση, τυλιγμένα με το αίσθημα του ζωγραφικού πάθους και το έμπνευσμένο από τα χρώματα φως. Η απελευθέρωση του ζωγράφου από την ζωγραφική αυτή έκφραση αλλά όχι από το χρωματικό αίσθημα και το φως, θα προέλθουν όχι από έξωγενή ρεύματα αλλά από την παραδοσιακή ελληνική ζωγραφική. Η ταυτότητα του φωτός και του χρώματος είναι το κύριο θέμα της Τέχνης του. Και τα δύο διαχέονται σε κάθε του έργο, μέσα στο οποίο η εύγενική ανθρώπινη μορφή είναι ο πρωταγωνιστής.

Μόσχος Γεώργιος

Γεννήθηκε στην Αλεξανδρούπολη το 1907. Σπούδασε στην Σχολή Καλών Τεχνών ζωγραφική και χαρακτική με δασκάλους τον Κ. Παρθένη και τον Ί. Κεφαλληνό. Έχει εκθέσει σε Πανελληνίους εκθέσεις και άλλες ομαδικές. Συμμετείχε με χαρακτηριστικά έργα στην έκθεση Έλληνικής χαρακτικής στην Κόζιτσε και Πράγα το 1936, στην Διεθνή των Παρισίων το 1937 και 1949, στην Λειψία και Στοκχόλμη το 1940. Το 1937 τιμήθηκε με χάλκινο μετάλλιο στην Διεθνή Έκθεση χαρακτικής των Παρισίων.

Η χαρακτική του Μόσχου δίνει όλες τις δυνατότητες που προσφέρει η απόδοση του μαύρου-άσπρου στην δημιουργία των φωτιστικών αντιθέσεων και στην επεξεργασία της μορφής με μόνο μέσο το έπιμελημένο γραμμικό σχέδιο. Συνέπεια και ειλικρίνεια διακρίνουν το εικονικό, απόλυτα αρμονικό έργο του.

Μπάρμπας Κώστας

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και νωπογραφία στην Ιταλία. Έχει πάρει μέρος σε Πανελληνίους και σε ομαδικές εκθέσεις στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Τα θέματά του είναι τοπία, νεκρές φύσεις και συνθέσεις.

Μποκατσιάμης Βικέντιος

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1856 και πέθανε στην Αθήνα το 1933. Σπούδασε στη Μασσαλία, στη Ρώμη και στη Φλωρεντία.

Το 1900 διορίστηκε καθηγητής στη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών. Διοργάνωσε ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα και παρουσίασε έργα του σε πολλές ομαδικές.

Τιμήθηκε με Αργυρό Σταυρό.

Ο Μποκατσιάμης είναι ύδατογράφος και ζωγράφισε τοπία, θαλασσογραφίες και πορτραίτα. Τα τοπία της Κερκύρας, χαρακτηριστικά για το χρώμα τους, είναι από τις ωραιότερες δημιουργίες του.

Μπουζιάνης Γεώργιος

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1885 και πέθανε το 1959. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών με καθηγητές τους Κ. Βολανάκη, Ν. Λύτρα, Δ. Γερασιώτη και Γ. Ίακωβίδη, στο Μόναχο και στο Βερολίνο.

Στο Μόναχο πήρε μέρος σε πολλές εκθέσεις με το σωματείο Künstlergenossenschaft και το 1927 έγινε μέλος της Neue Seccession, του σωματείου των πρώτων εξπρεσιονιστών.

Το 1935 ήλθε στην Ελλάδα και πήρε μέρος σε πολλές εκθέσεις των ομάδων «Τέχνη» και «Στάθμη» καθώς και σε Πανελληνίους και το 1949 οργάνωσε μεγάλη ατομική έκθεση στον «Παρνασσό». Έργα του παρουσίασε επίσης σε διεθνείς εκθέσεις στη Γερμανία, στη Βενετία και στη Ρώμη.

Το 1956 τιμήθηκε με το βραβείο Guggenheim.

Ο Μπουζιάνης είναι βαθιά επηρεασμένος από τον γερμανικό εξπρεσιονισμό, ή εμφύτη όμως επίδραση της καταγωγής του τον απομακρύνει από τους βορινούς όμοτέχνους του και δεν τον παρασύρει σε σκυθρωπές χρωματικές εκφράσεις. Τα έργα του, που αποδίδουν τον ανήσυχο και ταραγμένο ψυχικό του κόσμο, είναι χαρακτηριστικά για τη δύναμη και την συναισθηματική ροπή προς την έκφραση.

Μπούκη Δώρα

Γεννήθηκε στην Ύδρα. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δασκάλους τους Γ. Ίακωβίδη και Κ. Παρθένη. Διοργάνωσε πολλές ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και παρουσίασε έργα της σε ομαδικές. Το 1939 στη Ν. Υόρκη και σε ομαδική Διεθνή Έκθεση τιμήθηκε με χρυσό βραβείο

Ζωγραφίζει τοπία με ευαισθησία και αρμονία χρωματικών τόνων και δίνει στην πραγματικότητα μια άχλυ όνειρου.

Μπραέσσας Δημήτριος

Γεννήθηκε στο Αιτωλικό το 1882 και πέθανε στην Αθήνα το 1964. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών, απ' όπου αποφοίτησε το 1909 και εργάστηκε σαν καθηγητής στην Μαρά-σλειο Παιδαγωγική Ακαδημία. Οργάνωσε ατομικές εκθέσεις και πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές και Πανελληνίους. Έξέθεσε επίσης σε διεθνείς εκθέσεις στη Βενετία, στη Στοκχόλμη και στο Κάιρο. Ζωγράφισε τοπία και σκηνές της καθημερινής ζωής με το μόχθο των απλών ανθρώπων. Ο Μπραέσσας ανήκει στους προδρόμους των νεοελλήνων ζωγράφων που ακολούθησαν τον γαλλικό εμπρεσιονισμό.

Ντάκος Κωνσταντίνος

Γεννήθηκε το 1905 στα Τρίκκαλα. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών ζωγραφική και χαρακτική. Πήρε μέρος σε όλες τις Πανελληνίους και διοργάνωσε ατομικές εκθέσεις.

Ζωγράφισε πορτραίτα και τοπία.

Νικολάου Νίκος

Γεννήθηκε στην Ύδρα τὸ 1909. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴ Ρώμη καὶ στὴν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὸ Παρίσι. Πῆρε μέρος στὴν Μπιεννάλε τῆς Βενετίας καὶ τοῦ Σάν Πάολο, σὲ ἐκθέσεις στὸ Κάιρο, στὴ Ρώμη, στὸ Βελιγράδι, στὴν Ὀττάβα, στὴν Σουηδία, στὴν Ν. Ὑόρκη καὶ στὴν ἐκθεση χαρακτηριστικῆς στὴν Πράγα. Συμμετείχε σὲ Πανελληνίους καὶ διοργάνωσε ἀτομικές. Τὸ 1939 τιμήθηκε μὲ τὴν ὑποτροφία τοῦ πρίγκηπος Νικολάου γιὰ τὴ σπουδὴ τοῦ ἑλληνικοῦ τοπίου.

Ἡ ζωγραφικὴ του εἶναι πιστὰ τοποθετημένη στὴν βαθιὰ ριζωμένη ἑλληνικὴ παράδοση. Πνευματικὴ εὐστροφία καὶ συνθετικὴ ἐλαστικότης τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ἐξουσιάζη ἀπόλυτα τὸν χρωστήρα καὶ τὸ χρῶμα καὶ νὰ παρουσιάσῃ πλούσια σκάλα εὐρημάτων ζωγραφικῶν. Τὸ ἀδιαφιλονίκητο ταλέντο του, ἡ ἐλευθερία τοῦ σχεδίου του καὶ ἡ χρωματικὴ λιτότης τῶν ἔργων του ἔδωσαν παραδοσιακά δείγματα τῆς ζωγραφικῆς του, ποὺ ἀποτελοῦν σταθμοὺς τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς.

Ξένος Νίκος

Γεννήθηκε στὴ Ζάκυνθο τὸ 1908. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δασκάλους τοὺς Γ. Ἰακωβίδη, Ν. Λύτρα, Σπ. Βικᾶτο. Πῆρε μέρος σὲ πολλὲς ὁμαδικές ἐκθέσεις καὶ Πανελληνίους. Διοργάνωσε ἐπίσης ἀτομικές.

Στὴ ζωγραφικὴ του κυριαρχεῖ τὸ τοπίο. Εἶναι παραστατικὸς ἐμπρεσιονιστὴς μὲ πλούσιο φῶς, εὐγένεια χρωματικῆ, γερὸ σχέδιο καὶ γραφικότητα.

Ἰθωνναῖος Νικόλαος

Γεννήθηκε στὴν Καλαμάτα τὸ 1877 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1950. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα μὲ καθηγητὲς τοὺς Ν. Λύτρα καὶ Κ. Βολανάκη καὶ στὸ Μόναχο. Πῆρε μέρος σὲ πολλὲς ὁμαδικές ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα, στὴν Σμύρνη κ.ά.

Πιστὸς ἀκαδημαϊκὸς-νατουραλιστὴς παρουσίασε σκηνές καθημερινῆς ζωῆς. Ἀργότερα μὲ νεοεμπρεσιονιστικὴ διάθεση μᾶς ἔδωσε ὠραιότατα θαλασσινὰ τοπία.

Οἰκονομίδη Πηνελόπη

Γεννήθηκε στὴν Κωνσταντινούπολη τὸ 1894 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1963. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δασκάλους τοὺς Γ. Ροῖλό, Γ. Ἰακωβίδη καὶ Δ. Γερασιώτη. Ὁργάνωσε τρεῖς ἀτομικές ἐκθέσεις καὶ πῆρε μέρος σὲ πολλὲς Πανελληνίους καὶ ὁμαδικές. Ἔργα τῆς παρουσίασε ἐπίσης σὲ ἐκθέσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Οἰκονομίδης Γεώργιος

Γεννήθηκε στὴ Χαλκίδα τὸ 1881 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1958. Σπούδασε στὴ Γερμανία, στὴν Δρέσδη ἠλεκτρομηχανικὸς καὶ ἦτο διπλωματοῦχος ἀρχιτέκτων καὶ πολιτικὸς μηχανικὸς. Αὐτοδίδακτος ζωγράφος καὶ διακοσμητὴς. Ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ξυλογλυπτικὴ καὶ τὴν σχεδίαση ἐπιπλῶν. Δίδαξε στὴν Σιβιτανίδειο Σχολὴ διακοσμητικὴ καὶ ἐπιπλοποιΐα. Ἀσχολήθηκε μὲ τὴν χαρακτηριστικὴ καὶ τὴν τορευτικὴ.

Τὰ ἔργα του ἐπηρεασμένα ἀπὸ τὴν ἀκαδημαϊκὴ παράδοση παρουσιάζουν τὴν γερμανικὴ τεχνολογία τῶν μεγάλων ἐπιφανειῶν. Ἀπλότης, λιτότης καὶ εὐγένεια χαρακτηρίζουν τὴν ζωὴ του καὶ τὸ ἔργο του.

Οἰκονομίδου Ἴρα

Γεννήθηκε στὴ Ρωσία. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν μὲ δάσκαλο τὸν Κ. Παρθένη. Ἔργα της παρουσίασε σὲ πολλὰ ὁμαδικὰ ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ, ὅπου διακρίθηκε σὲ Μπιεννάλε καὶ διεθνεῖς ἐκθέσεις. Τὸ 1962 τιμήθηκε μὲ τὸ μετάλιο τῆς πόλεως τῶν Παρισίων.

Οἰκονόμου Μιχαὴλ

Γεννήθηκε στὸν Πειραιᾶ τὸ 1888 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1933. Μαθήτευσε στὴν ἀρχὴ κοντὰ στὸν Κ. Βολανάκη καὶ τὸ 1910 πῆγε στὸ Παρίσι γιὰ νὰ σπουδάσῃ ναυπηγὸς ἀλλὰ μὲ τὴν παρακίνηση τοῦ ζωγράφου Juan Gris ἐγκατέλειψε τὶς σπουδὲς του καὶ ἀσχολήθηκε συστηματικὰ μὲ τὴ ζωγραφικὴ. Στὸ Παρίσι ἐζήσῃ περίπου εἴκοσι χρόνια καὶ τὸ 1926 ἐπέστρεψε στὴν Ἑλλάδα.

Ἔργα του παρουσίασε σὲ πολλὰ ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα, στὸ Λονδίνο καὶ στὸ Παρίσι.

Ὁ Οἰκονόμου ζωγράφισε τοπία ποὺ δίνουν τὴν ἐντύπωση ποιητικῶν ὁραμάτων μὲ ἀχνὰς ἀναλαμπὰς ἡλίου.

Πάγκαλος Κωνσταντῖνος

Γεννήθηκε στὸ Ναύπλιο τὸ 1887 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1960. Σπούδασε ζωγραφικὴ καὶ πολιτικὰς ἐπιστῆμες στὸ Παρίσι καὶ ἀσχολήθηκε ἰδιαιτέρως μὲ τὴν ἱστορία τῆς Τέχνης. Ὁργάνωσε ἀτομικὰ ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ πῆρε μέρος σὲ ὁμαδικὰ καὶ Πανελληνίους. Ἔργα του παρουσίασε ἐπίσης σὲ ἐκθέσεις στὸ Παρίσι καὶ στὴ Βιέννη καὶ σὲ διεθνεῖς στὴ Βενετία καὶ στὸ Κάιρο.

Διετέλεσε Διευθυντὴς Καλῶν Τεχνῶν καὶ Διευθυντὴς τῆς Στέγης Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν. Διακρίθηκε στὴ συγγραφὴ καὶ ἐπιμέλεια διαφόρων συγγραμμάτων γιὰ τὸ θέατρο καὶ τὶς εἰκαστικὰς τέχνες.

Ὁ Πάγκαλος ζωγράφισε κυρίως τοπία.

Παναγιωτόπουλος Βάγιας

Γεννήθηκε στὴν Σπερχειάδα τὸ 1907. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δάσκαλο τὸν Α. Γεωργιάδη. Ἔργα του παρουσίασε σὲ Πανελληνίους, ὁμαδικὰ καὶ ἀτομικὰ ἐκθέσεις. Εἶναι τεχνοκρίτης καὶ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου «Τέχνη καὶ Ἐποχὴ», 1960.

Τοπιογράφος, ἀκολουθεῖ τὴν νατουραλιστικὴ ἀκαδημαϊκὴ ζωγραφικὴ μὲ στοιχεῖα ἐμπρεσιονιστικά, τὰ ὁποῖα πλουτίζουν καὶ τονίζουν τὴν δυνατὴ χρωματικὴ του ἔκφραση.

Πανταζίδου Ύπατία

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δάσκαλο τόν Δ. Γερασιώτη.

Παπα Αγγαία

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα τὸ 1904. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητὴ τὸν Κ. Παρθένη καὶ χαρακτηριστὴ στην Ακαδημία Brera τοῦ Μιλάνου. Τὶς μελέτες τῆς στὴ ζωγραφικὴ συμπλήρωσε στὰ διάφορα Μουσεία καὶ Πινακοθήκες τῆς Ἰταλίας, τοῦ Μονάχου, τοῦ Παρισιοῦ καὶ τῆς Βιέννης. Διοργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ παρουσίασε ἔργα τῆς σὲ ὅλες τὶς Πανελληνίους ἀπὸ τὸ 1938 καὶ σὲ πολλὰς ὁμαδικὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ καθὼς καὶ σὲ Μπιεννάλε στὴ Βενετία καὶ στὴ Διεθνὴ ἔκθεση στὸ Παρίσι τὸ 1937, ὅπου τιμήθηκε με ἀργυρὸ μετάλιο.

Προσωπογραφίες, τοπία, ἄνθη καὶ συνθέσεις εἶναι τὰ θέματα τῆς ζωγραφικῆς τῆς ἐκφράσεως. Πιστὴ μαθήτρια τοῦ μεγάλου τῆς δασκάλου ἀφομοίωσε τὰ διδάγματα τοῦ καὶ τὰ μετέπλασε με προσωπικὴ ἀναμφισβήτητη καλλιτεχνικὴ εὐαισθησία σὲ ὠριμες ἰσορροπημένες συνθέσεις. Χρωματικὴ ἀπλοποίηση, σχεδιαστικὴ δύναμη καὶ ἐκφραστικὴ ἄρμονία ἐνώνουν τὰ στοιχεῖα σὲ ἓνα καλὰ τοποθετημένο καὶ δεμένο σύνολο.

Παπαγεωργίου Μιχ. Δόρις

Γεννήθηκε στὴν Αθήνα καὶ σπούδασε στὸ Παρίσι. Τὸ ἔργο τοῦ εἶναι γνωστὸ ἀπὸ ὁμαδικὲς καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Αθήνα καὶ σὲ ἄλλες πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἄρμονια στοὺς χρωματικοὺς συνδυασμοὺς με λυρικὴ προδιάθεση χαρακτηρίζουν τὸ ἔργο τοῦ, ποὺ ἀπλώνεται σὲ ὅλους τοὺς τομείς τῆς ζωγραφικῆς.

Παπαδημητρίου Εὐθύμιος

Γεννήθηκε στὴν Αθήνα τὸ 1895 καὶ πέθανε τὸ 1959. Νεώτατος ἄρχισε νὰ ἀσχολεῖται με τὴ χαρακτηριστικὴ καὶ ἀπὸ τὸ 1915 παρουσιάστηκε σὲ περιοδικὰ καὶ ἡμερησίδες με γελοιογραφίες καὶ σχέδια. Ἀπὸ τὸ 1917 ἄρχισε νὰ καταγίνεται με τὴν ξυλογραφία καὶ τὸ 1933 ὀργάνωσε τὴν πρώτη ἔκθεση ξυλογραφιῶν στὴν «Ὁμάδα Τέχνη». Πῆρε μέρος σὲ πολλὰς ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ διεθνεῖς στὴ Βενετία, στὸ Κάιρο, στὸ Λονδίνο, στὴ Ζυρίχη, στὴν Ἀμερικὴ κ.ά. Διοργάνωσε ἐπίσης ἀτομικὲς ἐκθέσεις. Τὸ 1958 διαδέχθηκε τὸν Κεφαλληνὸ στὴν ἔδρα τῆς Χαρακτικῆς στὴν Ανωτάτη Σχολὴ Καλών Τεχνών.

Ὁ Παπαδημητρίου χρησιμοποιοῦσε πολλὰς τεχνικὲς καὶ ἡ τέχνη τοῦ δὲν εἶναι ἡ συνήθης «γραμμικὴ» τῆς χαρακτικῆς. Τὸ ἔργο τοῦ, τοπία, νεκρὲς φύσεις καὶ πορτραῖτα, διακρίνεται γιὰ τὴν πλαστικότητα, τὴν τεχνικὴ ἀριότητα καὶ τὴν ἐκφραστικὴ τοῦ πληρότητα.

Παπαεμμανουήλ-Καπαϊτζῆ Ἴελλη

Γεννήθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια τὸ 1911. Σπούδασε στὴν Ανωτάτη Σχολὴ Καλών Τεχνών με δάσκαλο τὸν Κ. Παρθένη. Ρεαλιστικὴ ζωγραφικὴ καὶ νατουραλισμὸς διακρίνουν τὰ ἔργα τῆς. Ὑδατογραφίες καὶ ἐλαιογραφίες ἐκφράζουν τὴν χρωματικὴ τῆς εὐαισθησία. Εἰς τὴν

κοσμηματοποιία με την όποιαν επίσης ασχολείται παρουσιάζει άπλά, παραδοσιακά, εύγενικά σχήματα.

Παπαλουκάς Σπυρίδων

Γεννήθηκε τὸ 1892 στὴ Δεσφίνα Παρνασσίδος καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1957. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ στὶς Ἀκαδημίες Julian καὶ Grande Chaumière στὸ Παρίσι. Τὸ 1921 πῆρε μέρος στὴ Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία σὰν ζωγράφος τοῦ πολέμου. Ἔργα του παρουσίασε σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους ἐκθέσεις. Ἐξέθεσε ἐπίσης σὲ διάφορα παρισινὰ Salons, στὸ Λονδίνο, στὴ Ρώμη, στὸ Βελιγράδι, στὸ Κάιρο κ.ά. Εἰκονογράφησε τὴ Μητρόπολη Ἀμφίσης, καὶ ἐργάστηκε σὰν σκηνογράφος στὸ Ἐθνικὸ θέατρο καὶ στὸ θέατρο Κοτοπούλη. Διετέλεσε διευθυντὴς τῆς Πινακοθήκης τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ τὸ 1956 διορίστηκε καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν.

Ἄγιογράφος, προσωπογράφος ἀλλὰ κυρίως τοπιογράφος, ὁ Παπαλουκάς κατέχει μιὰ ιδιαίτερη θέση στὴ νεοελληνικὴ ζωγραφικὴ. Μελέτησε βαθιὰ τὴν ἑλληνικὴ φύση, τὰ χρώματα καὶ τὸ φῶς τῆς καὶ κατόρθωσε μὲ δύναμη καὶ λιτότητα νὰ φθάσῃ στὴν οὐσία τῶν ἀντικειμένων.

Παντελάκης Παῦλος

Γεννήθηκε στὴν Ὑδρα τὸ 1914 καὶ πέθανε τὸ 1973. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀργότερα συνέχισε τὶς σπουδές του μὲ ὑποτροφία τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως στὴν Ecole des Beaux Arts στὸ Παρίσι καὶ σὲ ἐλεύθερες καλλιτεχνικὲς Ἀκαδημίες. Διοργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ πῆρε μέρος σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους. Ἔργα του παρουσίασε ἐπίσης σὲ διεθνεῖς ἐκθέσεις καὶ σὲ διάφορα Salons στὴν Ἀλεξάνδρεια, στὸ Κάιρο καὶ στὸ Παρίσι. Διετέλεσε ἔφορος τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ὑδρας καὶ Ἐκτακτὸς Ἐπιμελητὴς Ἀρχαιοτήτων τοῦ νησιοῦ.

Ζωγράφισε τοπία, θαλασσογραφίες, συνθέσεις μὲ θέματα ἀπὸ τὴ δράση τοῦ Ναυτικοῦ καὶ προσωπογραφίες.

Παπαδόπουλος Λεωνίδας

Γεννήθηκε τὸ 1914 στὴ Ρωσία. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δάσκαλο τὸν Βικάντο. Ἔχει πάρει μέρος σ' ὅλες τὶς Πανελληνίους. Διοργάνωσε καὶ ἐκθέσεις ἀτομικὲς στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ πολλὲς ἐπαρχίες.

Ὅπαδός του γερμανικοῦ ἐμπρεσσιονισμοῦ διακρίθηκε ιδιαίτερα στὶς νεκρὲς φύσεις.

Παπαπαναγιώτου Σταῦρος

Γεννήθηκε στὴν Ἀγχίαλο Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας τὸ 1885 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1955. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα καὶ τὸ 1909 πῆγε μὲ ὑποτροφία στὸ Μόναχο ὅπου φοίτησε στὴν Ἀκαδημία Καλῶν Τεχνῶν.

Τὸ 1914 ἐπέστρεψε στὴν Ἑλλάδα καὶ πῆρε μέρος σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους ἐκθέσεις. Ὁργάνωσε ἐπίσης ἀτομικὲς καὶ ἐξέθεσε στὴ Διεθνῆ Ἐκθεση τοῦ 1937 στὸ Παρίσι.

Διετέλεσε διευθυντής της Πινακοθήκης του Δήμου 'Αθηναίων.

Ζωγράφισε τοπία, σκηνές υπαίθρου και άλλες συνθέσεις.

Παπανούτσου 'Ιουλία

Γεννήθηκε στη Σύρο τὸ 1900 καὶ πέθανε στὴν 'Αθήνα τὸ 1973. Εἶναι αὐτοδίδακτη ζωγράφος. Ἐξέθεσε γιὰ πρώτη φορά ἔργα της μὲ τὴν ὁμάδα «Στάθμη» τὸ 1950. Πῆρε μέρος σὲ Πανελληνίους καὶ τὸ 1956 ὀργάνωσε στὴν 'Αθήνα τὴν πρώτη ἀτομικὴ της ἐκθεση. Παρουσίασε ἐπίσης ἔργα της στὴ Ρώμη, στὴ Ν. Ἰόρκη, στὸ Παρίσι καὶ στὴν Ὀλλανδία.

Ἡ Παπανούτσου ζωγράφισε κυρίως τοπία καὶ τὰ ἔργα της διακρίνονται γιὰ τὴν ἀφέλεια καὶ τὴν εὐαισθησία τους.

Παραλῆς Γεώργιος

Γεννήθηκε στὸν Πολύγυρο Χαλκιδικῆς τὸ 1908. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἐπισκέφθηκε Σχολὲς καὶ Ἐκθέσεις συγχρόνου τέχνης στὴν Ἀγγλία, Γαλλία, Ἰταλία, Αὐστρία. Διδάσκει σχέδιο στὸ Ἀμερικανικὸ Κολλέγιο Θεσσαλονίκης. Ἔργα του παρουσίασε σὲ Πανελληνίους Ἐκθέσεις ἀπὸ τὸ 1948 καὶ σὲ ἀτομικὲς καὶ ὁμαδικὲς ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἀπὸ τὸ 1933.

Ἀρχοντικά, τοπία, θαλασσινὰ θέματα, προσωπογραφίες καὶ ἀγιογραφίες εἶναι τὰ πρῶτα του ζωγραφικὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἀποδίδει μὲ ρεαλισμό, χρησιμοποιώντας κυρίως λάδι καὶ τέμπρα. Ἀργότερα ἡ ζωγραφικὴ του, ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὰ φωτεινὰ χρώματα τοῦ υπαίθρου καὶ τὶς μορφολογικὲς σχηματοποιήσεις τῆς φύσεως, μεταφέρει σὲ μιὰ συμβολικὴ σφαῖρα τὸ ἀντικείμενο, πού τὸ ἀποδίδει μὲ τέλεια σχεδιαστικὰ μέσα καὶ ἀφαιρετικὲς τάσεις. Ἡ δημιουργικὴ ζωγραφικὴ του στὴν τελευταία της φάση παρουσιάζει μιὰ προσφυγὴ στὴ λαϊκὴ παράδοση ἀπὸ τὴν ὁποία ξεπροβάλλει ἡ προσπάθεια ἀναβιώσεως τοῦ χαμένου ρομαντικοῦ παρελθόντος.

Παρθένης Κωνσταντῖνος

Γεννήθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια τὸ 1878 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1967. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴ Βιέννη καὶ στὸ Παρίσι. Τὸ 1903 ἦλθε γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἀθήνα καὶ τὸ 1929 διορίσθηκε καθηγητὴς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν.

Ἔργα του παρουσίασε σὲ πολλὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ διεθνεῖς στὸ Παρίσι, στὴ Βενετία, στὴ Ν. Ἰόρκη κ.ά.

Διακόσμησε μὲ ἀγιογραφίες τὴ Μονὴ τοῦ Πόρου, τὸν Πατριαρχικὸ ναὸ τοῦ Καΐρου καὶ ἄλλες ἐκκλησίες.

Τὸ 1920 τιμήθηκε μὲ τὸ Ἐθνικὸ Ἀριστεῖο Τεχνῶν, τὸ 1937 πῆρε χρυσὸ βραβεῖο στὴ Διεθνή Ἐκθεση στὸ Παρίσι καὶ τὸ 1948 τιμήθηκε μὲ τὸ Α΄ βραβεῖο τῆς Πανελληνίου Ἐκθέσεως.

Πρωτοπόρος καὶ δάσκαλος, εἰσηγητὴς τοῦ ἐμπρεσιονισμοῦ στὴν ἑλληνικὴ ζωγραφικὴ, ὁ Παρθένης εἶναι σταθμὸς στὴ νεοελληνικὴ τέχνη. Λυρισμός, λιτότητα, ἐξαύλωση, πνευματικότητα καὶ ἰδεαλισμὸς εἶναι διάχυτα στὸ ἔργο, πού περιλαμβάνει μυθολογικὲς καὶ ἄλλες συνθέσεις, προσωπογραφίες, τοπία καὶ νεκρὲς φύσεις. Ὁ Παρθένης εἶχε μιὰ μοναδικὴ αἴσθηση τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ χρώματος καὶ οἱ δημιουργίες του εἶναι γνήσια ἑλληνικὲς.

Περβολαράκης Όθων

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1887. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητές τους Κ. Βολανάκη, Νικηφ. Λύτρα, Γ. Ίακωβίδη και Γ. Ροϊλό και στην Ακαδημία Julian στο Παρίσι και στην Ecole des Beaux Arts λιθογραφία. Το 1934 διοργάνωσε ατομική έκθεση στην Αθήνα. Έργα του έχει εκθέσει επίσης σε πολλές Πανελληνίους και ομαδικές καθώς και σε εκθέσεις του έξωτερικού. Έχει έκπονήσει σχέδια χαρτονομισμάτων, γραμματοσήμων, διαφημίσεων και εικονογραφήσεων σχολικών και παιδικών βιβλίων.

Στα έργα του, που διακρίνονται για την άδρη, σταθερή γραμμή και το πλούσιο χρώμα, κατορθώνει με την αφαίρεση και την απλοποίηση να αποδώσει την βαθύτερη ουσία των αντικειμένων.

Πετρούτση Ζενίκα

Σπούδασε ζωγραφική με δασκάλους τους Γεώργιο Κοσμαδόπουλο, Εύθυμη Παπαδημητρίου και Όρεστη Κανέλλη. Έχει εκθέσει σε ατομικές, ομαδικές και Πανελληνίους.

Πλακωτάρης Κώστας

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1902 και πέθανε το 1969. Σπούδασε ζωγραφική και χαρακτηριστική στη Reichmann Kunstschule στο Βερολίνο και σε ελεύθερες Ακαδημίες στο Παρίσι. Στην Αθήνα, όπου ήλθε το 1925, διοργάνωσε πολλές ατομικές εκθέσεις και πήρε μέρος σε ομαδικές και Πανελληνίους. Έργα του παρουσίασε επίσης σε εκθέσεις στο Παρίσι, στη Λειψία, στο Σαντιάγο, στο Βουκουρέστι, στη Biennale του 1936 στη Βενετία κ.ά. Το 1964 διοργάνωσε ατομική έκθεση στη Φλωρεντία. Η δραστηριότητά του στη τέχνη είναι πολύπλευρη. Ασχολήθηκε με τη ζωγραφική, τη χαρακτηριστική, τη γλυπτική, την κεραμική, τη μεταξοτυπία και τη σκηνογραφία.

Πολυκανδριώτης Αντώνης

Γεννήθηκε στη Μύκονο το 1904. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών με καθηγητές τους Γ. Ίακωβίδη, Νικ. Λύτρα, Σπ. Βικάντο και άλλους. Στο Παρίσι συνέχισε τις σπουδές του στις Ακαδημίες Grande Chaumière, Scandinave και Colarossi και συμπλήρωσε τις μελέτες του στην Ισπανία και στην Ιταλία. Διοργάνωσε ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα και παρουσίασε έργα του σε πολλές Πανελληνίους και ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έξέθεσε επίσης στις διεθνείς του Καΐρου και της Αλεξανδρείας.

Έχει ζωγραφίσει κυρίως σκηνές από την καθημερινή ζωή, που διακρίνονται για το δυνατό σχέδιο, το πλούσιο χρώμα και το λυρισμό τους.

Πομόνης Μίμης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1907 και πέθανε το 1960. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και παρουσίασε έργα του σε ομαδικές εκθέσεις και Πανελληνίους. Χρωματική εξαύλωση και πνευματική εξιδανίκευση δημιουργούν ποιητικές εκφράσεις στο έργο του.

Πουλιανός Δημήτριος

Γεννήθηκε στην Ίκαρία το 1899 και πέθανε στην Αθήνα το 1972. Σπούδασε στην Ακαδημία Julian στο Παρίσι, όπου το 1927 τιμήθηκε με το βραβείο Julian Smith και στο Πανεπιστήμιο Columbia στη Νέα Υόρκη όπου διοργάνωσε ατομική έκθεση το 1931. Ατομικές εκθέσεις διοργάνωσε και στην Αθήνα και πήρε μέρος στις Πανελληνίους από το 1936. Έργα του εξέθεσε επίσης σε ομαδικές εκθέσεις στη Γαλλία και στη Νέα Υόρκη και κέρδισε πολλές τιμητικές διακρίσεις.

Τα έργα του είναι χαρακτηριστικά για την υποβλητική ατμόσφαιρα και το χρώμα τους.

Προκοπίου Γεώργιος

Γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1876 και πέθανε στο Αργυρόκαστρο το 1940. Μετά το τέλος των σπουδών του στη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών ταξίδεψε στην Αίγυπτο και στην Αθηναική όπου εργάστηκε σαν ιδιαίτερος ζωγράφος του αυτοκράτορος και πήρε τιμητικές διακρίσεις. Παρακολούθησε τους Βαλκανικούς πολέμους και τη Μικρασιατική εκστρατεία και ειδικεύθηκε στη ζωγραφική ιστορικών στρατιωτικών συνθέσεων. Οργάνωσε ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα και πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές και Πανελληνίους. Τιμήθηκε με τον Πολεμικό Σταυρό και το Άριστείο πολέμου.

Ο Προκοπίου ζωγράφισε προσωπογραφίες, τοπία και πολεμικές συνθέσεις. Είναι ακαδημαϊκός ρεαλιστής και ο ζωγράφος της Μικρασιατικής καταστροφής.

Γιουλαρινός Σωτήριος

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1914. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών, στην Κρατική Ακαδημία Καλών Τεχνών του Άμστερνταμ και της Αμβέρσας (τέχνη του vitrail) και στο Ανώτατο Έθνικό Ίνστιτούτο Καλών Τεχνών του Βελγίου (συντήρηση). Διοργάνωσε ατομικές εκθέσεις στο Βέλγιο και στην Αθήνα και πήρε μέρος σε ομαδικές.

Το 1967 και το 1968 βραβεύτηκε στις διεθνείς εκθέσεις των Βρυξελλών και της Ντωβίλ και το 1968 τιμήθηκε με άργυρο μετάλλιο στη Διεθνή Έκθεση του Charleroi.

Διετέλεσε επιμελητής του καθηγητού της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών των Αθηνών Δ. Τσιπούρα και δίδαξε στη Μέση Εκπαίδευση ζωγραφική και ιστορία τέχνης.

Όπαδός της ακαδημαϊκής ζωγραφικής.

Ρέγκος Πολύκλειτος

Γεννήθηκε στη Νάξο το 1903. Σπούδασε ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα με δάσκαλο τον Ν. Ν. Λύτρα και στο Παρίσι στο Μουσείο του Λούβρου και στην Ακαδημία Grande Chaumière. Στο Παρίσι σπούδασε επίσης χαρακτηριστική στο εργαστήριο του Δ. Γαλάνη. Τις μελέτες του στη ζωγραφική συμπλήρωσε στα μουσεία της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Ισπανίας και της Αμερικής. Από το 1926 εκθέτει έργα του σε πολλές ατομικές, Πανελληνίους, ομαδικές και διεθνείς εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και έχει τιμηθεί με βραβεία και μετάλλια στην Ελλάδα, στην Ιταλία και στη Γαλλία. Είναι ιδρυτικό μέλος της ομάδας «Τέχνη» και από το 1951 διδάσκει σχέδιο στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Έχει τοιχογραφήσει με νωπογραφίες εκκλησίες στην Ελλάδα, στο Παρίσι και στην Ουάσιγκτων και έχει εκδώσει στο Παρίσι Λεύκωμα με ξυλογραφίες από το "Άγιον Όρος.

Η βυζαντινή παράδοση τον έπηρέασε βαθιά και το ελληνικό τοπίο τον συγκίνησε ιδιαίτερα. Το έργο του έχει έντονο προσωπικό χαρακτήρα, δύναμη και ευαισθησία.

Ροϊλός Γεώργιος

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1867 και πέθανε το 1928.

Μετά το τέλος των σπουδών του στη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών πήγε στο Μόναχο με υποτροφία όπου φοίτησε στην Ακαδημία Καλών Τεχνών και είχε δάσκαλο τον Ν. Γύζη. Αργότερα συμπλήρωσε τις σπουδές του στο Παρίσι και όταν επέστρεψε στην Ελλάδα διορίστηκε καθηγητής στη Σχολή Καλών Τεχνών. Έργα του παρουσίασε σε πολλές εκθέσεις.

Ξεχωριστή θέση στην νεοελληνική ζωγραφική παίρνουν οι πολεμικές συνθέσεις του, των οποίων κύριο χαρακτηριστικό είναι ο έξιδανικευμένος ρεαλισμός.

Ρουμελιώτη-Μαργαρίτη Φανή

Γεννήθηκε στην Καλαμπάκα. Ζωγραφική διδάχθηκε από τον Κ. Ηλιάδη. Παρουσίασε έργα της στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Μία σειρά από παλαιά σπίτια των Αθηνών είναι το πιο γνωστό της ζωγραφικό έργο.

Ροῦμπος Πέτρος

Γεννήθηκε στην Σπάρτη το 1873 και πέθανε στην Αθήνα το 1942. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών ζωγραφική και γλυπτική. Ασχολήθηκε με την προσωπογραφία, την προσωποπλαστική και την αρχιτεκτονική.

Στην ζωγραφική του η κίνηση και ο χρωματικός υπερτονισμός υπήρξαν κύρια χαρακτηριστικά.

Ρωμανίδης Κωνσταντίνος

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1884 και πέθανε το 1972. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών με δασκάλους τους Κ. Βολανάκη, Γ. Ροϊλό και Ν. Λύτρα. Πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές και Πανελληνίους εκθέσεις και διοργάνωσε ατομικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Το 1906 τιμήθηκε με το χαλκούν μετάλλιο της Διεθνούς Έκθεσης της Μασσαλίας και το 1927 βραβεύτηκε από τη Βασιλική Ακαδημία του Λονδίνου και την Ακαδημία Αθηνών.

Ο Ρωμανίδης είναι ακαδημαϊκός ζωγράφος και ασχολήθηκε με την τοπιογραφία και τη θαλασσογραφία. Τα έργα του διακρίνονται για την ακρίβεια της περιγραφής, τη στερεότητα του σχεδίου, το φως και τους αρμονικούς χρωματικούς τόνους.

Σαντοριναῖος Νικόλαος

Γεννήθηκε στὸ Ξυλόκαστρο τὸ 1883 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1965. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ καθηγητὲς τοὺς Γ. Ἰακωβίδη καὶ Ν.Ν. Λύτρα. Πῆρε μέρος σὲ πολλές ὁμαδικὲς ἐκθέσεις καὶ Πανελληνίους. Ζωγράφησε κυρίως τοπία.

Σεμερτζίδης Βάλιας

Γεννήθηκε στὴ Ρωσία τὸ 1911. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν μὲ καθηγητὴ τὸν Κ. Παρθένη. Διοργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ παρουσίασε ἔργα του σὲ Πανελληνίους καὶ ὁμαδικὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικό. Ἐξέθεσε ἐπίσης σὲ διεθνεῖς στὴ Ν. Ὑόρκη, στὸ Κάιρο, στὴ Θεσσαλονίκη, κ.λ.π.

Καλλιτέχνης μὲ βαθιὰ ἀγάπη γιὰ τὴ φύση καὶ τὸν ἄνθρωπο, δημιουργεῖ ἔργα πού διακρίνονται γιὰ τὴν ἐκφραστικὴ δύναμη, τὸ ρωμαλέο ρεαλισμό, τὴν ποιότητα καὶ τὸν ἔντονο προσωπικὸ χαρακτήρα. Καὶ στὴ χαρακτηριστικὴ ἢ προσφορά του εἶναι σημαντικὴ.

Σκαρλάτος Γιάννης

Γεννήθηκε στὴν Ἰμβρο τὸ 1907 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1956. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δασκάλους τοὺς Ν. Λύτρα, Γ. Ἰακωβίδη, Σ. Βικᾶτο. Διοργάνωσε πολλές ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ πῆρε μέρος καὶ σὲ ὁμαδικὲς.

Κυρίως ἀσχολήθηκε μὲ τὴν προσωπογραφία.

Σπέντζα Μαρία

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ παρακολούθησε μαθήματα στὴ Σχολὴ Ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου μὲ καθηγητὲς τοὺς Ν. Χατζηκυριάκο-Γκίκα καὶ Δ. Πικιώνη. Στὴ Μυτιλήνη μελέτησε λαϊκὴ τέχνη καὶ ἀγιογραφία μὲ ὑποτροφία τοῦ Βασιλικοῦ Ἰδρύματος. Διοργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ παρουσίασε ἔργα της σὲ Πανελληνίους καὶ ὁμαδικὲς στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ πολλές πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἔχει τιμηθῆ στὸ Παρίσι μὲ ἀργυρὸ μετάλλιο τοῦ Salon de l'art libre καὶ μὲ χάλκινο μετάλλιο τῆς Arts-Sciences-Lettres. Ἔχει ἐργασθῆ σὰν σκηνογράφος καὶ ἐνδυματολόγος καὶ ἔχει συνεργασθῆ μὲ ἀρχιτέκτονες σὲ τοιχογραφίες καὶ ψηφιδωτά.

Στὴν ζωγραφικὴ της συνδυάζει διακοσμητικὰ καὶ ἑλληνικὰ στοιχεῖα μὲ κάποια βυζαντινὴ ἐπίδραση.

Σπηλιωτόπουλος Βασίλης

Γεννήθηκε στὴν Πάτρα τὸ 1901. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὸ σπουδαστήριο Καλῶν Τεχνῶν τῆς Νεαπόλεως καὶ στὴν Βασιλικὴ Ἀκαδημία Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ρώμης. Πῆρε μαθήματα τοιχογραφίας, βιτρώ καὶ ἀσχολήθηκε μὲ τὴν οἰκοδομικὴ καὶ τὴν διακοσμητικὴ καθὼς καὶ μὲ τὴν ζωγραφικὴ, ὅπου διακρίνεται γιὰ τὴν συνθετικὴ καὶ χρωματικὴ ἁρμονία του.

Σπυρόπουλος Γιάννης

Γεννήθηκε στην Πύλο τὸ 1912. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ συνέχισε τὶς σπουδὲς του μὲ ὑποτροφία τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν στὸ Παρίσι, στὴν Ecole des Beaux Arts καὶ σὲ ἐλεύθερες Ἀκαδημίες. Διοργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα, στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες, στὸ Λονδίνο, στὸ Μιλᾶνο, στὸ Βέλγιο καὶ σὲ ἄλλες χώρες. Ἔργα του παρουσίασε ἐπίσης σὲ Πανελληνίους, σὲ ὁμαδικὲς τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης στὸ ἐξωτερικὸ καὶ σὲ διεθνεῖς στὸ Κάιρο, στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες, στὴ Λουμπλιάνα κ.λ.π. Τὸ 1958 ἦταν ὑποψήφιος γιὰ τὸ βραβεῖο Γκουγκενχάϊμ, τὸ 1960 στὴ Μπιεννάλε τῆς Βενετίας τιμήθηκε μὲ τὸ Βραβεῖο τῆς Οὐνέσκο καὶ τὸ 1961 μὲ τὸ χρυσὸ μετάλλιο τῆς πόλεως τῆς Ὁσάνδης.

Μετὰ τὴν ἐξπρεσιονιστικὴ του περίοδο, τῆς ὁποίας κατάλοιπα εἶναι καὶ τίτλοι τῶν σημερινῶν ἔργων του, ὁ Σπυρόπουλος μὲ κεκαλυμμένο πάθος νοσταλγίας ἐνὸς «ρομαντικοῦ» συνδέει τὶς θαυμάσια ἐργασμένες ζωγραφικὲς ἐπιφάνειες τῶν ἔργων του μὲ στοιχεῖα καθημερινῆς ζωῆς ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι σχέδια ἀπὸ ὑφάσματα, τυπωμένα χαρτιά, ὑπερτονισμένα ἢ ἄτονα χρωματικὰ νήματα παλιᾶς θύμησης. Γεμάτα ζωγραφικὴ μαγεία εἶναι τὰ ἀπειράριθμα ἔργα του στὰ ὁποῖα "Collagen" καὶ χρῶμα σὲ ἓνα «μαστορικὸ συνταίριασμα» δίνουν τὸ ὑψηλὸ μέτρο τῆς Τέχνης του.

Στέρης Γεώργιος

Γεννήθηκε στὴν Κεφαλονιά τὸ 1895. Ἐζήσε στὴν Ἀμερικὴ καὶ ἡ χρονολογία τοῦ θανάτου του δὲν εἶναι γνωστὴ. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν ζωγραφικὴ μὲ καθηγητὴ τὸν Γ. Ἰακωβίδη καὶ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὸ Παρίσι τοιχογραφία καὶ ἐσωτερικὴ ἀρχιτεκτονικὴ. Διοργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ 1936 διακόσμησε τὸ ἑλληνικὸ περίπτερο στὴ Διεθνή Ἐκθεση Νέας Ὑόρκης.

Ὁ Στέρης, ξεκινῶντας ἀπὸ κυβιστικὲς, μετακυβιστικὲς καὶ φουτουριστικὲς προσπάθειες, ἔφθασε σὲ μία προσωπικὴ τεχνοτροπία, ὅπου κυριαρχοῦν οἱ ὄγκοι σὲ διάφορα χρωματικὰ επίπεδα.

Στεφάνου Ἀγγελικὴ

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1894. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δάσκαλο στὴ ζωγραφικὴ τὸν Γ. Ἰακωβίδη καὶ στὴ γλυπτικὴ τὸν Λ. Σῶχο. Διοργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ πῆρε μέρος σὲ ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους. Ἐξέθεσε ἐπίσης σὲ ἐκθέσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὁπαδὸς τοῦ ἐμπρεσιονισμοῦ, ζωγράφισε τοπία, πορτραῖτα καὶ ἄνθη ποὺ διακρίνονται γιὰ τὸ δυνατὸ σχέδιο καὶ τὴν φρεσκάδα τῶν χρωμάτων. Ἀσχολήθηκε ἐπίσης μὲ τὴ γλυπτικὴ.

Στυλιανίδης Ἀργύρης

Γεννήθηκε τὸ 1909 καὶ σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δάσκαλο τὸν Κ. Παρθένη. Ἔργα του παρουσίασε σὲ ἀτομικὲς καὶ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις.

Στὰ τοπία, ὅπου διακρίθηκε ἰδιαίτερα, ἐκφράζεται μὲ μέσα ἁπλὰ καὶ λιτά.

Συρίγος Γεώργιος

Γεννήθηκε τὸ 1906 στὸν Πειραιᾶ. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν δίπλα στὸν Δ. Γερασιώτη, τὸν Σπ. Βικάτο, τὸν Ν. Λύτρα, τὸν Γ. Ροῖλο καὶ τὸν Γ. Ἰακωβίδη. Παρουσίασε ἔργα του σὲ ἀτομικὲς, ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους ἐκθέσεις.

Προσωπογραφία, νεκρὲς φύσεις καὶ ζωγραφικὴ ὑπαίθρου εἶναι τὰ δείγματα μιᾶς καλλιτεχνικῆς εὐαισθησίας, ἡ ὁποία ἐκφράζεται μὲ εὐχάριστες χρωματικὲς ἐπιφάνειες καὶ ρομαντικὴ διάθεση.

Ταρσούλη Ἀθηνᾶ

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1888. Παρακολούθησε μαθήματα ζωγραφικῆς στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ Παρίσι καὶ ἀσχολήθηκε κυρίως μὲ τὴν τοπιογραφία. Διοργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ παρουσίασε ἔργα της σὲ ὁμαδικὲς καὶ Πανελληνίους.

Παράλληλα μὲ τὴν ζωγραφικὴ ἀσχολήθηκε μὲ τὴ λογοτεχνία καὶ ἔγραψε ποιητικά, ἱστορικά καὶ λογοτεχνικά βιβλία γιὰ τὰ ὁποία βραβεύτηκε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν.

Τάσος Ἀλεβίζος

Γεννήθηκε στὴ Μεσσήνη τὸ 1914. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν ζωγραφικῆ, καὶ χαρακτηριστικὴ μὲ δασκάλους τοὺς Οὐ. Ἀργυρό, Κ. Παρθένη καὶ Ἰ. Κεφαλληνό. Μαθήτευσε ἐπίσης ἓνα χρόνο κοντὰ στὸν γλύπτη Θ. Θωμόπουλο.

Ἔχει διοργανώσει ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ ἔχει παρουσιάσει ἔργα του σὲ πολλὲς Πανελληνίους, ὁμαδικὲς καὶ διεθνεῖς ζωγραφικῆς καὶ χαρακτηριστικῆς. Ὑπῆρξε ἰδρυτικὸ μέλος τῆς ὁμάδος «Στάθμη», σχεδίασε πολλὲς σειρὲς ἑλληνικῶν γραμματοσήμων καὶ εἰκονογράφησε βιβλία.

Ἡ συμβολὴ του στὴν πρόοδο τῶν γραφικῶν τεχνῶν στάθηκε ἀποφασιστικὴ. Διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ ἐργαστηρίου Γραφικῶν Τεχνῶν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἔχει τιμηθῆ μὲ πολλὰ βραβεῖα στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικόν.

Δημιουργεῖ συνθέσεις τολμηρὲς, ρωμαλέες, ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴν σίγουρη τεχνικὴ, τὴν ἀδρότητα καὶ τὴν πλαστικότητα.

Οἱ μορφές του μοχθοῦν, ἀπαλλαγμένες ἀπὸ τὴν δική τους κακότητα καὶ ἀνυψώνονται μὲ νεορεαλιστικὴ δύναμη σὲ σύμβολα.

Τριανταφυλλίδης Θεόφραστος

Γεννήθηκε στὴ Σμύρνη τὸ 1881 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1955. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν μὲ δάσκαλο τὸν Γ. Ἰακωβίδη, στὴν Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου καὶ τέλος στὴν Ἀκαδημία Desiré Lucas στὸ Παρίσι, ὅπου γνώρισε τοὺς ἔμπροσσιομιστάς. Τὸ 1913 ἐπέστρεψε στὴν Ἑλλάδα, εἶχε κοινὸ ἀτελιὲ μὲ τὸν Κ. Μαλέα καὶ πῆρε μέρος σὲ πολλὲς Πανελληνίους. Ἔργα του ἐξέθεσε ἐπίσης μὲ τὴν ὁμάδα «Τέχνη».

Ὁ Θεόφραστος Τριανταφυλλίδης ζωγραφίζει τοπία, ὅπου τὸ ἐνδιαφέρον του δὲν στρέφεται στὴν ἀπεικόνιση μιᾶς φευγαλέας στιγμῆς ἀλλὰ ἀποβάλλοντας τὰ ἔμπροσσιομιστικὰ διδάγματα ἀποδίδει μὲ χρῶμα καὶ τονισμένο περίγραμμα τὴν γεμάτη ἀπὸ ποιητικὸ λυρισμὸ ἀτμόσφαιρα. Παιδιὰ ξεμοναχιασμένα στὴν παραλία, γυναῖκες στὸ Γαλάτσι, λουλούδια καὶ πορτραῖτα γεμάτα μελαγχολία ἀποτελοῦν τὰ θέματά του.

Φέρτης Ήλίας

Γεννήθηκε στη Λαμία τὸ 1908. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν, στὴν Ἀκαδημία Grande Chaumière, στὴν Colarossi καὶ στὸ Conservatoire National des Arts et Metiers στὸ Παρίσι.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ ζωγραφικὴ ἔχει ἀσχοληθῆ μὲ τὴν κεραμεικὴ, τὸ βιτρώ καὶ τὸ ψηφιδωτό. Πῆρε μέρος σὲ Πανελληνίους Ἐκθέσεις καὶ σὲ διεθνεῖς. Ἔχει ἐκθέσει ἐπίσης καὶ στὴν Μπιεννάλε τῆς Ἀλεξανδρείας ὅπου καὶ βραβεύτηκε.

Ἐργάστηκε σὰν Ἐπιμελητὴς τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης σὰ δύοσκολα χρόνια τῆς κατοχῆς. Τοπία, νεκρὲς φύσεις καὶ προσωπογραφίες δείχνουν τὸν ἄμεσο, ἀπαραίτητο σύνδεσμο τοῦ καλλιτέχνη πρὸς τὸ θέμα του καὶ τὸν χρωματικὸ εὐαίσθητο ἑναρμονισμό του.

Φλωρᾶ-Καραβία Θάλεια

Γεννήθηκε στὴν Μακεδονία τὸ 1877 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1960. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὸ Μόναχο καὶ στὸ Παρίσι. Ἐζῆσε στὴν Αἴγυπτο καὶ ἀργότερα στὴν Ἀθήνα ὅπου διοργάνωσε πολλὰς ἀτομικὲς ἀκθέσεις καὶ πῆρε μέρος σὲ ὁμαδικές. Παρουσίασε ἐπίσης ἔργα τῆς στὸ Παρίσι, στὸ Μόναχο, στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ σὲ διάφορες πόλεις τῆς Ἀμερικῆς. Τιμήθηκε μὲ τὸ ἀργυρὸ μετάλλιο τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ μὲ τὸν Σταυρὸ τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Τάγματος τῆς Εὐποιίας.

Ἡ Καραβία εἶναι ὁπαδὸς τοῦ ἔμπρεσσιονισμοῦ.

Τὰ ἀπαλὰ μαβιά χρώματά τῆς χαρακτηρίζουν κάθε ἔργο τῆς καὶ προσθέτουν τὴν ὑπέρμετρο γυναικεία εὐαίσθησία τῆς τόσο σὰ φωτεινὰ τοπία τῆς ὅσο καὶ στὶς πολεμικὲς τῆς συνθέσεις. Μέσα ἀπὸ τὶς πολεμικὲς σκηνές τοῦ Α΄ παγκοσμίου πολέμου καὶ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς διάχυτο ἀπλώνεται τὸ αἶσθημα καὶ τὸ φίλτρο τῆς μητέρας, ἀδελφῆς καὶ ἀγαπημένης.

Φραγκοπούλου Ἄρτεμις

Γεννήθηκε τὸ 1918. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ τιμήθηκε μὲ τὸ Β΄ Ἀβερῶφειο καὶ Φιλαδέλφειο βραβεῖο.

Ἔχει παρουσιάσει ἔργα τῆς σὲ Πανελληνίους καὶ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις.

Φραντζισκάκης Ἐρρίκος

Γεννήθηκε σὰ Χανιά τὸ 1908 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1958. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴ Βασιλικὴ Ἀκαδημία Καλῶν Τεχνῶν στὴ Ρώμη καὶ συνέχισε τὶς σπουδές του στὸ Παρίσι. Στὴν Ἑλλάδα πῆρε μέρος σὲ πολλὰς Πανελληνίους καὶ στὶς ἐκθέσεις τῶν ὁμάδων «Τέχνη καὶ «Στάθμη», τῆς ὁποίας ἦταν ἡγετικὸ στέλεχος. Ἔργα του παρουσίασε ἐπίσης σὲ ἐκθέσεις στὴ Ρώμη, στὸ Κάιρο, στὴ Στοκχόλμη, κ.ά. Ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς τέχνης, τὸ δὲ βιβλίο του, «Ἕλληνες ζωγράφοι τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος, 1957 πρὸς νὰ θεωρηθῆ σὰν τὸ ξεκίνημα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιμέρους μελέτης τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς. Τὸ 1938 ἐκδίδει μὲ τὸν Π. Σπανοῦδη τὴν δεκαπενθήμερη ἔφημερίδα «Τέχνη» καὶ τὸ 1946 τὸ βιβλίο του «Περὶ ζωγραφικῆς». Ἀπὸ τὰ πρῶτα του ἔργα ἔχουν σωθῆ ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τους ἀπὸ τὸν ἴδιο πολὺ λίγα. Ζωγράφησε νεκρὲς φύσεις, προσωπογραφίες καὶ τοπία.

Για τὸν Ἑρ. Φραντζίσκάκη, ἡ ἐξέταση καὶ ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ πνευματικοῦ περιεχομένου καὶ τοῦ ζωγραφικοῦ ἀντικειμένου, ὡς ἀπὴν ζωγραφικὴ ἐπιδίωξη, ἦταν κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴ του ἀναγκαιότητα.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν τοποθέτησή του καὶ τὴν διαρκῆ αὐτοκριτικὴ του ἀπέναντι στὸ καλλιτεχνικὸ του «Ἐγώ», τὰ λίγα ἔργα ποὺ ἀπέμειναν μᾶς δείχνουν τὸ ὑψηλὸ ζωγραφικὸ καὶ πνευματικὸ περιεχόμενον τοῦ καλλιτέχνη καὶ τοῦ ἔργου του.

Φριλίγγος Ἀλέξανδρος

Ἐζησε στὴ Ρωσία καὶ τὸ 1927 ἦλθε στὴν Ἑλλάδα ὅπου πέθανε τὸ 1957. Σπούδασε στὴ Σμύρνη καὶ στὸ Δουβλίνο. Στὰ πορτραῖτα, στὰ ἄνθη καὶ στὰ τοπία του, ὅπου κυριαρχοῦν οἱ ἀπαλοὶ χρωματικοὶ τόνοι, εἶναι διάχυτη μίᾶ συγκρατημένη συγκίνηση νοσταλγίας καὶ ὄνειρου.

Φωκᾶς Ὀδυσσεύς

Κατάγεται ἀπὸ τὴν Κεφαλονιά, γεννήθηκε στὴ Ρουμανία τὸ 1865 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1946. Σπούδασε στὸ Παρίσι ὅπου ἔζησε δέκα χρόνια. Ἀπὸ τὸ 1907 μέχρι τὸ 1910 ἔμεινε στὴ Ρουμανία καὶ τὸ 1910 ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα καὶ πῆρε μέρος σὲ πολλὰ ὁμαδικὰ καὶ Πανελληνίους Ἐκθέσεις. Ἔργα του παρουσίασε ἐπίσης στὴ Γαλλία, στὴ Ρουμανία καὶ στὴν Αἴγυπτο καὶ τιμήθηκε μὲ μετάλλια στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴ Γαλλία.

Ἦταν καλλιτεχνικὸς συνεργάτης τῆς ἔφημερίδος «Ἄστυ» καὶ διετέλεσε ἐπιμελητὴς τῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης στὴν ὁποῖαν ἄφησε μετὰ θάνατον τὴν περιουσίαν του. Ἡ καλλιτεχνικὴ καὶ ἀνθρώπινη εὐγένειά του ἐκφράζεται καὶ στὴ ζωγραφικὴ του. Τοπία καὶ συνθέσεις διακρίνονται γιὰ τὴν ἀπλότητα τῶν χρωμάτων, τὴν λιτότητα τῶν βοηθητικῶν σκηνῶν καὶ τὴν φωτεινότητά τους.

Χαϊκάλη Μαρίνα

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1908 καὶ πέθανε τὸ 1950. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δασκάλους τὸν Σπ. Βικᾶτο καὶ τὸν Ν. Λύτρα. Συμπλήρωσε τὶς σπουδὲς της στὸ ἐργαστήριον τοῦ Γ. Ἰακωβίδη. Ἔχει ἐκθέσει ἐπανειλημμένως σὲ ὁμαδικὰ καὶ ἀτομικὰ ἐκθέσεις.

Κυρίως διακρίθηκε σὲ νεκρὰ φύσεις.

Χαρμπούρη Ἰσαβέλλα

Γεννήθηκε σὲ τὴν Ἰνδία. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν χαρακτηριστικὴ μὲ δάσκαλο τὸν Δ. Γαλάνη. Ἐπίσης στὴ Βιέννη σπούδασε Sgraffito μὲ τὸν Αὐστριακὸ Hofman. Πῆρε μέρος σ' ὅλες τὶς Πανελληνίους τοῦ Ζαπείου. Τὸ 1947 παρουσίασε ἔργα της στὴ Στοκχόλμη, τὸ 1949 στὸ Παρίσι, καὶ τὸ 1951 στὴν Ἀλεξάνδρεια ὅπου τιμήθηκε μὲ χρυσὸ βραβεῖο γιὰ εἰκονογράφηση βιβλίου. Ἔχει ἐπίσης ἐκθέσει τὸ 1955 στὴ Γενεύη, τὸ 1961 στὸ Σάν Πάολο, τὸ 1963 στὴ Μπιεννάλη τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τὸ 1968 στὸ Craz.

Ἐκφράζεται μὲ εὐαισθησία καὶ ἀπαλοὺς χρωματικοὺς τόνους.

Χατζηκυριᾶκος-Γκίκας Νικόλαος

Γεννήθηκε στην Ἀθήνα τὸ 1906. Μαθήτευσε στὴν ἀρχὴ κοντὰ στὸν Κ. Παρθένη καὶ συνέχισε τὶς σπουδές του στὸ Παρίσι κοντὰ στὸν Bissiere (ζωγραφικὴ) καὶ στὸν Γαλάνη (χαρακτικὴ) στὴν Ἀκαδημία Ranson. Στὴν Ἀθήνα παρουσιάζει ἔργα του τὸ 1928 σὲ ὁμαδικὴ ἐκθεση μαζί με τὸν Μ. Τόμπρο καὶ τὸ 1935 ἐπίσης με τὸν γλύπτη Τόμπρο καὶ τὸν ζωγράφο Γ. Γουναρόπουλο. Τὸν ἐπόμενο χρόνο ἐκδίδει μαζί με τὸν Ἀκαδημαϊκὸ Παπατζώνη καὶ τὸν Δ. Πικιώνη τὸ «Τρίτο Μάτι». Ἀπὸ τὸ 1941 ἕως τὸ 1958 εἶναι τακτικὸς καθηγητὴς στὴν Ἀρχιτεκτονικὴ Σχολὴ τοῦ Πολυτεχνείου. Τὸ 1973 ἡ Ἐθνικὴ Πινακοθήκη καὶ Μουσεῖον Ἀλεξάνδρου Σούτζου τὸν τιμᾶ με ἀναδρομικὴ ἐκθεση τῶν ἔργων του. Στὸ τέλος τοῦ ἰδίου χρόνου γίνεται μέλος τῆς Ἀκαδημίας.

Ἔχει σχεδιάσει τὶς σκηνογραφίες καὶ τὰ κουστούμια πολλῶν θεατρικῶν ἔργων, ἔχει εἰκονογραφήσει σπάνιες ἐκδόσεις βιβλίων καὶ ἔχει δημοσιεύσει ἄρθρα καὶ μελέτες γιὰ τὴν Τέχνη.

Με μίαν ἀναζήτησιν ποὺ φθάνει στὴν ἐποχὴ τοῦ "Verismus" ὁ Γκίκας παρουσιάζει τὴν ἴδια ἐποχὴ με τὴν «βάρκα» μίαν σειράν ταπεινῶν ἀντικειμένων με νέα σχηματοποίηση καὶ νέα ἀντικειμενικότητα στὰ πράγματα. Κοσμήματα καὶ ζεστὰ χρώματα συντροφεύουν τὸ κύριο θέμα του καὶ παραμένουν μαζί σὰν μίαν εἰκόνα διαρκείας καὶ ἐπικαιρότητος ὄχι μόνον ἀπέναντι στὴν μετὰ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἀνεπικαιρότητα τοῦ θέματος ἀλλὰ καὶ στὴν μετέπειτα διαφοροποίηση τῆς ζωγραφικῆς του.

Με τὴν ζωγραφικὴ του ὁ Γκίκας γίνεται ὁ δημιουργὸς στὸν τόπο μας μιᾶς ἀναλυτικῆς τεχνοτροπίας, σύμφωνα με τὶς ἀρχές τῆς ὁποίας τὸ ἀντικείμενο κερδίζει σὲ πλαστικότητα χωρὶς νὰ θίγονται τὰ βοηθητικὰ στοιχεῖα τῆς εἰκόνας. Εἶναι κάτι περίπου ὅπως γίνεται στὸν «ἀναλυτικὸ κυβισμό», ὅπου ἡ προσπάθεια ν' ἀποδοθῆ στὸ ἀντικείμενο ἡ στερεομετρικὴ του ὑπόσταση γίνεται ἀρχὴ καὶ νόμος.

Χατζημιχάλη Ἀγγελικὴ

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1895 καὶ πέθανε τὸ 1965. Πῆρε μαθήματα ζωγραφικῆς ἀπὸ τὸν Γ. Ροῖλο καὶ ἀργότερα ἀπὸ τὸν Εὐ. Ἰωαννίδη. Ἔργα τῆς παρουσίασε σὲ ὁμαδικές καὶ Πανελληνίους ἐκθέσεις καὶ τὸ 1927 διοργάνωσε μίαν ἀτομικὴ ἐκθεση στὸ Ζάππειο. Ζωγράφησε κυρίως τοπία καὶ ἀρχιτεκτονικὰ θέματα. Ἀσχολήθηκε σοβαρὰ με τὴν ἑλληνικὴ λαϊκὴ τέχνη καὶ εἶναι πολὺτιμες οἱ λαογραφικὲς τῆς μελέτες.

Διοργάνωσε ἐκθέσεις λαϊκῆς τέχνης στὴν Ἑλλάδα καὶ πρόβαλε τὴν λαϊκὴ τέχνη τοῦ τόπου μας σὲ ἐκθέσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅπου τιμήθηκε με μετάρια.

Χρήστου Σοφοκλῆς

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν Ἑλβετία. Ἔργα του παρουσίασε σὲ Πανελληνίους, ὁμαδικές καὶ ἀτομικές ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ. Τὰ ἔργα του διακρίνονται γιὰ τὴν ἀπλότητα καὶ εὐγένεια τῆς γραμμῆς. Οἱ τοπιογραφίες του ἀποτελοῦν εὐχάριστες περιγραφικὲς σελίδες με ἀτμόσφαιρα καὶ γνήσιο τοπικὸ χαρακτήρα.

Ἰδιαίτερα τὰ κομμάτια του ἀπὸ τὴν παλιὰ Ἀθήνα ξεχωρίζουν γιὰ τὸ τοπικὸ χρῶμα, τὴν ἀκρίβεια τοῦ σχεδίου, τὴν εὐαισθησία καὶ τὴν ποιότητα.

Χριστοφής Ἀλέξανδρος

Γεννήθηκε στὸν Πειραιᾶ τὸ 1882 καὶ πέθανε τὸ 1957. Σπούδασε στὴν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα καὶ ἔμεινε πιστὸς στὴν Ἀκαδημαϊκὴ ζωγραφικὴ παράδοση τῆς ἑλληνικῆς τέχνης τοῦ περασμένου αἰῶνος, τόσο στὴν θεματογραφία ὅσο καὶ στὴν ἀπόδοση τοῦ χρώματος. Σκηνές παρμένες ἀπὸ τὴν καθημερινή ζωὴ ἐξελίσσονται μέσα σὲ ἐσωτερικὰ σπιτιῶν, ἐνῶ λαϊκοὶ τύποι ἀπεικονίζονται στὴν ταβέρνα μὲ πνεῦμα σατυρικό, ἀβίαστο καὶ παρατηρητικό. Τοπία καὶ θαλασσογραφίες ἀνήκουν ἐπίσης στὴν πολύπλευρη δημιουργία τοῦ τεχνίτου.

Χρονόπουλος Νίκος

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα. Σπούδασε ζωγραφικὴ κοντὰ στὸν Γ. Μπουζιάνη. Πῆρε μέρος σὲ Πανελληνίους καὶ σὲ ὁμαδικές στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ ἄλλες πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἔχει διοργανώσει καὶ ἐκθέσεις ἀτομικὲς στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τὰ ἔργα του διακρίνονται γιὰ τὸ σχέδιο, τὴν ἄρτια σύνθεση καὶ τὸ ἀπαλό, ἰδιότυπο χρῶμα τους.

Γλύπται

ΉΑάρτης ΉΑθανάσιος

Γεννήθηκε τὸ 1899 στὴ Σμύρνη καὶ πέθανε τὸ 1972 στὴν Ἀθήνα. Σπούδασε στὸ Παρίσι μὲ δάσκαλο τὸν Μπουρντέλ. Τὸ 1932 ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα καὶ τὸ 1961 ἔγινε καθηγητὴς τῆς γλυπτικῆς στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Τὰ ἔργα του, προτομές, μεγάλες συνθέσεις ἡρώων καὶ μικροῦ μεγέθους χάλκινα γλυπτά μὲ διάφορα θέματα, παρουσίασε σὲ Πανελληνίους, ὁμαδικὲς καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις.

Στὸ ἔργο του ὁ Ἀάρτης ὑπέτασσε τὸ δημιουργικὸ του πάθος σὲ αὐστηροὺς κανόνες τεχνικῆς, παίρνοντας πάντα σὰν μέτρο τὴ ζωὴ καὶ τὴν πραγματικότητα. Τὰ γλυπτά του εἶναι πρότυπα πειθαρχημένης φόρμας βγαλμένα ἀπὸ τὸ καταστάλαγμα τῆς ὀλοκληρωμένης προσωπικότητάς του. Ἀπλὲς γραμμὲς, ζυγισμένοι ὄγκοι καὶ λιτὰ ἐκφραστικὰ μέσα συνθέτουν ἓνα ἔργο μὲ βαθιὲς ρίζες στὴ μεγάλη ἑλληνικὴ γλυπτικὴ παράδοση.

Γεωργαντῆς Νικόλαος

Γεννήθηκε τὸ 1883 στὴν Ἀθήνα καὶ πέθανε τὸ 1941. Σπούδασε γλυπτικὴ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ καθηγητὴ τὸν Γ. Βροῦτο. Τὶς σπουδὲς του συμπλήρωσε στὴν Ἰταλία καὶ Παρίσι καὶ στὴν Ἑλλάδα πῆρε μέρος σὲ πολλὲς ἐκθέσεις. Τὰ ἔργα του εἶναι κυρίως προτομὲς καὶ ἡρῶα μέσα στὸ κλίμα τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ συντηρητισμοῦ.

Ζευγώλης Γρηγόριος

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1886 καὶ πέθανε τὸ 1950. Σπούδασε γλυπτικὴ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀργότερα στὴν Ecole des Beaux Arts στὸ Παρίσι. Τὰ ἔργα του εἶναι ἡρῶα, προτομὲς, ἀνάγλυφα καὶ ἄλλες συνθέσεις. Ἡ τέχνη του εἶναι ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὴν ἀκαδημαϊκὴ ρεαλιστικὴ γαλλικὴ γλυπτικὴ τοῦ περασμένου αἰῶνος.

Ζογγολόπουλος Γεώργιος

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1903. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Ἡ μελέτη τῆς ἀρχαϊκῆς καὶ βυζαντινῆς τέχνης ἔπαιξε ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴν διαμόρφωση τῆς καλλιτεχνικῆς του πορείας. Στὴν Γαλλία καὶ στὴν Ἰταλία, ὅπου παρακολούθησε σὲ χυτήρια τὴν τεχνικὴ τῶν χαλκίνων ἀγαλμάτων, πλησίασε πιὸ κοντὰ σὰν ὕλη τὸν χαλκὸ καὶ τὸ σίδηρο. Ἡρῶα καὶ ἀνδριάντες, ὑπέρθυρα καὶ ἐπιτύμβια δείχνουν τὸν τεχνίτη λιθοξόο. Ἔχει παρουσιάσει ἔργα του σὲ Πανελληνίους, ὁμαδικὲς, ἀτομικὲς καὶ διεθνεῖς ἐκθέσεις καὶ ἔχει πάρει μέρος στὴν δεκάτη ὀγδόη Μπιεννάλε Βενετίας.

Πνευματικότης καὶ σύνολα μὲ ψυχογενεῖς καταστάσεις ἐκφράζονται στὰ ἔργα τοῦ Ζογγολόπουλου. Ἡ ὑποταγὴ τῆς ὕλης στὴν πνευματικὴ καὶ τὸν σκοπὸ εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς ἐκφραστικῆς του θελήσεως. Εὐαίσθητα, μὲ ἀπλὰ, χωρὶς περιττὲς παρενθέσεις περιγράμματα καὶ μὲ ἀφαιρέσεις ὀγκῶν οἱ ὁποῖες τελειώνουν τὶς περισσότερες φορὲς εἰς βάρος τῆς πλαστικότητος, παρουσιάζονται τὰ ἔργα του σὰν λεπτοφυεῖς πομποὶ πάθους, ἡρωϊσμοῦ, καρτερίας, στοργῆς καὶ ἀγάπης. Ἡ ἀφηρημένη γλυπτικὴ πού τὸν ἀπασχολεῖ εἶναι ἡ προχωρημένη ἐκφραση μιᾶς ἐργασίας πού ἔχει σὰν βᾶθρο τὴν ἀντίληψη τῆς πλαστικῆς καὶ γλυπτικῆς εὐαισθησίας.

Καπράλος Χρήστος

Γεννήθηκε τὸ 1909 στὸ Παναιτώλιο Αἰτωλοακαρνανίας. Σπούδασε στὸ ἐργαστήριο τοῦ γλύπτου Β. Φαληρέα καὶ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ καθηγητὴ τὸν Οὐ. Ἀργυρὸ. Στὸ Παρίσι ἐργάστηκε ἐπὶ τέσσερα χρόνια καὶ τὸ 1940 ἐπέστρεψε στὸ Παναιτώλιο γιὰ νὰ ἐγκατασταθῆ τὸ 1946 ὀριστικὰ στὴν Ἀθήνα. Παρουσίασε ἔργα του σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ τὸ 1962 ἐκπροσώπησε τὴν Ἑλλάδα στὴ Μπιεννάλε Βενετίας. Στὰ κατοχικὰ χρόνια δημιουργεῖ πορτραῖτα ποὺ τὰ χαρακτηρίζει ἐπικριτικὴ εἰρωνεία. Στὰ ἔργα ποὺ ἀκολουθοῦν ὁ Καπράλος ἐκφράζει μὲ μεταμορφώσεις τὸν διάλογο τῆς σκέψεως μὲ τὸν ἑαυτὸ του, μετουσιωμένο σὲ ὕλη. Μία μεγάλη φρίζα ἀπὸ πορώδη λίθο τῆς Αἰγίνης καὶ διάφορα γλυπτὰ φυσικοῦ μεγέθους δίνουν τὸ ὄριο τῶν δυνατοτήτων τῆς τέχνης του: ἡ θεοποίηση τῆς σκέψεως, ἡ σύλληψη τοῦ χώρου, τὸν φέρνουν στὴν ἀπλοποίηση τῶν ἐπιπέδων, στὴν καθαρὴ ἀπόδοση τῶν περιγραμμάτων καὶ στὸ ἰσορροπημένο παιχνίδι τοῦ φωτὸς, ποὺ ὁδηγεῖ στὴν ὑπόβολή μιᾶς εἰκόνας ἀνάμεσα στὴν πραγματικότητα καὶ τὸ ὄραμα. Ἡ νέα ἀπολλώνια θεματογραφία του μιλά μὲ μορφὲς συμβολικὲς μιᾶς καινούργιας γλώσσας καὶ ἐμπνεύσεως.

Καστριώτης Γεώργιος

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1899 καὶ πέθανε τὸ 1969. Σπούδασε στὸ Παρίσι καὶ στὴ Σχολὴ Μηχανικῶν στὴ Λωζάννη. Τὸ 1926 ἀποφάσισε νὰ ἀφιερωθῆ στὴ γλυπτικὴ καὶ ἔγινε γιὰ δύο χρόνια μαθητὴς τοῦ Μπουρντέλ. Στὴν Ἑλλάδα δημιούργησε τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ἔργου του κατὰ τὴν περίοδο 1946-1969. Ἔργα του παρουσίασε σὲ Πανελληνίους, ὁμαδικὲς καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις καθὼς καὶ σὲ διεθνεῖς συμμετοχὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὰ ἔργα του ἐργαζόταν μὲ μιὰ δική του ἐπινόηση τεχνικῆς μὲ διάφορα μείγματα μετάλλων, τὰ ὁποῖα προσέδιναν στὸ ἀντικείμενο τὸν χρωματικὸ τόνο τοῦ μελαγχολικοῦ γκριζοῦ καὶ πρόβαλλαν τὴν ἔνταση, τὸ πάθος, τὴν κίνηση καὶ γενικὰ τὸ συναισθηματικὸ στοιχεῖο τῆς τέχνης τοῦ Καστριώτη.

Λαμέρας Λάζαρος

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1913. Σπούδασε γλυπτικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν Παρισίων. Τὸ 1961 διορίσθηκε καθηγητὴς Πλαστικῆς στὴν Ἀρχιτεκτονικὴ Σχολὴ τοῦ Πολυτεχνείου. Παρουσίασε ἔργα του σὲ Πανελληνίους καὶ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικό. Πῆρε μέρος στὴν Μπιεννάλε τῆς Βενετίας τὸ 1960 καὶ τοῦ Σάν Πάολο τὸ 1953.

Βαθιά στὴν κυκλαδικὴ γλυπτικὴ εἶναι ριζωμένη ἡ πλαστικὴ τοῦ Λαμέρα. Οἱ γενεσιακοὶ ἀπόηχοί της ἐκφράζονται μὲ τὴν λεπτὴ, εὐγενικὴ ἔκφραση, μὲ τὸ χωρὶς διακοπὲς ἀναπτυσσόμενο περίγραμμα τῶν σωμάτων ἢ μὲ τὸ ἀπαλὸ καὶ ὑγιὲς πνεῦμα ποὺ ἀντανακλάται μὲ φιλικότητα στὴν ἔκφραση τοῦ προσώπου.

Νικόλας (Παυλόπουλος Νικόλαος)

Γεννήθηκε στὸ Βόλο τὸ 1909. Σπούδασε γλυπτικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Ἐχει ἐμφανισθῆ σὲ πολλὲς ἐκθέσεις ὁμαδικὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικό. Ἐχει διοργανώσει ἐπίσης ἀτομικὲς καὶ ἔχει τιμηθῆ μὲ πολλὲς διακρίσεις.

Ἐργα του ἔχει παρουσιάσει σὲ Πανελληνίους, ὁμαδικὲς, ἀτομικὲς καὶ διεθνεῖς ἐκθέσεις.

Πάμπολλα γλυπτά του κοσμούν πλατείες, ήρωα και δημόσια καταστήματα.

Ἡ τέχνη του, ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὴν ἀκαδημαϊκὴ ρεαλιστικὴ γλυπτικὴ τοῦ περασμένου αἰῶνος, φέρει τὰ σημάδια τῆς κλασικιστικῆς ἐξιδανικεύσεως. Ἴσορροπία ὄγκων, ἀψογὴ τεχνικὴ καὶ μνημειακὴ παρουσίαση εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς γλυπτικῆς του.

Περαντινὸς Νίκος

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1910. Σπούδασε γλυπτικὴ στὴν Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν καὶ μὲ ὑποτροφία στὴν Ecole des Beaux Arts στὸ Παρίσι. Κατὰ τὴν ἀποφοίτησή του ἀπὸ τὸ Πολυτεχνεῖο πῆρε τὸ Χρυσοβέργειο Βράβειο.

Παρουσίασε ἔργα του σὲ Πανελληνίους, ὁμαδικὲς καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις. Ἀντιπροσώπευσε τὴν σύγχρονη ἑλληνικὴ γλυπτικὴ, μαζί μὲ συναδέλφους του σὲ ἐκθέσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἔλαβε μέρος στὴν Διεθνή Ἑκθεσὴ Μπιεννάλε Βενετίας τὸ 1936 καὶ τοῦ ἀπενεμήθη τὸ Α΄ Ἐθνικὸ Βραβεῖο Εἰκαστικῶν Τεχνῶν 1972. Φιλοτέχνησε τὶς ἀνάγλυφες παραστάσεις τῶν κερμάτων τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος κοπῆς 1973.

Ἡ γλυπτικὴ τοῦ Περαντινοῦ μὲ ὅλη τὴν ἔκφραση τῆς καλλιτεχνικῆς συνειδήσεως δίδει τέλεια τὰ ψυχικὰ καὶ φυσιογνωμικὰ στοιχεῖα τῆς προσωπλαστικῆς: αὐστηρότης στάσεως, λιτότης πτυχώσεων καὶ φωτοσκιάσεων καὶ ἄνετη πλάση τῶν σωματικῶν ὄγκων μᾶς ὁδηγοῦν στ' ἀχνάρια τῆς παραδοσιακῆς ἀττικῆς πλαστικῆς. Ἡ διάχυτῃ ἔκφραση τῶν συναισθηματικῶν καταστάσεων μεταφέρεται καὶ ἐκφράζεται μὲ ρεαλιστικὴ δύναμη στὸ ἔργο του. Μὲ ρεαλιστικὴ διάθεση ἀντιμετωπίζει ἐπίσης καὶ τὰ παραστατικὰ προβλήματα τῶν ἔργων του.

Σῶχος Ἀντώνιος

Γεννήθηκε τὸ 1888 στὰ Ὑστέρνια τῆς Θήνου καὶ κατάγεται ἀπὸ οἰκογένεια μὲ γλυπτικὴ παράδοση. Σπούδασε στὴ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Πολυτεχνεῖου μὲ καθηγητὲς τὸν Γ. Βρούτο καὶ Λ. Σῶχο. Στὸ Παρίσι σπούδασε μὲ ὑποτροφία τοῦ Γ. Ἀβέρωφ καὶ στὸ Μόναχο συμπλήρωσε τὶς μελέτες του. Στὴν Ἀρχιτεκτονικὴ Σχολῇ τοῦ Πολυτεχνεῖου διορίστηκε καθηγητὴς τὸ 1926 καὶ δίδαξε μέχρι τὸ 1960. Εἶναι μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Μὲ καθαρότητα γραμμῶν καὶ διαφάνεια σχημάτων, παρουσιάζει ὁ Σῶχος τὴν στερεομετρικὴ γλυπτικὴ του, τῆς ὁποίας οἱ ρίζες θρῖσκονται στὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ πλαστικὴ. Ὁ θαυμάσιος συνδυασμὸς πέτρας ἢ ξύλου καὶ χρώματος, τὸν ὁποῖον συχνὰ ἀκολουθεῖ, μαρτυρεῖ τὴν ἐπίδραση τῆς πλαστικῆς αὐτῆς.

Τόμπρος Μιχάλης

Γεννήθηκε τὸ 1889 στὴν Ἀθήνα. Σπούδασε στὴν Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν μὲ δασκάλους τὸν κλασικιστὴ Γεώργιο Βρούτο καὶ τὸν Λάζαρο Σῶχο. Τὸ 1914 ἔφυγε στὸ Παρίσι καὶ γράφτηκε στὴν Ἀκαδημία Julian μὲ ὑποτροφία τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ. Μὲ τὴν κήρυξη τοῦ Α΄ παγκοσμίου πολέμου ἐπέστρεψε στὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπανῆλθε στὸ Παρίσι μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου μὲ ἀνανεωμένη τὴν ὑποτροφία. Ἐκεῖ ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τὸν Ἀκαδημαϊσμὸ τῆς Ἀθηναϊκῆς Σχολῆς δημιούργησε μορφὲς ἡρεμῆς μὲ κλειστὴ συμπαγῆ φόρμα. Στὸ Παρίσι γνώρισε ἐπίσης τὶς κυβιστικὲς ἀναζητήσεις τοῦ Braque καὶ Picasso ποὺ τὸν ὁδήγησαν σὲ γεωμετρικὰ σχηματοποιημένους συνθέσεις. Στὴν Ἑλλάδα ὁ γλύπτης ἔφερε τὰ νέα μὴνύματα ποὺ τὰ δίδαξε μὲ τὸ ἔργο του καὶ μὲ θεωρητικὰ ἄρθρα σὲ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ.

Ἡ περιοπτικὴ ἐλευθερία στὴν γλυπτικὴ του δίδει θαυμάσια διδάγματα πλαστικῶν διαφο-

ροποιήσεων και ανατομικῶν λεπτομερειῶν. Ἡ σαφήνεια τοῦ περιγράμματος καὶ τὰ ἔντονα ψυχικά, φυσιογνωμιστικά καὶ ἀτομικά στοιχεῖα χαρακτηρίζουν τὴν προσωποπλαστική του.

Χρυσοχοῖδου Τίτσα

Γεννήθηκε τὸ 1906 στὴν Ἀθήνα καὶ σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ στὴν Ἀκαδημία Grande Chaumière τοῦ Παρισιοῦ. Ἦταν μέλος τῆς ὁμάδος «Τέχνη» καὶ παρουσίασε ἔργα της σὲ Πανελληνίους, ὁμαδικές καὶ ἀτομικές ἐκθέσεις. Τὰ ἔργα της εἶναι κυρίως μικρὲς καὶ μεγάλες γυναικείες μορφές, πορτραῖτα σὲ μάρμαρο καὶ τερρακότες. Στὸ γλυπτικό της ἔργο ξεκινάει ἡ καλλιτέχνης ἀπὸ μιὰ εὐαισθησία γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Στὶς γυναικείες μορφές, στὶς μάνες καὶ τὰ παιδιά κλείνει πάντα ἓνα ζεστὸ αἶσθημα στοργῆς, ἐνῶ παράλληλα ἡ τεχνική της δείχνει πειθαρχία, ὀργάνωση καὶ στοχασμό.

ΕΙΚΟΝΕΣ
Ζωγραφική

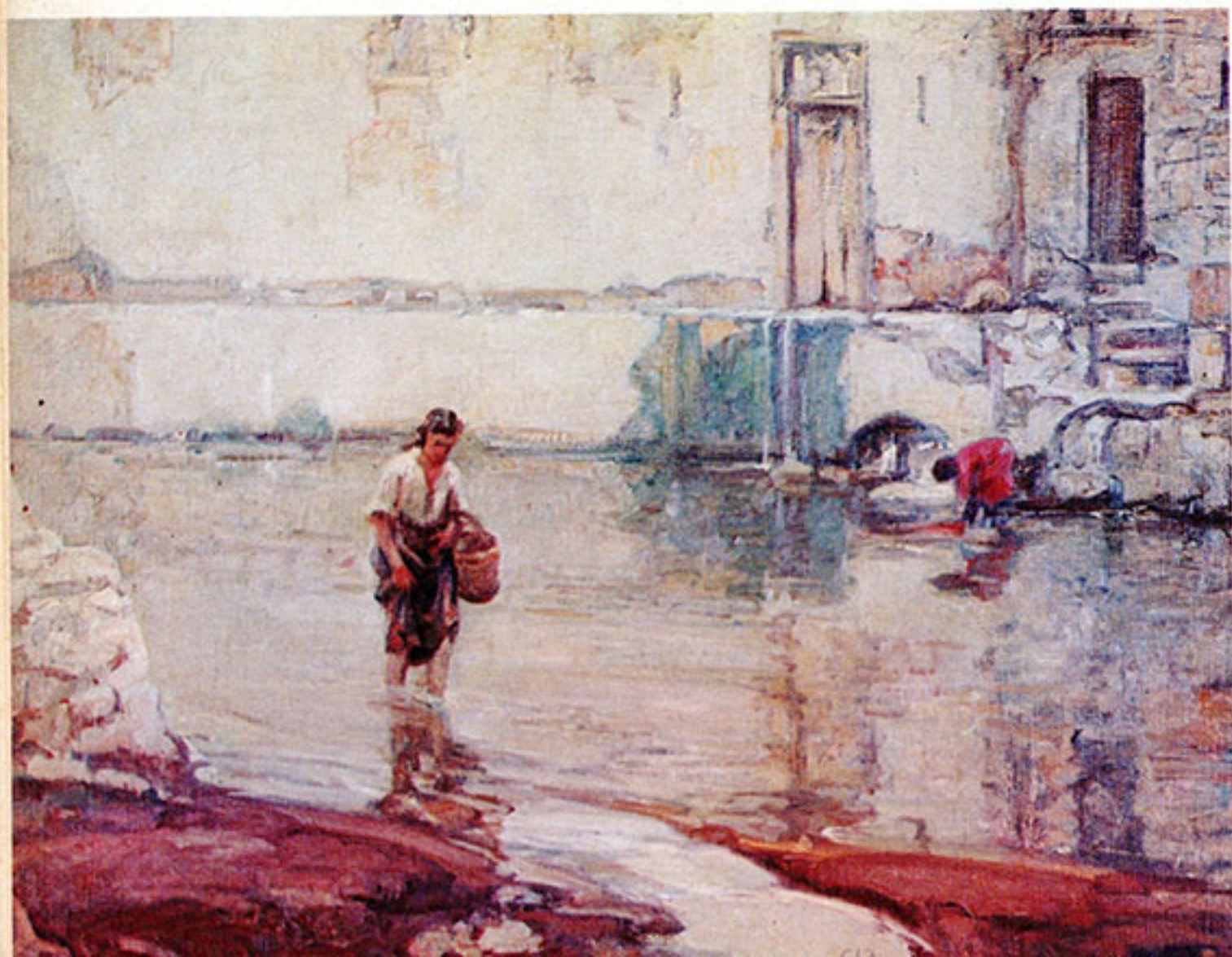

Δ. Δάβης. Ναξιώτης

Ε. Θωμόπουλος. 'Ανατολή στα βουνά μας

Θ. Λαζαρής. Γυναίκες στο ποτάμι

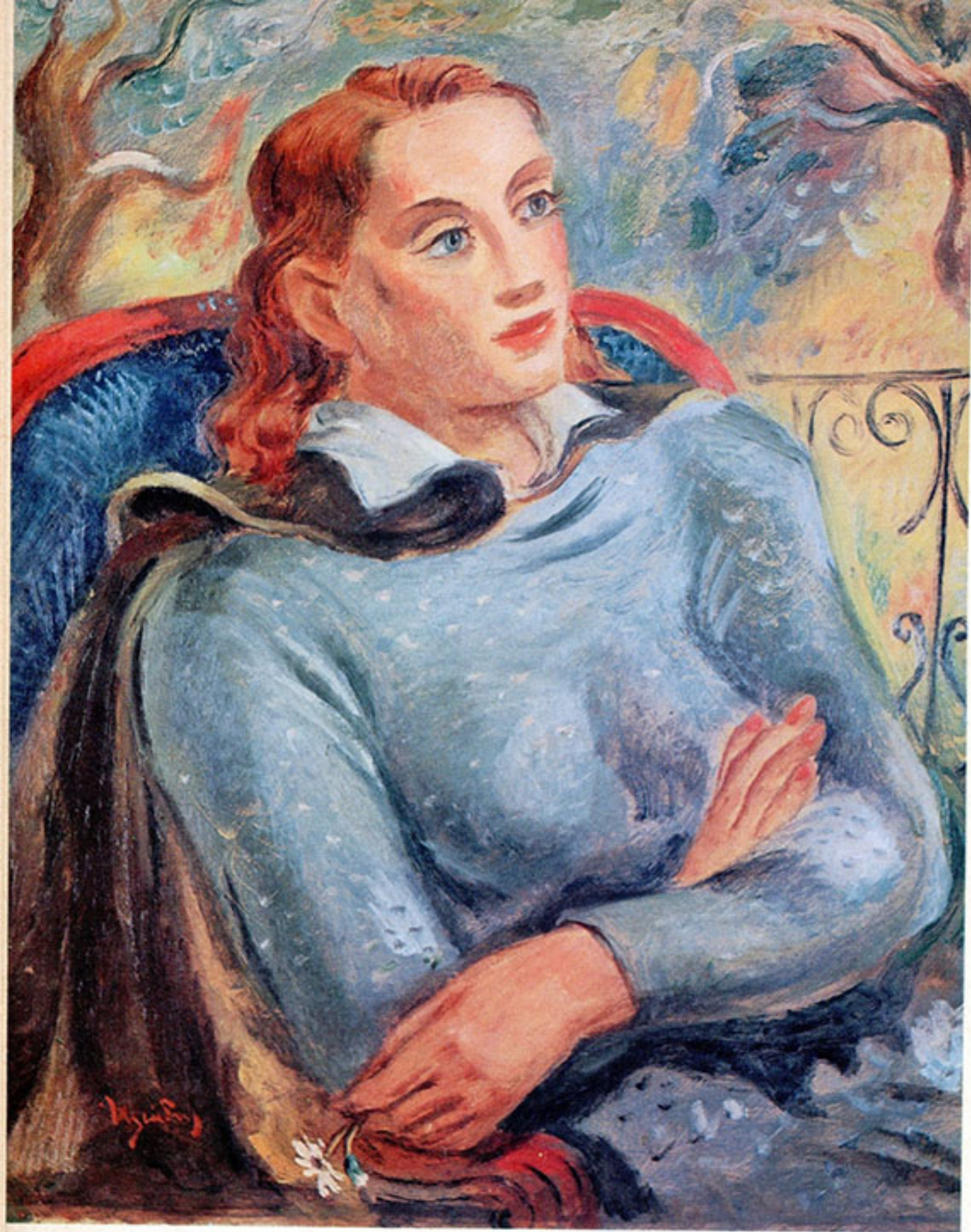
Γιάννης Σπυρόπουλος. Σύνθεση

Β. Γερμενής. Λαϊκή Άγορά

Ν. Χατζηκυριάκος - Γκίκας. Βάρκα

Κ. 'Ηλιάδης. Κόρη ανάπαυομένη

Σπ. Βικάτος. 'Ο τυφλός

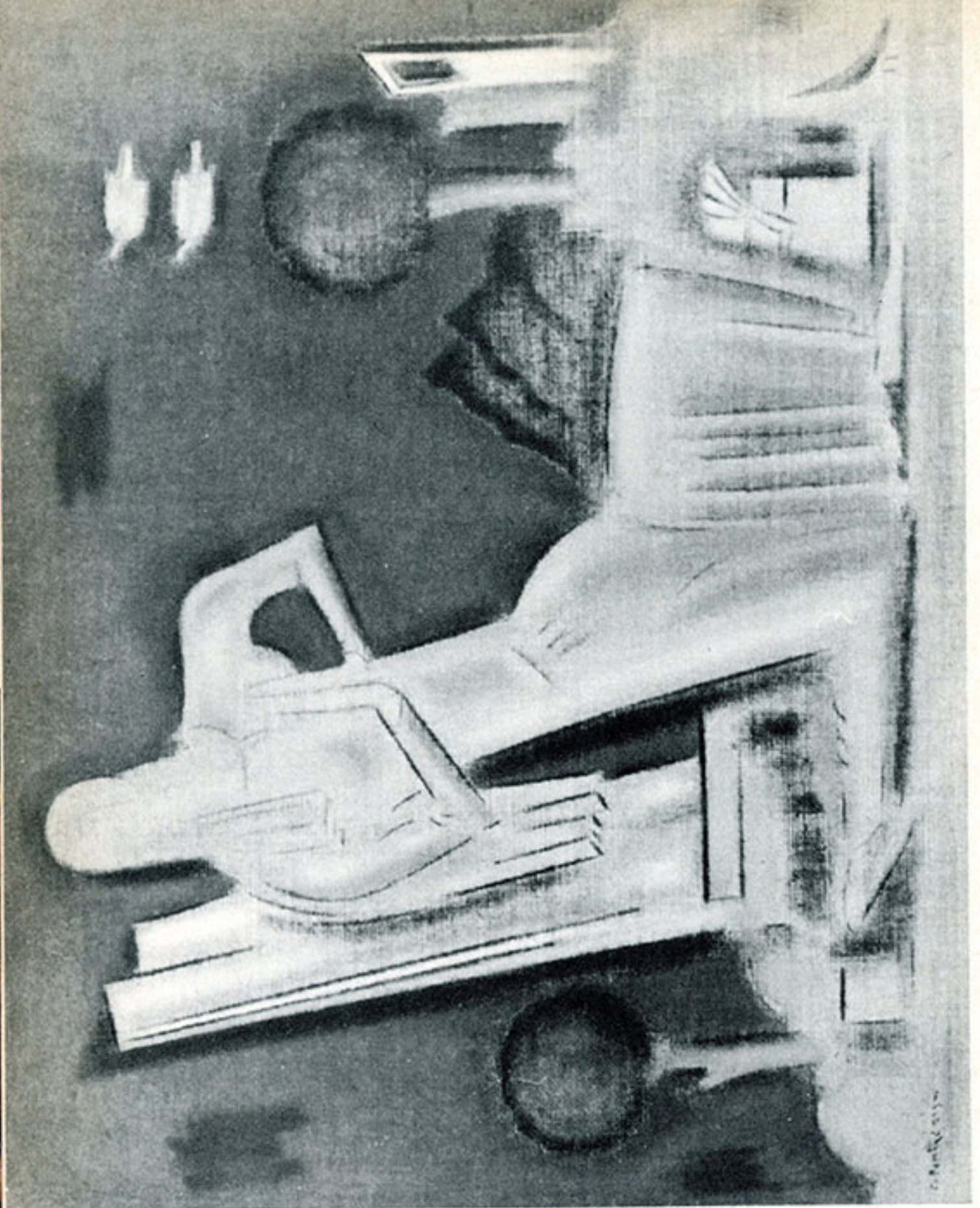
Γιάννης Μόραλης. Καπέλα

Γ. Γουναρόπουλος. Νεκρή φύση

C. P. 1911

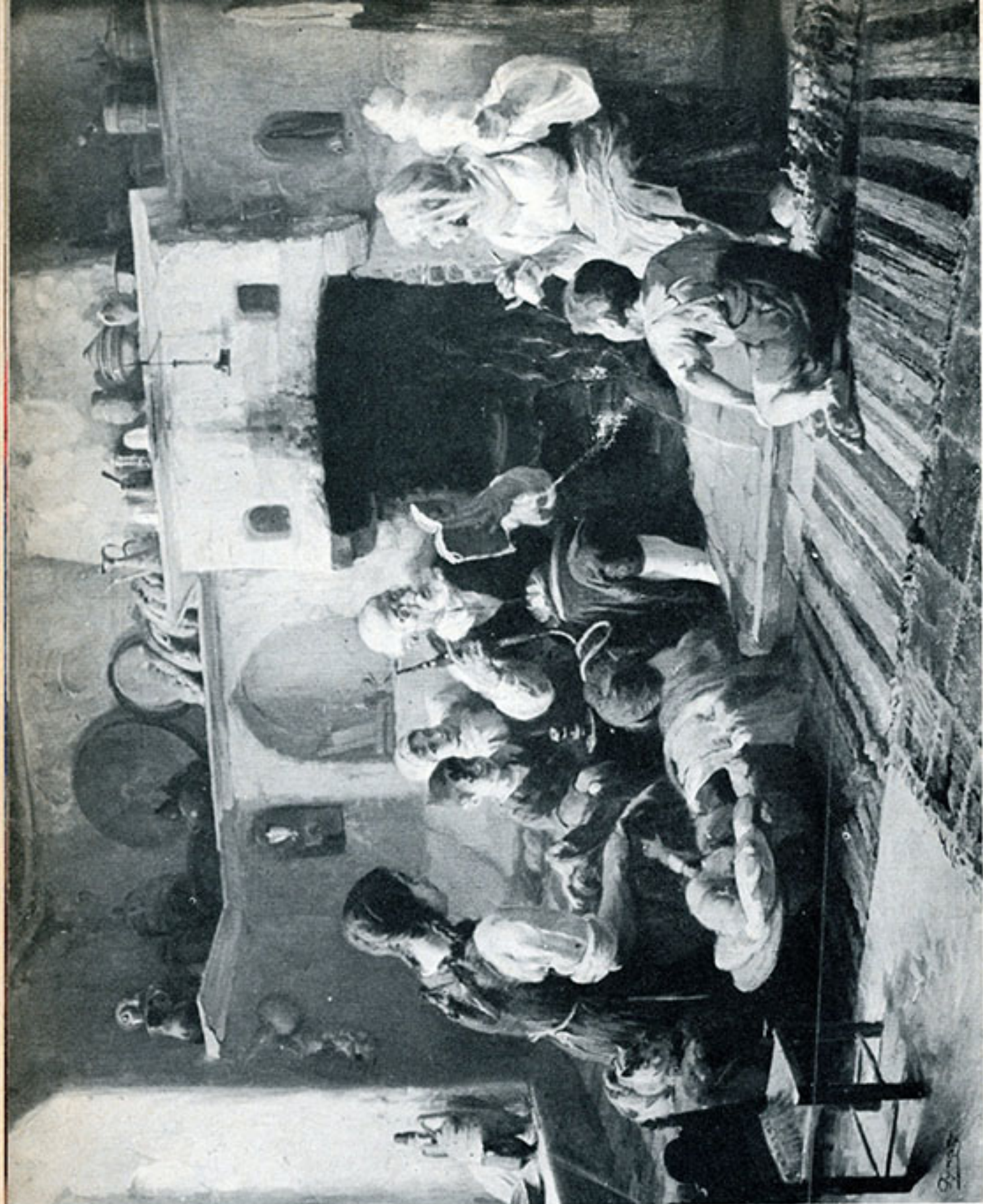

◆ Κ. Παρθένης. "Παναγία"

Κ. Παρθένης. "Εύαγγελισμός" ◆

Φ. Κόντογλου. "Λαοκῶν"

Άλ. Χριστοφής. "Παλαιά Διαθήκη"

Θ. Φλωρά - Καραβία. "Μαργαριτάρια"

"Ε. Δούκας, "Ανταρτόπληκτοι"

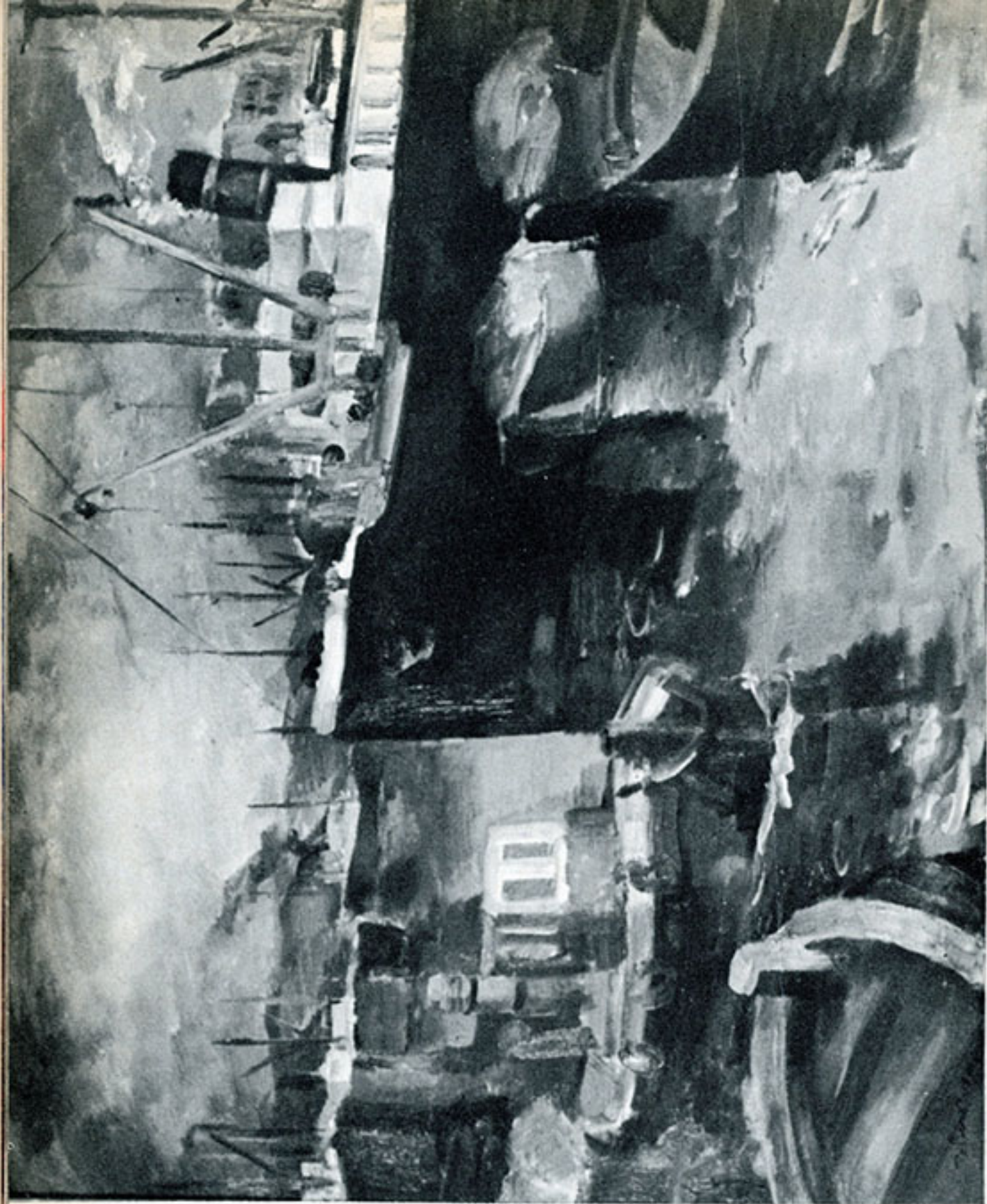
Έ. Φραντζισκάκης. "Δάσος"

Π. Βυζάντιος. "Παζάρι στη Σπάρτη"

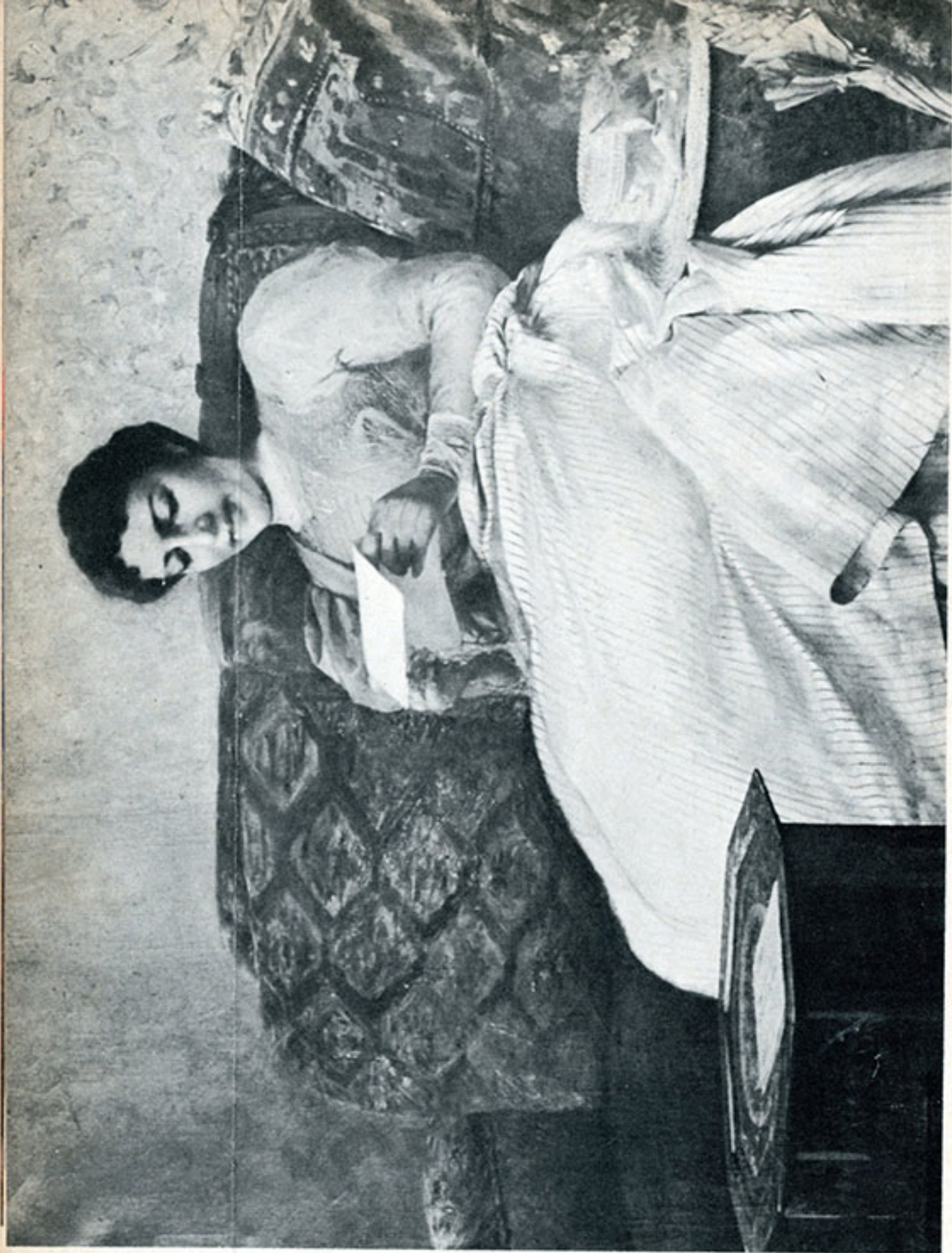
Γ. Μπουζιάνης. "Γυναίκα στον καθρέπτη"

Δ. Βιτωρής. "Λιμάνι"

Έμ. Ζαΐρης. "Η γρηά αύγουλου"

Γ. Ίακωβίδης. "Τὸ γράμμα"

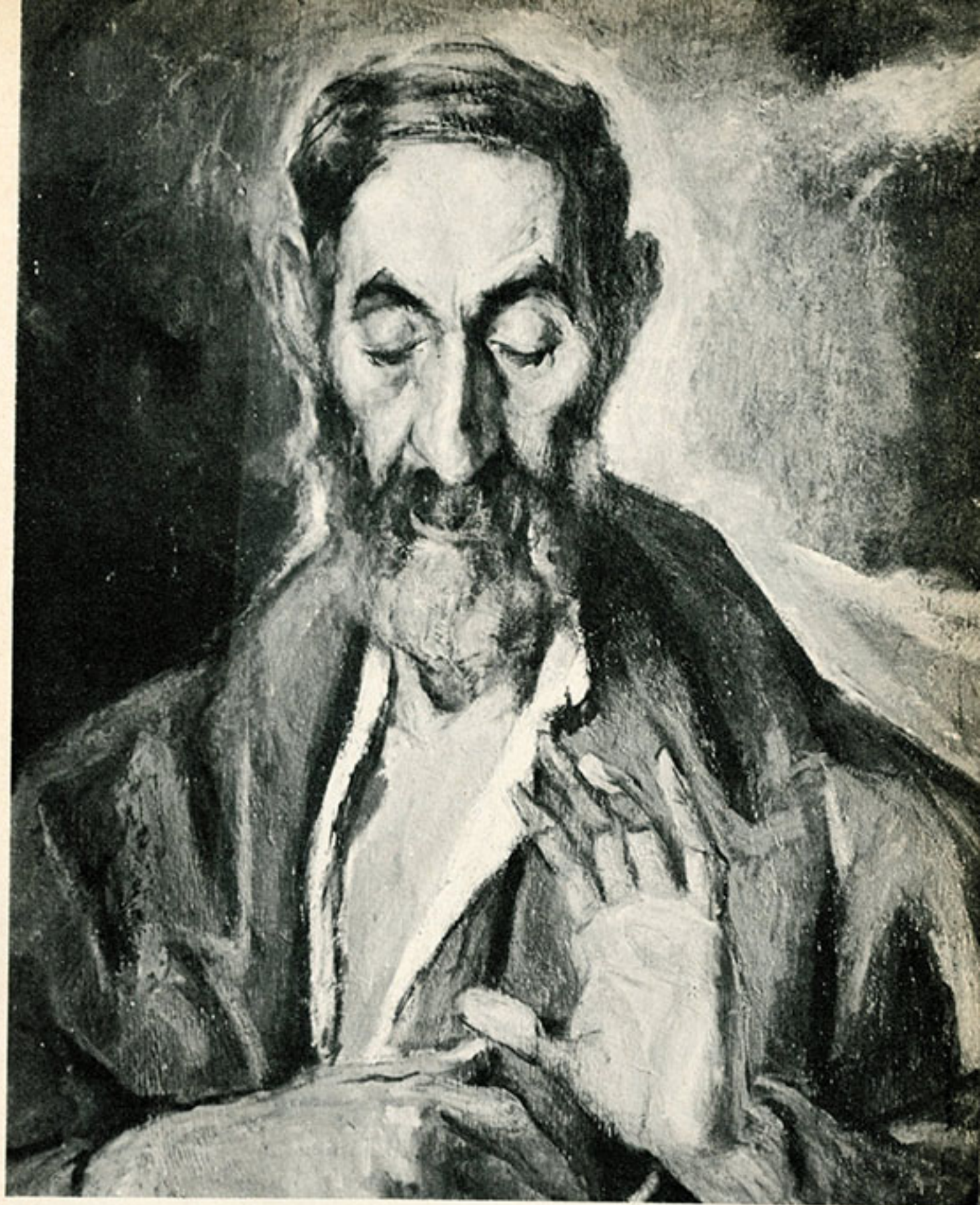

Β. Γερμενής. "Λαϊκή αγορά"

Κ. Ρωμανίδης

Κ. Ρωμανίδης, "Παρωπλισμένες ψαρόβαρκες"

Α. Γεωργιάδης. "Προσευχή"

Ἀπ. Γεραλῆς. "Τὰ αὐγά τῆς Λαμπρῆς"

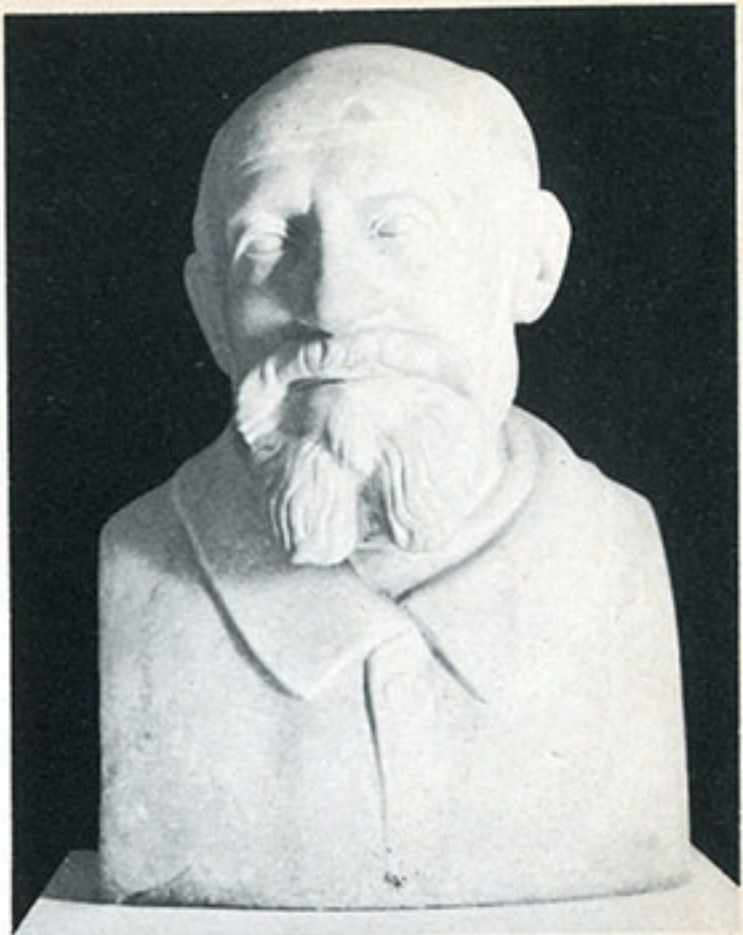
◆ Δ. Παπαγεωργίου. "Ελληνική φορεσιά"

Μ. Ματσάκης. "Νταμάρι" ◆

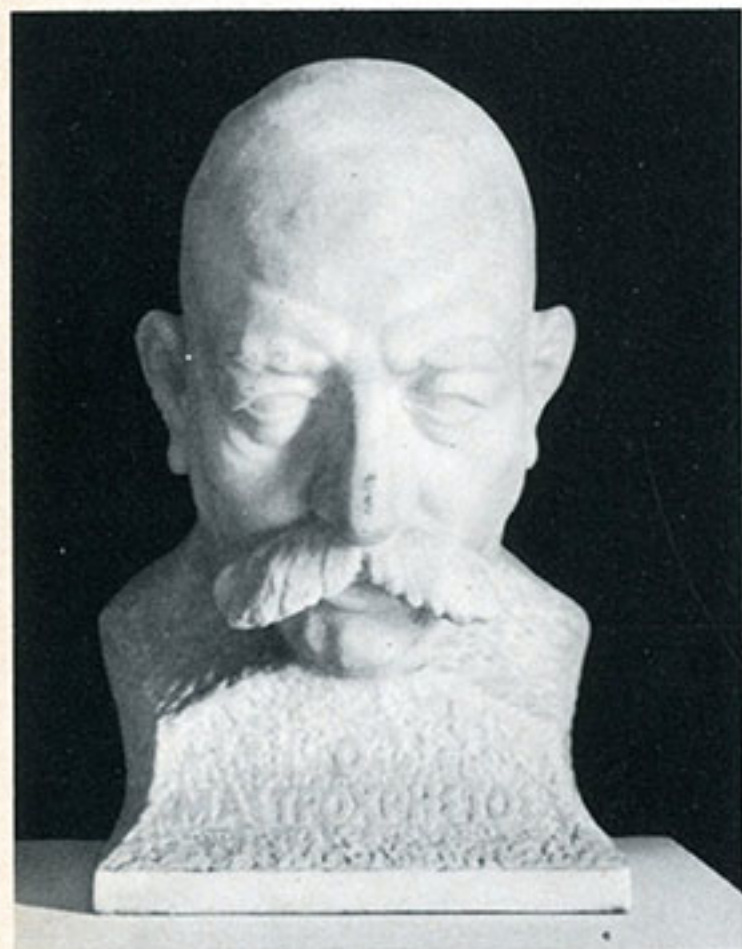
Γλυπτική

Α. Σώχου, Ο γλύπτης Γιαννούλης Χαλεπάς

Α. Απάρτη, Γέρος

Ν. Γεωργαντή, Ο μάστρο Χρήστος

Ν. Γεωργαντή, Το έγώ

Μ. Τόμπρου, Γυναικείο κεφάλι

Λ. Λαμέρα, Γυναικείο κεφάλι

Τ. Χρυσοχοΐδου, Κόρη

Ν. Περαντινού, Κόρη

Γ. Ζογγολοπούλου, 'Ο ζωγράφος Έρρίκος Φραντζισκάκης

Χ. Καπράλου, 'Ανδρικό κεφαλι

Μ. Τόμπρου, Λουομένη

Γ. Καστριώτη, Παιδικό κεφάλι

Νικόλα, Γυναικείο κεφάλι

ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Δημήτριος Ν. Ρίτσος

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Μιλτιάδης Κορωνόπουλος

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Στέφανος Παππας

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Παναγιώτης Τζαννετάκος

ΜΕΛΗ

Έλευθερία Άγγέλου

Παρή Βασιλειάδη

Φώτιος Ήλιόπουλος

Μαλβίνα Καζακοπούλου

Γεώργιος Καραβίτης

Σπυρίδων Κοντομάρης

Άχιλλεύς Παπαϊωάννου

Άντώνιος Πετρίδης

Λεωνίδας Πίτσικας

Άγησίλαος Σάσσαλος

Ίουστίνος Σταυριανός

Ίωάννης Σταυρίδης

Θεόδωρος Συνοδινός

Σπυρίδων Σχινάς

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δ. Ρίτσος, Δήμαρχος

Σπ. Παναγιωτόπουλος, Λογοτέχνης

Βασ. Βασιλειάδης, Ζωγράφος

Μαλθ. Καζακοπούλου, Δημ. Σύμβουλος

Ίουστ. Σταυριανός, Δημ. Σύμβουλος

Δημ. Παπαστάμος, Διευθ. Έθνικῆς Πινακοθήκης

Ἔκδοσις: Δήμου Ἀθηναίων
Κείμενα: Δ. Παπαστάμος,
Ἐ. Μισιρλή,
Ἀ. Κούρια,
Μ. Δημητροπούλου
Ἐπιμέλεια: Δ. Παπαστάμος
Φωτογραφία: Μ. Σκιαδαρέσης (Ζωγραφική)
Λ. Χατσατουριάν (Γλυπτική)
Ἐκτύπωσις: Ἀθηναϊκὸ Κέντρο Ἐκδόσεων, Α.Ε.
Εἰκὼν ἐξωφύλλου: Κ. Παρθένη, Παναγία

